

ನಾಚಕರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ

ಈ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ
ತೀವ್ರ ಯೋಗಗಳು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದವಾದವು
ಗಳಿವೆ. ಕಾರಣ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗದಿಂದ
ತಮಗೆ ಕಂಡುಬಂದ ಗುಣಾವಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ
ನಾಚಕರು ತಿಳಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಆಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ
ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಸನಗಿ
ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ
ವಾಗಿ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ, ಇಂಥ ಬೇರೆ ಕೆಲ
ಉಪಯುಕ್ತ ಯೋಗಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಲ್ಲಿ,
ಅವುಗಳ ಯೋಗ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಈ
ಪುಸ್ತಕದ ಮುಂದಿನ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ
ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸೇರಿಸುವೆನು.

ಬಾಗಲಕೋಟೆ

ವೈದ್ಯ ಪುಷ್ಪಾಚಾರ್ಯ ಬುರ್ಲಿ
ಗ್ರಂಥಕರ್ತ

॥ ಶ್ರೀ ಭಕ್ತಾಂತರ ಪ್ರಸನ್ನ ॥

ಆಯುರ್ವೇದೀಯ ಪ್ರಥಮಚಿಕಿತ್ಸೆ

21 APR 1982

ಪರಿಚಯ:

ವೈದ್ಯ ಡಿ. ಬಾರ್ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು

(ಹಳೆಯ ಸೈನ್, ಸುಖಾ ಪಿಪ್ಪಿ ಸಂಗ್ರಹಗಳ ಲೇಖಕರು)

(ಗಣನೀಯ)

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಡಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಕೌಜಲಗಿ

ಪಂಚಾಂಗ ಬಿಲ್ಡ್ ಸರ್ವೋದಯ ಸಂಪಾದಕರು

ಬಾಗಲಕೋಟೆ

೧೯೫೨

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಲೇಖಕರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ.

ಮುದ್ರಕರು :
 ಶ್ರೀ. ಹ. ರಾ. ವೋಹರೆ
 ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ ಮುದ್ರಣಾಲಯ
 ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
 ಶ್ರೀ. ಬಿ. ಎಸ್. ಕೌಜಲಗಿ
 ಸಂಚಾಲಕ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸರ್ವೋಚ್ಚಯ ಅಧೀನ
 ಬಾಗಲಕೋಟೆ

ದಿವಂಗತ ಡಾ. ರಾಮಚಂದ್ರ ವಾಮನ ಭಣಸಲಕರ

ಅರ್ಪಣೆ

ನಾನು ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವನರವಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ಅಗಲಿತ್ತು,
ಸ್ನೇಹಸಿಂಹಸೆಯಿಂದ ಮುದುಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು ನನ್ನ ದೇವನಾಕ್ಷೇ,
ಅರಳಿಸಿದ ಉದಾರಹೃದಯಗಳೇ.

ಧೈಯಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಾತಿರು,
ಫಿಅಸಾಫಿಕಲ್ ಸೊಸಾಯಿಟಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ
ಮಹಾ ತ್ಯಾಗಿಗಳೇ, ಸ್ವರಮತಿಗಳೇ ಅವ
ವಿವರಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯ

ಶ್ರೀ. ರಾಮಚಂದ್ರ ವಾಮನ ಭಣಸಳಕರ

ಎಲ್. ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಸ್.

ಅನುಗ್ರಹ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದಲೂ
ಈ ಕಾಗೆಕೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವೆನು.

—ಬುಲಿ ಮಧುಚಾರ್ಯ

ಅಯುರ್ವೇದ ಸೇವಾಶಾಲೆ, ಬಾಗಲಕೋಟೆ

೦೫: ೪೫: ೫೫, ೧೯೫೫.

|| ಶ್ರೀಧನ್ವಂತರಯೇ ನಮಃ ||

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ವೈದ್ಯಕಾಸ್ತ್ರೀ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಾರ್ ಮುಖ್ಯ ಅವರ ಈ ಮೊದಲು ಹಳ್ಳಿಯ ವೈದ್ಯ ಮತ್ತು ಸುಬಿಜಿಟಿವಿ ಸಂಗ್ರಹ ಎಂಬ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ಸಮಗ್ರ ಮೂಲಕ ಲಿಖಿಸಿದರು. ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡನೇ ಮೂರನೇ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವ ಕಾರಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ವೈದ್ಯ ಪುಸ್ತಕದ ತೆಲಗು ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ ಮೂಡಿಸಿಟ್ಟಿರಿ. ಇವರಿಗಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು.

ಇದೀಗ ಅವರ "ಆಯುರ್ವೇದೀಯ ಪ್ರಥಮಚಿಕಿತ್ಸೆ" ಎಂಬ ೧೧ನೇ ಪುಸ್ತಕವು ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದು ಮುದ್ರಣ ಕಂಡ ಮೊದಲನೆಯೇ ಸಂಪನ್ಮೂಲ. ಇದರ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನೋಡುವೆನು. ಮೊದಲನೆಯದು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹಳ್ಳಿಯ ಬಸರಿಗಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ವಸ್ತುತಃ ಅವು ಶೂನ್ಯ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿ-ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಬಸರಿಗೆ ಲಾಭವಾಗುವದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿರುವೆನು.

ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಬೇನೆಗಳು, ಅಸಹಾತಗಳು ಯಾವಾಗಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಬರಬಹುದು. ಇಂಥ ಲೇವಸಗಳು ಈವರೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರೇ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದನಂತರ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮಚಿಕಿತ್ಸೆ ಎಂಬ ನೆಪವು. ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಯಥಾರ್ಥವೆದೆಯೆಂದು ಯಾವಾಗಾದರೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಯಾವದೇ ರೋಗವಿರಲಿ ಅಥವಾ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಲಿ, ಆ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರು ಅಥವಾ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಬರುವವರೆಗೆ ಅದರ ಉಪಶಮನದ ಬಗ್ಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದೇ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಧ್ಯೇಯವು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಮಗೂ, ಹೆಗಟಿಗಳಿಂದ ಸೆಣ್ಣು ಸಣ್ಣ ಬೀಜಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯು
ಇದೆ. ಹಾಗೂ ಏಕಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಮೂವತಿಗಳಿಂದ ಸುಪ್ಪಿನಿಗಳ
ಸುಪ್ಪಿನಿವುಟ್ಟಿದೆ.

ಲೇಬುಕರು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮೂವತಿ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೂವತಿ
ದಲ್ಲಿ ಸಾವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಚಿಕ್ಕ ಮೊಟ್ಟೆ ರೋಗಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂಟಿ ರೋಗಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಕ್ರಮವೂ ಇದೆ.
ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸಕವಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತ ಅಭಿಧಾರೆ. ಅಭಿಧಾರೆ
ಮೂವತಿವಾದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು
ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೂವತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂವತಿವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೀಗೆ
ಸಿಕ್ಕಬೀಜದಲ್ಲಿ ಬೀಜವಿಲ್ಲದಾಗಿ ಇದ್ದು ಅಭಿಧಾರೆ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ, ಬೀಜ
ಉಪಾಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಯಾವಾಗಲೂ, ಮೂವತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ.
ಈ ಪುಸ್ತಕವು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಕ್ಕಿವುಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿಧಾರೆ ಮಾಡಿ, ಮೂವತಿ
ಗಳನ್ನು ಲೇಬುಕರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ
ಮೂವತಿ, ಮೂವತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ
ತಿರುಗಿವುಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿಧಾರೆಯಿಂದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಇದರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ ರೋಗಗಳ ಉಪಾಯವು ವಿವರಿಸಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪಶ್ಚಿತ್ರವಾಗಿ
ಅಭಿಧಾರೆ ಮಾಡುವ ಅಭಿಧಾರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅದರ ಮೂವತಿ
ಮೂವತಿವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅದರ ಮೂವತಿವನ್ನು
ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪುಸ್ತಕವು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದು. ಇದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯು
ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ, ಅದು ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.
ಪ್ರತಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಬದುಕಿನಿಂದ ಇದರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಭಿಧಾರೆಯು ಸೂಚಿಸಿದೆ.
ಮೂವತಿವು. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕ.ಗಾ.ಮ.ವಾ.
ಗಳಾದರೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಇದೆ. ಲೇಬುಕರು
ತಿರುಗಿವುಟ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಇದರ ಅಭಿಧಾರೆಯನ್ನು

ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಶ್ರಮತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೋರಿಸಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟರೆ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ರೋಗಗಳ ಉಪಚಾರವು ರಸ್ತೆ ಸುಲಭವಾಗಬಹುದು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ರಾಲೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಮಸಾರ್ಯಗಳೆರಡೂ ಸಾಧಿಸುವವು. ಸ್ವಾರ್ಥವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಧನಲೋಭವಲ್ಲ. ಧನತದೆಯೊಂದಿದ್ದರೆ ವಿನಯವಿರಬಹುದು. ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅತ್ತವಾನ್ ವುರುಷನಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಪರಮಾರ್ಥಗಳೆರಡೂ ಒಂದೇ. ಅತನು ಭೇದಭಾವವನ್ನು ಅರಿತವನಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಉದಾರಭಾವದಿಂದ ಬಿದ್ದ ಮಲೆಯವರು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಲಾಭವನ್ನು ಗತಿಸಿರಬಹುದು ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಗ್ರಿ ಜೀವಿತಗ್ರಾಹಿದಾನಮದ್ವಿಶಿಷ್ಯತೇ ।

ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಕಡಿವೆ. ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಬನಗಳಿಗೆ ಬೀಜಭೋಜನವಾದ ಸುಂದರ್ಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರೇ ಮಾರ್ಗವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರೋಗಪರಿಹಾರಕ್ಕಿಂತ, ರೋಗಪ್ರತಿಬಂಧನೇ ಲೇಸಂಬ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೂ ಮೇಲಾಗಿ ಮೈಗಳ ಆಕರ್ಷಣವು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಗ್ರಾಮಸಂಘಾಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಘಗಳಾಗಿವೆ. ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಆರೋಗ್ಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಕೆಲಕೆಲವು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಘಗಳು ಮುಂದುವರಿದು ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಅಭಿನಂದನೀಯವಾದುದು.

ಈ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕವು ಪ್ರಕಾಶನ ಹೊಂದಿದ್ದು ವಿಚಾರವೂ ಬೆಲೆಯು ಸರ್ವೋದಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನದಿಂದಲೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸರ್ವೋದಯದ ಸಂಚಾಲಕರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿರುಮಲರಾವ್ ಕೌಟುಕಿ ಅವರು, ಇಂಥ ಉಪಯುಕ್ತ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಇವರೇ ಮೊದಲಿಗರು. ಬಹುಮುಖ ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಇಂಥ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದು, ಸರ್ವೋದಯದ ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಶ್ರೀ. ಕೌಟುಕಿ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ.

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರೋಗವರಿಹಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿ ಗರಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವ, ನೈದ್ಯ ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ದೇವರ, ಚಿರಾಯಸ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದೇ ರೀತಿ ಒಸಸೇಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಮುಂದಿಯನ್ನು ಸಾಕುಪ್ಪೇವನ್ನು ಕೊಡಲಿರು. ದಯಾಳುಗಳ ವರಮಾತೃಗಳನ್ನು ನಾಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜೀಗಾಂವು }
೨೦-೯-೧೯೫೨ }

ಡಾ. ಹರಿಮಂಶ ವೆಂಕಟೇಶ ಸವಣೂರು,
ಎಲ್ ಎಮ್. ಆರ್. ಜ್ಞಾಂಜ್ ಎಸ್.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಎರಡು ಮಾತುಗಳು

ಹುಕ್ಕೇರಿಯ ಅರೋಗ್ಯಧಾಮದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗಿನಿಂದ ಅಂದರೆ ಕಳೆದ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗರ ಸಂಬಂಧ ನನಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅವರ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳು, ಸುಖದುಃಖಗಳ ವಿಚಾರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಾಕಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ, ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಅರೋಗ್ಯಗಳ ಸರಿಯಾದ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಅಭಾವ ದಿಂದಾಗಿ, ಬೇನೆ ಬೇಸರಗಳಿಂದ ಸದಾ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ, ಹಳ್ಳಿಗರನೇಕರನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಬ್ಬಾನದಿಂದ ಉಂಟು ಗೋಳಿಡುವ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಹಾಯವು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಗದೆ ಇರುವುದು, ಅಷ್ಟೇ ವಿವಾದದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಔಷ್ಣೋಪಚಾರ ಉಚಿತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸ ಲೆತ್ತಿಸಿದರೂ ಅವರ ಈ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ, ಅಂಥ ದೊರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಪರದೇಶೀಯ ಔಷಧಗಳ ಬೆಲೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ, ಆ ಔಷ್ಣೋಪಚಾರ, ಅವರ ಕೈಗೆ ನಿಲುಕದಾ ಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ, ಡಾಕ್ಟರ ಅಥವಾ ವೈದ್ಯರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು, ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು, ಒಳ್ಳೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹಳ್ಳಿಗರನೇಕರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು, ನನ್ನ ಆಪ್ತಮಿತ್ರರೂ, ಈ ವೇದಿಕೆ "ಹಳ್ಳಿಯ ವೈದ್ಯ" ಬರೆದು, ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಹಳ್ಳಿಗರನ್ನು ಮುನೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪ್ರೀ. ವೈದ್ಯ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯ ಬುರ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮದ್ದಿ ಹಾಗೂ ಬಾಸುಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮಾನ್ಯಪ್ರೀ. ದಿವಾಕರ ರಂಗರಾಯರು ಬರೆದ ಹಳ್ಳಿಗರ ಕೈಪಿಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರೀ. ಬುರ್ಲಿವಯನರು, ತೀರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಳ್ಳಿ ದೋಗ ಮತ್ತು ಔಷಧಗಳನ್ನು ಬರೆದುದು ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಮಿಷಾರ ಸೂಚನೆಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ, ವೈದ್ಯ ಮೂಲಕ ಅನಂತ ಈ ಆಯ್ಕೆ
ವರ್ಗದೀಯ ಪ್ರಥಮ ಬೆಕಿತ್ತೆಯನ್ನು ಒರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಸ್ತುತವ
ಓದು ಓದಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಹಳ್ಳಿಗನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವುದೆಂದು
ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆ.

ಅದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗರ ಅರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ
ಕೊಡು ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಹಾಯ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮೂಲಕ ಘೋಷ
ವನ್ನಾ ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ನಡೆದ, ಸಮೋದಾಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಹಿನಾಗಿ ಇದಾಗಿ
ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಲು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಒರೆದು
ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ. ವೈದ್ಯ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವೆಯನ್ನು ಒರೆದು ಕೊಟ್ಟ
ಶ್ರೀ. ಡಾ. ಹೊಮ್ಮಂತರಾವ ಸಮೂಹದ ಅವರಿಗೂ ನಾನು ತುಂಬಾ ಉಳ್ಳತು
ರಿಯೆನಿಸು.

ಬಾಗಲಕೋಟೆ
ಸರ್ವೋದಯ ಕಚೇರಿ
22-9-1973

}

ತಿರುಮಲರಾವ ಕೌಡಲಗಿ
ಸಂಭಾಲಕ,
ವಿಜ್ಞಾನಪೂರಕ ಶಿಕ್ಷಾ ಸರ್ವೋದಯ

ಲೇಖಕನ ಅರಿಕೆ

೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ 'ಹಳ್ಳಿಯ ವೈದ್ಯ' ೧೯೪೪ರಲ್ಲಿ 'ಸುಲಭ ಜೀವನ ಸಂಗ್ರಹ' ಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಹಳ್ಳಿಯ ವೈದ್ಯದಷ್ಟು ಒಂದೆಂತೆ ನಾನೇನೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಿಸದ ಲೇಖಕನಲ್ಲ. ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಲವುಳ್ಳವನು. ಈ ಲೇಖಿಯಾಗಿ ನನ್ನಿಂದ ಅಲ್ಪಸೇವೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಮನವರಿಕೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಈ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಆದರಮನವಿಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ.

'ಹಳ್ಳಿಯ ವೈದ್ಯ'ದ ಮೂರನೇ ಆವೃತ್ತಿಯ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಮೂರು ಇದು ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಪುಸ್ತಕವಾದರೂ ಪುಸ್ತಕವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸಹಾಯಸಲ್ಲಿಸುವ, ಬೆಕ್ಕದಾದರೂ ಬೆಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು ಬನತೆಯ ಸೇವೆಗೆ ಮುಡಿಪಾಗಿಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಆತೆಯಾಗಿಯೇ ನಿಂತಿತ್ತು. ಬರೆಯುವ ಮನಸ್ಸು ಸಂಪೂರ್ಣವಿದ್ದರೂ ಒಲೆಯಿಸುವ ಹೊರತಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಉದಯಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿಜಯವಾಡು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸರ್ವೋದಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಚಾಲಕರೂ ನನ್ನ ಆಪ್ತಮಿತ್ರರೂ ಆದ ಶ್ರೀ. ಟಿ. ಎಸ್. ಕೌಟಲಿಗಿ ಅವರು ೫ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮುನ್ನ ಡೆಯಲು ವೋಕ್ಸಾಹಿ ಸಿದ್ಧರ ಫಲವಾಗಿ ಈ ಬೆಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕ ಇಂದು ಕನ್ನಡಿಗರೆದುರು ನಿಂತಿದೆ. ಈ ನನ್ನ ಕೃತಿಯು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಹಿರಿಯರಾದ ಡಾ. ಹೊಮಂತರಾವ ಸಮೂಹರು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರಾದ ಶ್ರೀ. ಜೋರಾವೂರ ಗುರುರಾಯರು ಎಂದಿನಂತೆ ನನಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಹುಟ್ಟಿಸಿದರು.

ಆಯುರ್ವೇದೀಯ ಪ್ರಥಮಚಿಕಿತ್ಸೆ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಪ್ರಥಮಖಂಡ

ಕಾಯಚಿಕಿತ್ಸೆ

೧. ಜ್ವರಗಳು (ಪುಟಗಳು ೧ ೧೦)

೧. ಚಳಿಜ್ವರ	೭. ವಿಷಮಜ್ವರ
೨. ವಾತಜ್ವರ	೮. ಇನ್‌ಫ್ಲ್ಯುಯೆನ್ಸಾ
೩. ಪಿತ್ತಜ್ವರ	೯. ಓಯಿಫಾಯಿಡ
೪. ಕಫಜ್ವರ	೧೦. ಸ್ಕರ್ಮೋಸಿಯಾ
೫. ಸರ್ವಜ್ವರ	೧೧. ಫ್ಲೇಗು
೬. ಸನ್ನಿವಾತಜ್ವರ	

೨. ಸಚನಸಂಸ್ಥೆ ರೋಗಗಳು (ಪುಟಗಳು ೧೧-೨೪)

೧. ಅರ್ಜೀರ್ಣ	೧೦. ವಿಷೂಷಿಕಾ
೨. ಹೊಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬುವದು	೧೧. ಕೃಮಿ (ಜಂತುಗಳು)
೩. ಹೊಟ್ಟೆಕೂಲಿ	೧೨. ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ
೪. ಮಲಬದ್ಧತೆ	೧೩. ಕಾಮಲಾ (ಕಾಮಣಿ)
೫. ಅತಿಸಾರ	೧೪. ಆಮ್ಲಪಿತ್ತ
೬. ಅಮಾತಿಸಾರ	೧೫. ಉದರರೋಗ
೭. ರಕ್ತಅಮಾಂಶ	೧೬. ಬಿಕ್ಕು
೮. ಸಂಗ್ರಹಣೆ	೧೭. ಯಕ್ಷ್ಮಾಽವಿಕಾರ
೯. ನಿರಾಘಾತ ಅತಿಸಾರ	೧೮. ಹುಣುಕು

೩. ಕಲ್ಪಗತ ರೋಗಗಳು (ಪುಟಗಳು ೨೪-೨೮)

೧. ಪಾಂಡುರೋಗ	೪. ಜ್ವರ
೨. ರಕ್ತಪಿತ್ತ	೫. ರಕ್ತಾಘಾತ (ಬಣ್ಣವಿರಹ)
೩. ಪೀಡವೃದ್ಧಿ	

೪. ಕಾಸಪ್ರಾಸಂಜ್ಞೆ ರೋಗಗಳು (ಪುಟಗಳು ೨೯-೩೨)

೧. ಕೆಮ್ಮು	೪. ಕೋವಿಗಿ ಕೆಮ್ಮು
೨. ದಮ್ಮು	೫. ಕ್ಷಯರೋಗ
೩. ಬ್ರೂಕಾಯುಷಿಣ	

೫. ವಾತಪಂಜ್ಞೆ ರೋಗಗಳು (ಪುಟಗಳು ೩೩-೩೪)

೧. ವಾತ ವಿಕಾರಗಳು	೪. ಉಷ್ಣಾಪ
೨. ಅಭಾಗಾಗವಾಯು	೫. ಅಪಸ್ವರ
೩. ಸಂಧಿವಾತ	೬. ಹಿಸ್ತೀರಿಯಾ

೬. ಮೂತ್ರರೋಗಗಳು (ಪುಟಗಳು ೩೫-೩೯)

೧. ಪೂಯಮೇಹ (ಪರಮಾ)	೪. ಬಹುಮೂತ್ರ
೨. ಮೂತ್ರಾಘಾತ	೫. ಬಸ್ತಿಕೂರಿ
೩. ಮಧುಮೇಹ	೬. ಉರಿಮೂತ್ರ

೭. ಉಷಜಾತ (ಪುಟಗಳು ೪೦-೪೩)

೮. ಪ್ಲೇಚರೋಗಗಳು (ಪುಟಗಳು ೪೩-೪೫)

೧. ಹುರುಳು ಕಲ್ಲು	೪. ಕದ್ದು
೨. ಗಜಕರ್ಣ	೫. ಮಹಾಕಂಠ
೩. ಇವಲು	

೯. ಪ್ರುದ್ರ ರೋಗಗಳು (ಪುಟಗಳು ೪೫-೫೦)

೧. ತಲೆಕೂರಿ.ಅರತಲೆಕೂರಿ	೪. ಗ್ರಂಥಿ (ಗಂಟೆ)
೨. ಕುರು	೫. ಪ್ರಣಗಳು
೩. ಕಾಲು ಒಡೆಯುವದು	೬. ಪಾಂಡಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

೭. ವಾಂತಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ	೧೭. ಕಾಲು ಒಳೆದರೆ
೮. ಇಂದ್ರಲುಪ್ತ (ತಿಗಳಿ ತಿಂದವು)	೧೮. ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
೯. ಉಗುರುಸುತ್ತು	೧೯. ಪೆಟ್ಟು ಹತ್ತಿ ಬಾವುರನಿಂ
೧೦. ಅಂಡವೃದ್ಧಿ	೨೦. ನಾರು
೧೧. ಮೂಗು ಒಡೆಯುವದು	

೧೦. ಅರ್ಬುಕ (ಪುಟ ೫೦)

೧೧. ಸಾಂಪರ್ಗಿಕ ರೋಗಗಳು (ಪುಟಗಳು ೫೦-೫೩)

೧. ಗೊಬ್ಬರ	೨. ಗಣಜರಿ
೩. ಮೈಲಿಬೇನೆ	

೧೨. ದಂತರೋಗಗಳು (ಪುಟಗಳು ೫೩-೫೫)

೧. ಹೆಲ್ಲುಕೂರಿ, ಹೆಲ್ಲೋಳಗಿಂದ ರಕ್ತ ಬರುವದು.	೨. ಹುಳಕ ಹೆಲ್ಲು
೩. ಹೆಲ್ಲು ಕುರು	೪. ಉತ್ತಮ ದಂತಮಂಜನ

೧೩. ಕರ್ಣರೋಗಗಳು (ಪುಟಗಳು ೫೫-೫೬)

೧. ಕಿವಿಕೂರಿ	೨. ಕಿವಿಗುರು
೩. ಕಿವಿ ಸೋರುವದು	೪. ಕಿವಿ ಕೇಳುವದು ಕಡಿನೆಯಾದರೆ

೧೪. ನೇತ್ರರೋಗಗಳು (ಪುಟ ೫೬)

೧. ಕಣ್ಣು ಬರುವದು	೨. ಕಣ್ಣು ಉರಿ
೩. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯ ಹೂ	

೧೫. ಸ್ತ್ರೀ ರೋಗಗಳು (ಪುಟಗಳು ೫೬-೫೭)

೧. ಪ್ರದರ	೪. ಸುಖಪ್ರಸೂತಿ
೨. ಅರ್ಶವಕೂರಿ	೫. ಬಾಣಂತಿ ಔಷಧ
೩. ಮಿಡುಗುಡೆ ಬಿಡುಗಿ ಅಗಲಿಕ್ಕೆ	೬. ನೋರೆ ಹಾಲು ಬರಲಿಕ್ಕೆ

೧೩. ಬಾಲರೋಗಗಳು (ಪುಟಗಳು ೫೯-೬೩)

೧. ಮುಟ್ಟು ದೋಷ	೬. ಕೂಸಿನ ವಾಂತಿ ಕಡಿದು
೨. ಬಾಲಗ್ರಹ	೭. ಹುಡುಗರು ಮೈ ಮಡಿದುರಿಕ್ಕೆ
೩. ಕೂಸಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಜೀನಿ	೮. ಕೂಸಿನ ಬಾಯಿ ಕೆಂಪು ಆದರೆ
(ಬ್ರಾಂಕೋನೈಮೋನಿಯಾ)	೯. ಕೂಸಿನ ನೆತ್ತಿ ಬಿದ್ದರೆ
೪. ಕೂಸಿನ ಜ್ವರ ಮತ್ತು ಕೆಮ್ಮು	೧೦. ಕೂಸಿನ ಹೊಕ್ಕುಳ ಕೆಂಪು ಆದರೆ
೫. ಕೂಸಿನ ಆತಿಸಾರ	೧೧. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಮಕ್ಕ ತಪ್ಪಿತ
೬. ಕೂಸಿನ ಕೈಮು	

ಮಂಥ್ಯಮಾ ಖಂಡ

ಕಲ್ಪ ಚಿಕಿತ್ಸೆ

೧. ಕರೀರ ರಚನೆ (ಪುಟಗಳು ೬೪-೬೫)

೨. ರಕ್ತಸ್ರಾವ (ಪುಟಗಳು ೬೫-೬೮)

೧. ಅಂತಃಸ್ರಾವ	೬. ರಕ್ತಸ್ರಾವವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು
೨. ಮೂಗಿನೊಳಗಿಂದ ರಕ್ತಸ್ರಾವ	೭. ಗಾಯವು ದೊಡ್ಡದಿದ್ದು ರಕ್ತ
೩. ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಂದ ರಕ್ತಸ್ರಾವ	೮. ಸ್ತ್ರಾವವು ಬಹಳ ತದ್ವರೆ
೪. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಾಗುವ ರಕ್ತಸ್ರಾವ	೯. ರಕ್ತಸ್ರಾವದಿಂದಾಗುವ ದುಷ್ಟ
೫. ಬಹಿಸ್ರಾವ	೧೦. ರೋಗಾವಿಗಲ

೩. ಒಳೆಯುವದು (ಉಳುಕು) (ಪುಟಗಳು ೬೮-೭೧)

೪. ಸಂದುಕಟ್ಟುವದು (ಪುಟಗಳು ೭೧-೭೨)

೫. ಅಸ್ಥಿಭಂಗ (ಪುಟ ೭೨-೭೪)

೧. ಅಸ್ಥಿಭಂಗದ ಪ್ರಕಾರಗಳು	೪. ಎಲೆಟುಮುರಿದಾಗ ಲಕ್ಷಣವಿಡತಕ್ಕ
೨. ಎಲೆಟು ಮುರಿದ ಲಕ್ಷಣಗಳು	೫. ಸಂಗತಿಗಳು
೩. ಅಸ್ಥಿಭಂಗದ ಸಾಮಾನ್ಯ	೬. ತೆರೆಯುಡೆಯ ಎಲೆಟು
ಉಪಾಯಗಳು	ಮುರಿವರೆ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

೬. ಗದ್ದದ ಎಲಿಟು ಮುರಿದರೆ	೧೩. ಕಿಗ್ರಾಹುಮಿವ ಅಸ್ತಿಭಂಗ
೭. ಪಕ್ಕಲಿಟು ಮುರಿದರೆ	೧೪. ಮುಂಗೈ ಮತ್ತು ಹಸ್ತದೊಳಗಿನ
೮. ಬೆನ್ನಲಿಟು-ಮಣಿ ಎಲಿಟು	ಎಲಿಟು ಮುರಿದರೆ
ಮುರಿದರೆ	೧೫. ಕೊಡೆ ಎಲಿಟು ಮುರಿದರೆ
೯. ಕಟಿ ಅಸ್ತಿಭಂಗ	೧೬. ಮೊಳಕಾಲು ಎಲಿಟು ಮುರಿದರೆ
೧೦. ಕೊರಳಲಿಟು ಮುರಿದರೆ	೧೭. ಪಾದದ ಎಲಿಟು ಮುರಿದರೆ
೧೧. ಭುಜಾಸ್ತಿಭಂಗ	

೬. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವದು (ಪುಟ ೮೦)

೭. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವಿಜಾತೀಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು (ಪುಟಗಳು ೮೧-೮೩)

೧. ಗಂಟಲಿನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಸಿಕ್ಕರೆ	೨. ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ನುಜಾತೀಯ ದ್ರವ್ಯ
೩. ಮೂಗಿನೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥ	೪. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಸುಕುಲುಕುಕು ಬಿದ್ದರೆ

೮. ಉರುಲುಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವದು (ಪುಟ ೮೩)

೯. ಸುಡುವದು (ಪುಟಗಳು ೮೩ ೮೫)

೧೦. ವಿಸ್ಮೃತಿ (ಪುಟಗಳು ೮೫ ೮೬)

೧. ಎದೆ ಕುತ್ತಿಗೆಗಳಿಗೆ ಬಲವಾದ	೬. ಮದ್ಯದಿಂದ
ಪೆಟ್ಟು ತಾಕುವದರಿಂದ	೭. ಅತಿ ಉಷ್ಣತೆಯಿಂದ
೨. ಗ್ಲಾನ್ಸಿ	೮. ಅ.
೩. ಅಶಕ್ತತೆ	೯. ಮಾದಕವಿಷಗಳ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ
೪. ಮಿದುಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ	೧೦. ಉನ್ನಾದ ಅಪಸ್ಮಾರ ರೋಗ.
೫. ರಕ್ತಸ್ರಾವದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ	ಗಲಿಂದ ಮೂರ್ಛೆ
ಮೂರ್ಛೆ	

೧೧. ಗಾಯಗಳು (ಪುಟಗಳು ೮೮-೯೯)

ತೃತೀಯ ಮಂಡೆ

ವಿಷಯಿಕತ್ವ

(ಪುಟಗಳು ೯೦ ರಿಂದ)

೧. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ ಹೋಗಿದ್ದರೆ	೨೨. ಸುಖ್ಯವಿಡ್ ಅನಿಡ್ ಸೈಬ್ರಿಕ
೨. ಅಕ್ಕಿ	ಅನಿಡ್ ಸೈಬ್ರಿಕ (ಕೃಷಿಕ)
೩. ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳಾ	ಅನಿಡ್
೪. ತುಂಬಾ	೨೪. ಮಗ
೫. ಮಹಿಳಾ	೨೫. ಕುಡುಮವುಡಿ ಕೆಳಮಹಿಳಾ
೬. ಹೆಸರು ಸ್ವೀ ಅಥವಾ ಕುಡುಮ	೨೬. ಮಗ ಕಟ್ಟಿದರೆ
೭. ಸುಖ್ಯವಿಡ್	೨೭. ಹೆಸರು ಕಟ್ಟಿದರೆ
೮. ರಸಕವಿತೆ	೨೮. ಹೆಸರು ನಾಯಕ ಕಟ್ಟಿದರೆ
೯. ತುಟ್ಟ	೨೯. ಮಹಿಳಾ
೧೦. ಮಹಿಳಾ ಅನಿಡ್	೩೦. ಕುಡುಮವುಡಿ ಕೆಳಮಹಿಳಾ
೧೧. ಮಹಿಳಾ	ಕಟ್ಟಿದರೆ
೧೨. ಕೃಷಿಕವಿಡ್ ಅನಿಡ್	೩೧. ಮಗ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಮಹಿಳಾ

ತಿದ್ದುಪಡಿ

ಪುಟ	ಪುಟ	ಪುಟ	ಪುಟ
೨	೧೦	೨೨	೨೪
೩	೧೫	೨೫	೨೭

॥ ೩೬ ॥

ಆಯುರ್ವೇದೀಯ

ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ.

ಪ್ರಥಮಬಂಧ

೧ ಜ್ವರಗಳು

ಕಾಯಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ವರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದೋಷವಿಕರಣಗಳನ್ನನುಲಕ್ಷಿಸಿ ಜ್ವರಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವುದು ಬಾಣತನವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಎತ್ತರಿಸಿದಂಥ ಔಷಧ ಕೊಟ್ಟು, ಕೂಡಲೇ ಜ್ವರ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು, ಜ್ವರದ ಪ್ರಾರಂಭಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧನ ಕೊಡುವುದು ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿತವಾದುದಲ್ಲ. ಜ್ವರದ ಪ್ರಾರಂಭಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಲಂಘನವು ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯವಾದುದು. ಲಂಘನದಿಂದ ಪ್ರಕೃತದೋಷಗಳು ದಾರಿಗೆ ಬರುವವು. ಕಾರಣ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಜ್ವರಕ್ಕೆ ಲಂಘನವು ಹಿತಕಾರಿಯಾದುದಾಗಿದೆ. ದೂಷಿತ ಜಠರಾಗ್ನಿಯು ಜ್ವರಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ಜ್ವರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಿವೆ. ಅವರೂ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದವುಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಅಯ್ಯಕೊಂಡಿರುವೆವು.

ಹಳಿಜ್ವರಕ್ಕೆ

೧. ಪಾಂಚಾಂಗದ ತೊಪ್ಪಲದ ರಸ ೨ ಹಮಣಿ. ಮೆಣಸಿನ ಪುಡಿ ಸಾಲ್ಪು ಗುಂಡೆ - ಜೀಘಾಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ಕೆಳಗಿಡು ಕೊಡುವಂತೆ.

೨. ಮಹಾಸುದರ್ಶನ ಚೂರ್ಣ ೪-೮ ಗುಂಜಿ ಬಿಸಿನೀರು ಅಥವಾ ಜೇನುತುಪ್ಪದಗೂಡ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ.

೩. ಘಟಕದ ಅರಳು ೪ ಗುಂಜಿ, ಮೆಣಸಿನಪುಡಿ ೪ ಗುಂಜಿ, ಭತ್ತಾಸದ ಗೂಡ ತಿನ್ನುವದು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ.

೪. ಅಜವಾನ, ಇಂದ್ರಜವಿ, ಸಪ್ತಪರ್ಣಿ, ಕಹಿಪಡವಲ, ಬೇವಿನ ಒಳ ದೊಗಟೆಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡುವದು.

೫. ಶುಂಠಿ, ಗವತಿಚಹಾ, ತುಲಸೀ ಎಲೆಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡುವದು. ಇದರಿಂದ ಬೆವರು ಬಿಟ್ಟು ಮೈಗೆ ಹೆಗುರಿಸುತ್ತದೆ.

೬. ಕಾಲಾದಾಸಾ ೮ ಗುಂಜಿ, ಕರೀಮೇನಸು ೩ ಗುಂಜಿ, ತಿತಿವಸ ೪ ಗುಂಜಿ, ಚಿರಾಯಿತ ೪ ಗುಂಜಿ.

ಇವುಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚೂರ್ಣಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೭. ಚಿರಾಯಿತ, ಗಂಟರಿಷಣ, ಕಟಕರೋಣಿ, ಸಪ್ತಪರ್ಣಿ, ಅಗಡಿ ಬೇರು, ಅಳಲೇಕಾಯಿ, ತಾರೀಕಾಯಿ, ನೆಲ್ಲಿಚಟ್ಟು, ಶುಂಠಿ, ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ, ರಕ್ತರೋಹಿಡಾ, ಸೋನಾಮುಖಿ, ಧಾತಕೀಪುಷ್ಪ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೮. ಕೈನಾಯಿನ ಪುಡಿ ೨ ರಿಂದ ೪ ಗುಂಜಿ ಲಿಂಬೀರಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡುವದು.

ಚಳಿಜ್ವರಗಳಿಗಾಗಿ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಯಾವತ್ತು ಔಷಧಗಳು ಉತ್ತಮ ಗುಣಕಾರಿಯಾದವುಗಳಿವೆ. ಇನ್ನೇ ಔಷಧಗಳು ಮಲೇರಿಮಾಕ್ಕೆ, ಗುಣ ಕೊಡುವವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೂಡ ಸಂಶಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಜನರಿಗೆ ಯಾವುದು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಎಂದು ೨-೮ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಅಗಿದೆ. ಔಷಧಗಳನ್ನು ೧-೨ ದಿನ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಗುಣಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ದೂಷಿಸದೆ, ೧-೨ ಸಪ್ತಕ ಔಷಧ ಸೇವನೆ

ಮಾಡಬೇಕು. ಪಥ್ಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಬಿಸ್ಕೀರು ಅಥವಾ ಕಾಸಿ ಅರಿಸಿದ ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು. ಅರಳಿಟ್ಟಿನ ಕಾಸಿಯು, ಹಂಪಿ(ಕಟ್ಟಿ), ಅಕ್ಕೀಗಂಜಿ, ಮೋಸಂಬೀರಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜಡ ಪಿಪ್ಪರ, ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರಮದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ಚಾಚ್ಚವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜ್ವರ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಮೊರೆ ಬಿಡಿದ ಪಥ್ಯ ಅವಶ್ಯವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಜಳಜ್ವರದ ಮುಖ್ಯಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ, ಚಳಿಚಳಿ ಎನಿಸಿ ಜ್ವರವೆಂಬ ಕೆಲಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಬೆವರುಬಿಟ್ಟು ಜ್ವರ ಇಳಿದುಬಂದು, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೇನೇ ಮಲೇರಿಯಾ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮಾತಜ್ವರ

ಜ್ವರಬಂಧನದ ಬಾಯಿ ಸವಳು ಅದ್ವೈತ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮಾತಜ್ವರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಜ್ವರಕ್ಕೆ ಒಂದೆಲೆಗೊತ್ತೆ, ದೀಪವ್ರಾಪ್ತಿ, ನೆಲಗುಳ್ಳ, ಅಮೃತಬಳ್ಳ, ಚರಾಯಿತ ಇವುಗಳ ಅಭ್ಯಮಾನ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡಬಹುದು. ಈ ಕಷಾಯದೊಡನೆ ಮಾಹಾನ್ಯತ್ಯಂಜನ, ಜ್ವರಾಂಕುಶ, ಸಮೀರದನ್ನ ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಅರ್ಧದಿಂದ ಒಂದು ಗುಂಜಿ ತುಲಸೀರಸ, ಅಥವಾ ಅಜ್ವದರಸ, ಜೇನುತುಪ್ಪಗಳೊಡನೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡಬಹುದು.

ಕಷಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆ:— ಒಬ್ಬ ಪ್ರೌಢ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡೂ ವೇಳೆ ಕೂಡಿ ಐದು ತೊಲೆ ಸಿद्ध ಕಷಾಯಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲ ಎರಡೂವರೆ ತೊಲೆ ಕಷಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಕಷಾಯ ಜೀವನಸುಗಳನ್ನು ಎಣ್ಣೆಪ್ಪು ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಬರೆಯದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಬರೆದು ಅಗಿದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವನಸು ಒಂದು ದುಡ್ಡಿನ ತೂಕ ಈ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳ ತೂಕದ ಗುಣಿಪಾಲು ನೀರು ಹಾಕಿ ಅಕ್ಷಮಾಂಶ ಕಷಾಯ ಇಳಿಸಿ ನೋಸಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳುವದು. ಕಷಾಯ ಜೀನಸುಗಳು ಹಳೆಯಪರಬಾರದು. ಹಳೆಯ ಹತ್ತಿದ್ದು ಇರಬಾರದು.

ಪಿತ್ತಜ್ವರ

ಬಾಯಿ ಕಹಿ ಆದಲ್ಲಿ ಪಿತ್ತಜ್ವರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಪಿತ್ತಜ್ವರದಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜ್ವರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬಡನುಡಿಸುವರು.

ಕಲ್ಲಸಬ್ಬಸಗಿ, ಅಡುಸಾಲ, ಕಟಕರೋಗಿ ಚಿರಾಯಿತ, ಹವೀಜ ಇವುಗಳ ಅಷ್ಟಮಾಂಶ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡುಸಲ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವದು. ಕಷಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಬೇಕು.

ಕೇವಲ ಕಲ್ಲಸಬ್ಬಸಗಿ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಲೂ ಪಿತ್ತಜ್ವರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು.

ಈ ಕಷಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಚಂದ್ರಕಲಾ ಅರ್ಧಗುಂಜಿ, ಮೊತ್ತಿಕ ಅರ್ಧಗುಂಜಿ, ಪ್ರವಾಳ ಚಂದ್ರಪುಟ ೧ ಗುಂಜಿ, ಅಮೃತಸತ್ಯ ೨ ಗುಂಜಿ ಕೂಡಿಸಿ ನೆಲ್ಲೇರಾಯಿ ಪಾಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂದುಸಲ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕಫಜ್ವರ

ಬಾಯಿ ಉಪ್ಪುಪ್ಪು ಅಥವಾ ಸಿಹಿಸಿಹಿ ಅಗಿ, ಜಿಗುಟು ಆದಲ್ಲಿ ಕಫಜ್ವರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಚಿರಾಯಿತ, ಶುಂಠಿ, ಬೇವಿನಕಡ್ಡಿ, ಹಿಪ್ಪಲಿ, ಶತಾವರಿ, ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ, ನೆಲಗುಳ್ಳ, ಅಡುಸಾಲ ಇವುಗಳ ಅಷ್ಟಮಾಂಶ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡುಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಈ ಕಷಾಯದೊಡನೆ ರಸಸಿಂಧೂರ, ಸಮೀರಪನ್ನಗ, ಮಹಾಮೃತ್ಯಂಜಯ, ತ್ರಿಭುವನಕೀರ್ಮಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಧದಿಂದ ೧ ಗುಂಜಿ, ಅದರ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದು.

ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ, ಹವೀಜ, ಬೇವಿನಕಡ್ಡಿ, ರಕ್ತಚಂದನ, ಪದ್ಮಕಾಶ್ವ ಇವುಗಳ ಅಷ್ಟಮಾಂಶ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡುಸಲ ಕೊಡುವದು.

ಜ್ವರಗಳು

ತ್ರಿಭುಗನಕೀರ್ತಿ, ಜ್ವರಾಂಕುರ, ಮೃತ್ಕುಂಜಯ ಈ ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವವಾದವೊಂದನ್ನು ೧೦ ಗುಂಜ ಅಥವಾ ೨೦ ಗುಂಜ ನೀರು ಕೊಡುವದು.

ಸನ್ನಿ ಪಾತಜ್ವರ

ಜ್ವರದ ಉಷ್ಣತೆ ಹೆಚ್ಚಿ, ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗಿ, ಸ್ತನದೊಳ್ಳು, ಬಡಬಡಿ ಸುವದು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಲಕ್ಷಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನೀರು, ಹದಿಗಲ್ಲು, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿವಸಗಳಿಗೆ ಜ್ವರ ಅರುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಸನ್ನಿ ಪಾತ ಜ್ವರ ಬಹು ಭೇದವುಂಟು. ಮಧ್ಯದ್ವಾರ ಸಲಹೆಯಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಅವರು ಒರುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹಿಪ್ಪಲಿ, ವೋಡಿರಡ್ಡಿ, ಚವಕ, ಚತ್ರಮೂಲ, ಇಂದ್ರಜಯ, ಕೋವಿ, ಒಜಿ, ಅತಿವಿಪ, ಪರಿವಾಪ್ಪಕ, ಚಿರಾಯತ, ಕಟಕರೋಗಿ, ವೋಸು, ವಾಯು-ವಿಡಂಗ, ಬೀಳಿ ಎಕ್ಲೀಬೇರು, ನೆಲಗುಳ್ಳ, ಭವಾಸಾ, ಅಜವಾನ ಇವುಗಳ ಅಷ್ಟಮಾಂಶ ಕಷಾಯ ಇಳಿಸಿ ನೀರಿಸಿ ಬೇನುತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡುವದು.

ಬೇಗ್ಗೆ ೧೦ ಗುಂಜ ಹೇಸುಗಳೊಂದಿಗೆ ತುಲಸೀರಸ ನೀರುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಜ್ವರದ ಉಷ್ಣತೆ ಬಹಳ ಎನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಹಣಗೆ ತಣ್ಣೀರಿನ, ಅಥವಾ ಗುಲಾಬಿ ಜಲದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪು ಬೇಕೆ ಇಡಬೇಕು. ಸಟ್ಟಿ ಒಗ್ಗದಂತೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಚಮಚಿಯಿಂದ ನೀರು ಹಾಕುತ್ತಿರಬೇಕು. ರೋಗಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕೂಡಿಸಬಾರದು. ಮಲಮೂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಸಿಗೆಯು ಹೊಲಸಾಗದಂತೆ, ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಕುರಳೇ ಕಟ್ಟು, ಕಾಫಿ, ವೋಸಂಬೀರಸಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಳ ಮಜ್ಜೆಗೆಯನ್ನು ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಬಿಸಿ ನೀರಿನಿಂದ ಮೈ ಒರಿಸಬೇಕು. ಹಲ್ಲು, ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛ ತೊಳೆಯಲು ಮರೆಯಬಾರದು. ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕಾಸಿ ಅರಿಸಿದ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು. ನೀರು ಕಾಸುವ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಾಸುವಾಗ, ಬಂಗಾರದ ಚೂರು ಒಗಿದರೆ ಬಹಳ ನೆಟ್ಟಗೆ. ಕೌಚಕ್ಕೆ ಅಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಗ್ಲಿಸರೀನದ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಸವಾರಹಟ್ಟೆಗೆ,

ಸನ್ನಿ ಪಾತ ಭೈರವಗಳಂಥ ಔಷಧಗಳನ್ನು ವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು.

ವಿಷಮಂಜ್ವರ

ಸಾಧಾರಣ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದಲಿ, ಒಂದೇ ಸವನೆ ಅರದೆ ಬರುವ ಜ್ವರಕ್ಕೆ ವಿಷಮಂಜ್ವರವೆಂದು ಎನ್ನುವ ರೂಢಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂತತ ಜ್ವರವೆಂದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸನ್ನಿ ಪಾತ ಜ್ವರದಂತೆ, ರೋಗಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಪಥ್ಯ ಕೂಡ ಸನ್ನಿ ಪಾತ ಜ್ವರದಂತೆ.

ತ್ರಿಫಳಾ, ನೆಲಬೇಳು, ನೆಲಗುಳ್ಳದ ಬೇರು, ಗಂಟುಭಾರಂಗಿ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ತ್ರಿಭುವನ ಕೀರ್ತಿ ೧-೨ ಗುಂಜಿ, ತುಲಸೀರಸ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್‌ಫ್ಲುಯೆನ್ಸಾ

ಇದಕ್ಕೆ ಆಗುತುಕ, ವಾತ, ಕಫ ಜ್ವರವೆಂದೆನ್ನಬಹುದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೈ-ಕ್ಕೆ ನೋವು, ಕೆಮ್ಮು, ಜ್ವರ ಇವು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು. ಜಡ ಆಹಾರ ಕೊಡಬಾರದು. ಹುರಳಿಚಟ್ಟು, ಅರಳಿಟ್ಟಿನ ಕಷಾಯ, ಮೋಸಂಬೀರಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಎದೆ, ಬೆನ್ನುಗಳನ್ನು, ಅಗಸೀ ಪೋಟೀಸಿನಿಂದ ಕಾಸಬೇಕು. ನೀಲಗಿರಿ ಎಣ್ಣೆ, ಬೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ಎದೆ ಬೆನ್ನುಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಅಥವಾ ತರ್ಪಣ ತೈಲ ಬೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆ ಕೂಡಿಸಿ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ಕಾಸಬೇಕು.

ಕಟಾಫಲಾದಿ ಕಷಾಯ:- ಕಾಯಫಲ, ಗಂಟುಭಾರಂಗಿ, ಜೇಕಿನ ಗಡ್ಡೆ, ಹವೀಜ, ಬಜಿ, ಅಳಲೇಕಾಯಿ, ಕಾಕಡಕಿಂಗಿ, ಪರಿಪಾಕೈಕ, ಕುಂತಿ, ದೇವದ್ವಾರ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ಅಷ್ಟಮಾಂಶ ಇಳಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೩ ಸಲ ಕೊಡುವುದು. ಇದನ್ನು ಕೊಡುವದರಿಂದ, ಜ್ವರ, ಕೆಮ್ಮು, ಮೈ-ಕ್ಕೆ ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತ್ರಿಭುವನಕೀರ್ತಿ, ಮಹಾ ಚೂರಾಂಶುಕ, ಕಲ್ಪತರು ರಸಾಯನ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು

ಅಲ್ಲದರಸ, ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಿಂದ ೧ ಗುಂಜಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಬೆಂಗೆ, ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ.

ಕೊಚಕ್ಕೆ ಅಗದಿದ್ದರೆ, ಅರಗ್ಯಧಾದಿ ಕಷಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಕಕ್ಕೀಕಾಯು ಪಿಳಲು, ಮೋಡೀಕದ್ದಿ, ಕಟಕರೋಗ, ಜೇರಿನಗಡ್ಡೆ, ಅಳಲೇಕಾಯು ಇವುಗಳ ಕಷಾಯಕ್ಕೆ ಅರಗ್ಯಧಾದಿ ಕಷಾಯವನ್ನು ತ್ತಾರೆ.

ಎದೆ ಹಗುರಾಗಲಿಕ್ಕೆ: -- ಪೃಗಶ್ಯಂಗಳಷ್ಟು ೧ ಗುಂ. ಪ್ರವಾಳ ಅಗ್ನಿ ಪುಟಿ ೧ ಗುಂ. ಸಿಹೋಪಲಾದಿ ಚೂರ್ಣ ೧ ಮಾಸಿ ಈ ಪ್ರವಾಣದಿಂದ ಕೂಡಿಸಿ, ೨ ಭಾಗ ಮಾಡಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು.

ರಸಸಿಂಧೂರ ೧ . ೧|| ಗುಂಜಿ ಅಲ್ಲದರಸ, ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು.

ನಾಡೀಗತಿಯು ಮಂದವಾಗುವ ಲಕ್ಷಣ ಕಂಡರೆ: - ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಿಲಾಸ ಅಥವಾ ಹೇಮಗರ್ಭವನ್ನು ೧ ಗುಂಜಿಯಷ್ಟು ಅಲ್ಲದರಸ, ಜೇನು ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ವಾತದೋಷವು ಹೆಚ್ಚಾದಲ್ಲಿ— ಮಹಾಗಾತವಿಷ್ಣಂಸ, ಪ್ರಕಾಶ ಲಂಕೇಶ್ವರ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರವಾಣದಿಂದ ಕೊಡುವದು. ಅನುಪಾನ, ಅಲ್ಲದರಸ, ಜೇನುತುಪ್ಪ.

ಪಿತ್ತದೋಷವು ಹೆಚ್ಚಾದಲ್ಲಿ— ಸುವರ್ಣಯುಕ್ತ ಸೂತಕೇಶವರನ್ನು ಅಲ್ಲದರಸ, ಕ್ಷುಸಕ್ಶರೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು.

ಕಫದೋಷವು ಹೆಚ್ಚಾದಲ್ಲಿ - ಪಂಚಸೂತ, ಮುಸಿಂಧೂರಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರವಾಣದಿಂದ ಕೊಡುವದು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೨ ಸಲ. ಒಣ ಕೆಮ್ಮಿಗೆ-ಜೇಷ್ಠಮಧು, ತಾವೀಕಾಯಿ, ಅಡುಸಾಲದ ಎಲೆ, ಜಾರೀ ಒಳದೊಗಟೆ, ಕ್ಷುಸಕ್ಶರಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೨ ಸಲ ಕೊಡ ಬೇಕು.

ರೋಗಿಗೆ ಶೀತಬಾಧೆಯಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಯುವದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಈ ಜ್ವರದಲ್ಲಿ ಲಂಘನವು ಹಿತಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಪಿತ್ತಾಧಿಕ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಭತ್ತರಳಸ ಗಂಜಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಕಫಾಧಿಕ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮೋಸಂಬಿ ಕೊಡಬಾರದು.

ವಾತಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹುರಳೇಕಟ್ಟು, ತುಸು ಸ್ವೇಧಲವಣು ಹಾಕಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಬೆಳಗುಮುಂಜಾನೆ ಹಾಲುಸಕ್ಕರೆ ತೀರ ಕಡಿದು ಹಾಕಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕಾಫಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಟಾಯಫಾಯಿಡ್

ಇದಕ್ಕೆ ವಾತಪಿತ್ತೋಲ್ಬಣ ಸನ್ನಿ ಪಾತಜ್ವರನೆಂದೆನ್ನಬಹುದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಜ್ವರವು ಕೂಡ ೨೨ ದಿನಸಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸನ್ನಿ ಪಾತದಂತೆ ಇದು ಕೂಡ ಭಯಾನಕವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ೯೯ ರಿಂದ ೧೦೪ ರ ವರೆಗೆ ಏರಬಹುದು. ಟಾಯಫಾಯಿಡ್ ಜ್ವರದಲ್ಲಿ ವಾತಪಿತ್ತ ಲಕ್ಷಣಗಳೇ ಬಹಳ. ಕರುಳಿನಲ್ಲಿ ಆಗುಹುಕ ದೋಷಗಳಿಂದ ಬಾವು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಧಾತು ವೈಷಮ್ಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಬೇನೆಗೆ ಕಾರಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ಜ್ವರವೂ, ದಾಹವೂ, ಅರುಚಿಯೂ, ಅಗ್ನಿ ದೌರ್ಬಲ್ಯವೂ, ಮಲಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ, ಅಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ, ತೆರಿಕಾಲಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ಎರಡನೇ ವಾರದ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಜ್ವರದ ತೀವ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಸನ್ನಿ ಪಾತವಾಗಿ ರೋಗಿಯು ಬಡಬಡಿಸಬಹುದು. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರು ಬಹಳ ಜಾಣತನದಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ರೋಗಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಿ ಕೂಡಿಸಬಾರದು. ಶೌಚ ಮೂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಕಾಫಿ, ಮೋಸಂಬೀರಸ, ಅರಳಿಟ್ಟಿನ ಕಷಾಯ, ಭತ್ತರಳಿನ ಗಂಜಿ, ಹುರಳೇಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಯೋಗ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪಿತ್ತ ದೋಷವು ಪ್ರಬಲವಿದ್ದರೆ ಆಕಳ ಹಾಲುಕೊಡಲು ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ವಾತ ಕಫ ದೋಷಗಳು ಪ್ರಬಲವಿದ್ದಾಗ ಹಾಲು ಕೊಡಬಾರದು.

ಶೌಚಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೆ, ಗ್ಲಿಸರೀನದ ಬಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಜ್ವರ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಕೂಡಲೇ, (೧) ಶುಂಠಾದಿಪಾಚನ,—ಶುಂಠಿ, ಹವೀಜ, ದೇವಪ್ಪಾರ, ನೆಲಗುಳ್ಳೆ, ಹೆಗ್ಗುಳ್ಳೆಗಳ ಅಷ್ಟಮಾಂಶ ಕಷಾಯವನ್ನು, ಅಥವಾ (೨) ಶಂಕಭದ್ರ ಕಷಾಯ—ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ, ಹೇರಿನಗಡ್ಡೆ, ಕಲ್ಲುಸೆಟ್ಟು, ಬೇರಾಯಿಡ, ಶುಂಠಿ ಇವುಗಳ ಅಷ್ಟಮಾಂಶ ಕಷಾಯವನ್ನು

ಜೇನುತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡುಸಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಜ್ವರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವವನಕ ಕೊಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಚರಣ ಸ್ವೇದನ ಬಂದರೆ ಅವರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯಲ್ಲಿ ಪಾತದೋಷವು ಪ್ರಬಲ ಕಂಡರೆ, ಮಹಾವಾತ ವಿಘ್ನಂಸಗ ಗುಂಜ ಕಾಡಿದ್ದರಿಗಿನ ರಸದ್ವಿ ತೊಲಿ ತುಲಸೀರಸದ್ವಿ ತೊಲಿ ನೆಲ್ಲೇವಾಳುಗ ತೊಲಿ ಇವನ್ನವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಒಟ್ಟಿಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಇಟ್ಟು ಆಗಾಗ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಪಿತ್ತದೋಷವು ಪ್ರಬಲ ಕಂಡರೆ, ಮುಕ್ತಾಭಸ್ಮಗ ಗುಂಜ, ಪ್ರವಾಳ ಚಂದ್ರವುಟಿ ೨ ಗುಂಜ, ಅಮೃತಸಕ್ತ ೩ ಗುಂಜ, ಇವುಗಳನ್ನು ನೆಲ್ಲೇವಾಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಆಗಾಗ ನೆಕ್ಕಿಸುವದು. ನಾಡೀ ಗತಿಯು ಕಡಿಮೆ ಎನಿಸಿದರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸ, ಹೇಮಗರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಕಫದೋಷವು ಪ್ರಬಲವಿದ್ದರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರಸದ್ವಿ ಗುಂಜ ಸಿತ್ತೋಪಲಾದಿಚೂರ್ಣ ೪ ಗುಂಜ, ಮೃಗಶೃಂಗಗ ಗುಂಜ ಜೇಷ್ಠಮಧು ಚೂರ್ಣ ೪ ಗುಂಜ ಇವನ್ನವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗ ಮಾಡಿ, ೩-೨ ತಾಸಿಗೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಜೇನುತುಪ್ಪದೊಡನೆ ಕೊಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು.

ಗುಣವ್ಯಾಧಿಗಳ ರಕ್ತಪ್ರಾವಣದರೆ, ಗುಂಜ ಚಂದ್ರಕಲಾ ದಾರ್ವಲಕಾಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ರೋಗಿಯ ಹೃದ್ರಾ ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವಿನ ಸ್ವಚ್ಛ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿರುವದು. ಬಿಸ್ತೋರಿನ ಒದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಮೈ ಒರೆಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಜ್ವರ ಕಡಿಮೆಯಾದ ನಂತರ, ರೋಗಿಗೆ ಸುನಿ ಬಹಳ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಗ ಬಹಳ ಬಾಗಲೂಗಕೆಂದರೆ, ಲಘು ಚತುರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಸ್ಥೂಮೋನಿಯಾ

ಇದಕ್ಕೆ ಕಫಧೃಧಾನ ಸನ್ನಿಪಾತವೆಂದೆನ್ನಬಹುದು. ಹೆಗರಿಯು ತೀವ್ರ ಜ್ವರ, ಎದೆ ಬಿಗಿಯುವದು, ಕೆಮ್ಮು ಇವು ಸ್ಥೂಮೋನಿಯಾದ ಸಮಾಧಾರಣ ಲಕ್ಷಣಗಳು. ಈ ಬೀನೆ ಬಂದವರನು ಕೂಡ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೂಡಿಸ

ಬಾರದು. ಮೊದಲು ಒಂದೆರಡು ದಿನವೆ ಲಂಘನವೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅನಂತರ ಕಾಫಿ, ಅರಳಿಟ್ಟಿನ ಕಷಾಯ, ಹುರಳಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ರೋಗದ ಪ್ರಾರಂಭಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ— ಹುಳಸೀ ಎಲೆ ೨೦, ಬೆಲಪತ್ರಿ ಎಲೆ ೧೦, ದಾಲಚಿನ್ನಿ ೧|| ಮಾಸಿ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭುವನಕೀರ್ತಿಯನ್ನಾಗಲೀ, ಮಹಾಮೃತ್ಯುಂಜಯವನ್ನಾಗಲೀ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡುಸಲ ಕೊಡುವದು.

ಕಫವು ನೀರಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ -- ರಸಸಿಂಧೂರ ೧ ಗುಂಜಿ, ಜೇಷ್ಠಮಧು ಚೂರ್ಣ ೨ ಗುಂಜಿ, ಸೀತೋಪಲಾದಿ ಚೂರ್ಣ ೪ ಗುಂಜಿ, ಕೋಷ್ಠ ಚೂರ್ಣ ೧ ಗುಂಜಿ, ಮೃಗಶೃಂಗ ಭಸ್ಮ ೧ ಗುಂಜಿ ಈ ಪ್ರಮಾಣ ದಿಂದ ಕೂಡಿಸಿ, ೩ ತಾಸಿಗೊಮ್ಮೆ ಜೇನುಹುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೆಮ್ಮು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಜೇಷ್ಠಮಧು, ತಾರೀಕಾಯಿ, ಕೋಷ್ಠ, ಅಡುಸಾಲ, ಹುಲಸೀ ಎಲೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ನಾಡಿಯ ಗತಿಯು ಮಂದವಾದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸ, ಜೇನುಗರ್ದಗಳಂಥ ಔಷಧಗಳನ್ನು ೧ ದಿಂದ ೨ ಗುಂಜಿಯ ವರೆಗೆ ಜೇನುಹುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಜ್ವರ ಜೇಷ್ಠಾಗಿ ದಾಹವಾಗದತ್ತಿದರೆ ಕಮಲ, ಚಂದನ, ಬಾಳದಬೇರು, ಜೇಷ್ಠಮಧು, ಜೇಕಿನಗಡ್ಡೆಗಳ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶೌಚಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಗ್ಲೀಸರೀನದ ಬಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವದು. ಎದೆ ಬೆನ್ನುಗಳಿಗೆ ತರ್ಪಣಕ್ಕೆಲ, ಕೊಬ್ಬರೀ ಎಣ್ಣೆ ಕೂಡಿಸಿ ಜಟ್ಟಿ ಅಗಸೀ ಪೋಟೀಸಿನಿಂದ ಕಾಸಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ಕಾಸಬೇಕು.

ಜ್ವರ ಕಡಿಮೆಯಾದನಂತರ, ತಿಳಿ ಅಕ್ಕಿಗಂಜಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಜ್ವರಗು

ಒಮ್ಮೆಲೇ ತೀವ್ರ ಜ್ವರ, ಕಷ್ಟ ಕೆಂಪಾಗುವದು, ಗೆಜ್ಜೆ ಅಥವಾ ಬಗಲಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಸಂದಿನಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಏಳುವದು ಇವು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ತಾಗಿ ಜ್ವರಗಿಣ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೇರಳಬಹುದು.

ಈ ರೋಗಿಗೂ ಕೂಡ ಸನ್ನಿವಾತ ಜ್ವರದಂತೆ ಪಥ್ಯ. ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಶೌಚಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಗ್ಲೋಸರೀಪದ ಟ್ವಿಯನ್ನು ಕೊಡುವದು. ನಾಡಿ ಮಂದವಾದರೆ ಹೇಮಗರ್ಭವನ್ನು ಅಲ್ಲದರಸ ಜೇನು-ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಗನುಸರಿಸಿ ೧-೨ ಸಲ ಕೊಡುವದು.

ಕಷಾಯ-ಹಿಪ್ಪರಿ, ಮೋದೀಶದ್ವಿ, ಚನಕ, ಚಿತ್ರಮೂಲ, ಇಂದ್ರಜವಿ, ಶುಂಠಿ, ಬಜಿ, ಆತಿವಿಷ, ಪರಿಪಾಪ್ಯಕ, ಚರಾಯತ, ಕಪಿಕರೋಣಿ, ಮೇಣಸು, ವಾಯುವಿದಂಗ, ಬಿಳಿ ಎಳ್ಳೆಬೇರು, ನೆಲಗುಳ್ಳೆ, ಧಮಾಸಾ, ಅಜವಾನ ಇವುಗಳ ಅಷ್ಟಮಾಂಶ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಜಾಕಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡುಸಲ ಕೊಡುವದು.

ಸಮೀರಪನ್ನಗ, ಮಹಾನ್ಯುತ್ಕಂಜಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಅರ್ಧದಿಂದ ಒಂದು ಗುಂಜಿ ಅಲ್ಲದರಸ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಪ್ಲೇಗಿನ ಗಂಟಿಗೆ ರೇವಟನ್ನು ಅಕುರ್ ತೆಯ್ತು ಹಚ್ಚಬೇಕು.

೨ ಪಚನಸಂಸ್ಥೆ ರೋಗಗಳು

ದೊಟ್ಟಿ, ಯಳ್ಳತ್, ಗ್ರಹಣಿ ಮತ್ತು ಕರಳು ಇವು ಪಚನೇಂದ್ರಿಯಗಳು. ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷವಿಕ್ಕುತಿಯಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರೋಗಗಳು ಹುಟ್ಟುವವು. ಕೆಳಗೆ ಬರೆದವುಗಳು ಪಚನಸಂಸ್ಥೆ ರೋಗಗಳು.

ಅಜೀರ್ಣ

ವೇಳೆ ಅನೇಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಂತೆ ತಿನ್ನುವದರಿಂದ ಅಜೀರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಜೀರ್ಣಕ್ಕೆ ಲಂಘನವು ಉತ್ತಮ ಔಷಧ. ಜಿಣ್ಣಾಗಿ ಜೆಸಿನೆ ಎಣಿಸುವತನಕ ಏನನ್ನೂ ತಿನ್ನಬಾರದು. ದೊಟ್ಟಿರೋವು ಇದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಸಬೇಕು.

ಹಿಂಗಾಷ್ಟಕ, ಭಾಸ್ಕರಲವಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು ಲಿಂಬೀರಸ ೧-೨ ಚಮಚ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವರಸ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಅಲ್ಲವರಸ, ಕಾಡಿಗ್ಗರಗಿವರಸ ೨-೨ ಚಮಚ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಅರ್ಜೀರ್ಣವಾದಾಗ ವಿಲೇಚನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಬಿಸಿನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು.

ಹೊಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬುವದು

ತರ್ಪಣಶೈಲವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಾಸುವದು. ಶುಂಠಿ, ಇಂಗು, ಸೈಂಧಲವಣ ಕೂಡಿಸಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಮಯೋಕ್ಷಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಬಿಸಿನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವರಸ, ಲಿಂಬೀರಸ ಕೂಡಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಇಂಗು, ಉಕ್ಕುಹಾಕಿದ ನೀರಮಜ್ಜೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಹೊಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬಿದ್ದು ಇದ್ದದ್ದು ಹಸಿನೆ ಎನಿಸುವತನಕ ಊಟ ಮಾಡಬಾರದು.

ಕರಿಬೀವು, ಅಜವಾನಗಳ ಕಷಾಯ ಕುಡಿಯಬೇಕು.

ಹೊಟ್ಟೆ ಕೂಲಿ

ಅಜವಾನ, ಉಪ್ಪು ತಿಂದು ಬಿಸಿನೀರು ಕುಡಿಯುವದು. ಶುಂಠಿ, ಇಂಗು, ಉಪ್ಪು ಕೂಡಿಸಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ೪-೮ ಗುಂಜೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಬಿಸಿನೀರು ಕುಡಿಯುವದು. ಶುಂಠಿ, ಬೆಲ್ಲ ಕುಟ್ಟಿ ತಿಂದರೂ ಹೊಟ್ಟೆಕೂಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಳಲೇಕಾಯಿ, ಶುಂಠಿ, ಇಂಗು, ಪಾದೇಲವಣ, ಬಜಿ, ಇಂದ್ರಜಿವಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಮಭಾಗ ತೆಗೆದು ಚೂರ್ಣ ಮಾಡಿ ೪-೮ ಗುಂಜೆ ಬಿಸಿನೀರಿ ನೊಡನೆ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇಂಗು ೧ ಗುಂಜೆ, ಕರಿಮೆಣಸು ೧ ಗುಂಜೆ, ಶುಂಠಿ ೧ ಗುಂಜೆ, ಪಾದೇಲವಣ ೨ ಗುಂಜೆ, ಅಜವಾನ ೩ ಗುಂಜೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಚೂರ್ಣ

ಮಾಡಿ ಬಿಸಿ ನೀರಿನೊಡನೆ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ಕೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಕಂಬುಭಸ್ಮ, ಕಂಬವಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಗುಣಬರುತ್ತದೆ.

ಮಲಬದ್ಧತೆ

ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಕಾರವಿದ್ದವರು ಬಹಳ ಜನರಿರುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಕಾರಣವಿರದೆ ಅಧಿಯಮಿತ ಆಹಾರ-ವಿಹಾರ, ಅನ್ಯಾಯವು ಇನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳು. ಆಹಾರ-ವಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗ. ಕೆಳಗೆ ಬರೆದ ಚಾರ್ಣದ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗುವದು.

ಮೃದುಸಾರಕ ಚಾರ್ಣ:— ಕುಂಠಿ ೪ ತೊಲಿ, ಬಡೇಸೋಡು ೪ ತೊಲಿ, ಅಳಲೇಕಾಯ ೪ ತೊಲಿ, ಪಾದೇಲನಣ ೪ ತೊಲಿ, ಮಾಯುವಡಂಗ ೪ ತೊಲಿ, ಗುಲಾಬಿವೊಗ್ಗಿ ೪ ತೊಲಿ, ಸೋನಾಮುಖ ೨೦ ತೊಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕುಟ್ಟಿ ಅರಿವೆಯಲ್ಲಿ ಸೊಸಿ, ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ ೧-೨ ವಾಗ್ಗೆ ಕೆಗೆದು ಬಿಚ್ಚುಗಿನ ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು.

ಅತಿಸಾರ

ಅತಿಸಾರವೆಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಝಗಡಿಸುವದು. ಹೊಟ್ಟೆ ಮೂರುದಿ ಭೇದಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಲಂಘನ ಮಾಡಿ ಉಣ್ಣುಗಿದ್ದರವ, ಅಜ್ಜದವ, ಲಂಬೀರವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ೨-೩ ಚಮಚ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ಕೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹೊಟ್ಟೆಮುರಿದು ಭೇದಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮೊದಲು ಕುಂಠೀಕಪಾಯದ ೩ ಫಲವು ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ೨-೩ ತೊಲಿಯಷ್ಟು ಕೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ದಿವಸ ಕಾಳು, ಮಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಕೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಇರಬೇಕು. ಮರುದಿವಸ (೧) ಬಾಲಬಲ್ಲ, ಹವೇಜ, ಜೀರಿಗೆ, ಅಗಲಕುಂಠಿ, ಕುಂಠಿ ಇವುಗಳ ಕಪಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. (೨) ಕೇವಲ ಬೆಲಪತ್ರಿಕಾಯ ಕಪಾಯದಿಂದಲೂ ಅತಿಸಾರವು ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ. (೩) ಮಾದಕಕಾಯ ಚಾರ್ಣ ೮ ಗುಂಚ, ದಾಲಚಿನ್ನಿ ಚಾರ್ಣ ೪ ಗುಂಚ, ಅಪ್ಪ ಅರ್ಧ ಗುಂಚ ಈ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಸಕ್ಕರೆಯೊಡನೆ

ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕಾಫಿ, ಮಜ್ಜೆಗೆ, ಅಕ್ಕಿಗಂಜಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಿಸಿನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು. ಜಡ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ತರ್ಪಣತ್ರೈಲ ಹಚ್ಚಿ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಾಸಬೇಕು.

ಅನೂಪಿಸಾರ

ಕೆಂಪು ನಾಗಕೇಶರ, ಶುಂಠಿ, ಗಜಗದ ಬೀಜ (ತುರಿದದ್ದು), ಜಾಜೀಕಾಯಿ, ಮಾಪಳಕಾಯಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಮಭಾಗ ತೆಗೆದು ಚೂರ್ಣ ಮಾಡುವುದು. ಇದರೊಳಗಿಂದ ಅರ್ಧ ಪುಡಿಯನ್ನು ತುಸು ತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ಹುರಿಯುವುದು. ನಂತರ ಎರಡೂ ಪುಡಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಅದರಷ್ಟೇ ತೂಕ ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಿ ಇಡುವುದು. ೨ ದಿಂದ ೨ ತೊಲಿ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ಬಿಸಿನೀರಿನಗೂಡ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಒಂದು ಶುಂಠಿಬೇರು, ೨ ಜಾಜೀಕಾಯಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ತೆಯ್ದು ತುಸು ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಬೇಕು. ತೀರ ಸ್ವಲ್ಪ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೆಂಡದ ಮೇಲೆ ಕುದಿಸಬೇಕು. ಆದಿನಂತರ ಅದರೊಳಗೆ ೩ ಭಾಗ ಮಾಡಿ ದಿನದಲ್ಲಿ ೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

೨-೩ ತೊಲಿ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿದ ೧-೨ ಚಮಚಿ ಸೋಲಮೇಣ ಹಾಕಿದಿನಕ್ಕೆರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ರಕ್ತ ಅಮಾಂಶ

ದಾಳಿಂಬ ತೊಗಟೆಯ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಮಾವಿನಕೋವಿ, ಶುಂಠಿ, ಕೊಡಸಿಗೆ, ದಾಳಿಂಬತೊಗಟೆಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ರಸಾಂಜನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಲೂ ರಕ್ತ ಅಮಾಂಶವು ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ರಕ್ತ ಅಮಾಂಶಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಪಥ್ಯಕರವಾಗಿದೆ.

ಕುಂಕುಮಾದಿವಟಿ - ಕೇಶರ ೧ ಗುಂಜಿ, ಅಕ್ಕಿ ೧ ಗುಂಜಿ, ಬೀಜಕಾಯಿ ೧ ಗುಂಜಿ ಅಲ್ಲದ ರಸದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದು

ಆಮಾಂಶ ಮತ್ತು ಅತಿಸಾರರೋಗಿಗಳು, ಪಥ್ಯವನ್ನು ಒಳ್ಳೆ ಕಟ್ಟಿ ನಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಲಂಘನ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಿಸ್ಕೀರು ಕಡಿದು ಬೇಕು.

ಸಂಗ್ರಹಣೆ

ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೂಡಲೇ ಯೋಗ್ಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೇರೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕೇವಲ ಹಾಲು ಮಜ್ಜೆಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಇರಬೇಕು. ನೀರು ಕಡಿದು ಕುಡಿಯಬೇಕು.

೧. ಸುವರ್ಣಪರ್ವತಿ, ಪಂಚಾಮೃತಪರ್ವತಿ ಇವು ಗುಣಕಾರಿಯಾದ ಔಷಧಗಳು.

೨. ಕಂಠಭಸ್ಮ ೨ ಗುಂಜಿ, ಸ್ವಂಫಲವಣ ೨-೨ ಗುಂಜಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಡುವದು.

೩. ಕೊಡುಗೆ ಬೇರಿನ ಚೂರ್ಣ ೧-೨ ಮಾಸಿ ಮಜ್ಜೆಗೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೪. ಶುಂಠಿ, ಜೇಕಿನಗಡ್ಡೆ, ವಾಯುವಿಡಂಗ, ಸ್ವಂಫಲವಣ, ಇಂಗು ಸಮಭಾಗ ತೆಗೆದು, ವಸ್ತ್ರಗಾರಿಕ ಚೂರ್ಣ ಮಾಡಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ೧-೨ ಮಾಸಿ ಮಜ್ಜೆಗೆಯೊಡನೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೫. ಬಾಳದ ಬೇರು, ಅತಿವಿಷ, ಬೆಲವತ್ತಿ, ಜೇಕಿನಗಡ್ಡೆ, ಹುಣಿಸ, ಇಂದ್ರಜಿವಿ, ಮುಟ್ಟಲಮೂರಕ, ಛಾತಕಿ, ಲೋಧ್ರ, ಶುಂಠಿ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ಹ್ರೀಬೇರಾದಿ ಕಷಾಯವನ್ನು ತ್ವಾರೆ.

೬. ಕುಟಿಜಾರಿಷ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಗುಣವಾಗುವ ವರೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವದು.

ನಿದಾಘ ಅತಿಸಾರ

ಬಿಸಿಲುಗಾಲದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಹೊಟ್ಟೆ ದ್ವಾದಿಸುವದು ಆಗುವದುಂಟು. ಇದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವಾಗುತ್ತಾನೆ.

೧. ಮಾವಿನಗೊಟ್ಟದೊಳಗಿನ ಬೀಜ ಮತ್ತು ಎಳೆ ಬೆಲಸತ್ರಿ ಕಾಯಿಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೨. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಕುಂಕುಮಾದಿ ಪಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೩. ಹಣ್ಣು ಬೆಲಸತ್ರಿಯ ಸರಬತ್ತು ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಊಟ ಮಾಡಬಾರದು. ಮಜ್ಜಿಗೆ, ಕಾಫಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ವಿಷೂಚಿಕಾ (ಕಾಲರಾ)

ಪಾಂತಿ ಮತ್ತು ಭೇದಿ ಒಂದೇಸವನೆ ಆಗುತ್ತವವು. ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಒರಟೆ ಬರುವದು, ಮೂತ್ರ ಆಗದಿರುವದು, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುವದು. ಇವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲರಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳು, ಇದಕ್ಕೆ ತಡಮಾಡದೆ ಕೂಡಲೇ ಔಷಧೋಪಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

೧. ಅಲ್ಲದರಸ, ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿರಸ ಸಮಭಾಗದಿಂದ ಕೂಡಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಅರ್ಧಗಂಟಿಗೆ ೨-೩ ಚಮಚಿ ಕೊಡುವದು.

೨. ಚಕ್ರಾಣಿ ಬೇರನ್ನು ಲಿಂಬೀರಸ ಅಥವಾ ಅಕ್ಕೀಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೆಯ್ದು ಪ್ರತಿ ಅರ್ಧತಾಸಿಗೊಮ್ಮೆ ಕೊಡಬೇಕು.

೩. ಹಳೇ ಹುಣಿಸಹಣ್ಣು, ಬಕ್ಕೋಳ್ಳ, ಕೇರು ಸಮ ಪ್ರಮಾಣ ದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುಟ್ಟಿ ಕಡಲೇಕಾಳಿಸಪ್ಪು ಗುಳಿಗೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿ ೧೫ ಮಿನಿಟಿಗೊಮ್ಮೆ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯ ರಸದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು.

೪. ಶುಂಠಿ ೨ ಗುಂಜಿ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಪುಡಿ ೨ ಗುಂಜಿ, ಇಂಗು ೨ ಗುಂಜಿ, ಅಫುಝಿ ಗುಂಜಿ, ಕರ್ಪರ ೨ ಗುಂಜಿ ಈ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಕೂಡಿಸಿ ಅಲ್ಲದರಸದಲ್ಲಿ ಗುಳಿಗೆ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲದರಸದಲ್ಲಿ ಪುಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು.

೨. ಮಂಡಿ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಮಲದಿಂದ ಸಂಜೀವನಿ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ೧-೨ ಕೊಡುವದು, ಪ್ರತಿ ಅರ್ಧ ತಾಸಿಗೆಯ್ಗೆ ಕೊಡುವದು.

೩. ಕುಂಕುಮಾದಿವಟಿಯಿಂದಲೂ ಗುಣಬರುವದುಂಟು. ದಾಮ ನೆನಿಸಿದರೆ, ಬಾಳದಬೇರಿನ ನೀರು ಕಾಸಿ ಅರಿಸಿದು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದ ರಿಂದ ವಾಂತಿಯಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂತ್ರ ಅಗದಿದ್ದರೆ ಬೆಂಗಳಿನ ನೀರು ಕುಡಿಸಬೇಕು. ನಾಡಿ ಮರ್ಫಲವಾದರೆ, ಹೇಮಗರ್ಭ ವನ್ನು ೨ ಗುಂಜಿ ಅಲ್ಲದರಸ, ಜೇನುಹುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಕೈಕಾಲುಗಳ ಒರಟಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದಕ್ಕೆ, ಸುವರ್ಣಯಂತ್ರ ಸೂತಕೇಯರವನ್ನು ೨ ದಿಂದ ೧ ಗುಂಜಿ ಅಲ್ಲದರಸ, ಜೇನುಹುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಮೊಟ್ಟಾಕೃತ ಪರಮಾಂಗನೇಟದ ೧-೨ ಕಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ ಕಾಸಿ ಅರಿಸಿದ ನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡುವದು.

ಕಾಸಿ ಅರಿಸಿದ ಸ್ವಚ್ಛ ನೀರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸೋಡಾನಾಟರ ಕೊವಲು ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ.

ಒರ್ಫದ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲು ಕೊಡಬೇಕು. ವಾಂತಿ, ಭೇದಿ ಕಡಿಮೆಯಾದನಂತರ ಹಾಲು, ಸಕ್ಕರೆ ಇವು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕಾಫಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಿಸಿ ನೀರಿನ ಚೀಲದಿಂದ ಕಾಸಬೇಕು. ಬಜಿಪುಡಿ ಹಚ್ಚಿ ತಿಕ್ಕಬೇಕು.

ಶೈವಿ (ಜಂತುಗಳು)

ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಜಂತುಗಳಿದ್ದಾಗ ಬೇರೆ ರೋಗಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಔಷಧ ಗಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಜಂತುಗಳಿಗಾಗಿ ಮೊದಲು ಔಷಧ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೆಳಗೆ ಬರೆದ ಔಷಧಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಒಂದು ಸಪ್ತಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದೇ ಒಂದು ದಿನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಗುಣ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ.

೧. ಹುರಿದ ಇಂಗು ೨ ಗುಂಜಿ, ಚರಾಯಿತ ಚೂರ್ಣ ೪ ಗುಂಜಿ
ಕೂಡಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಸಿ ನೀರು ಕುಡಿದು ಬೇಕು.

೨. ಅರಬೇವಿನ ಒಳದೊಗಟೆಯ ಅಕ್ಕಿ ಮೂರು ಕೂಡುವನ್ನು
ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೩. ನಾಯುವಿಡಂಗದ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ತುಲು ಸೈಂಧಲವಗ ಪಾಕಿ
ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೪. ತ್ರಿಫಲಾ, ದೇವದ್ವಾರ, ಜೇಕಿನಗಡ್ಡೆ, ಶಲಿಕಿಪಿಸೊಪ್ಪ, ಮುಗ್ಗು
ಒಳದೊಗಟೆ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಹಿಪ್ಪಲಿ ಮತ್ತು ನಾಯುವಿಡಂಗದ
ಮೂರು ಮೂರು ಗುಂಜಿ ಚೂರ್ಣ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಬಂತುಗಳು
ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ.

೫. ಕಪಿಲಾಚೂರ್ಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಬಂತುಗಳು ಬೀಳುತ್ತವೆ.

ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ

ಇದು ತಾಪದಾಯಕ ಬೇನೆ, ಮಲದ್ವಾರದ ಹೊರಗೂ, ಒಳಗೂ
ಮುಳ್ಳುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಉತ್ತಮ
ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಬರೆದ ಔಷಧಗಳು ಒಳ್ಳೆ ಗುಣಕಾರಿ ಎಂದು
ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದವುಗಳು.

೧. ಅಭಯಗಿರಿಷ್ಠ ೨ ಚಮಚ, ದ್ರಾಕ್ಷಾಪಿಷ್ಟ ೨ ಚಮಚ, ೪ ಚಮಚ
ನೀರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಊಟದನಂತರ ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದು
ಕೊಳ್ಳುವದು.

೨. ಚಂದ್ರಕಲಾ ೧ ಗುಂಜಿ, ಪ್ರವಾಳ ಚಂ. ಪು. ೧೧ ಗುಂಜಿ, ಅಸ್ಥಿಕ
ಸತ್ವ ೩ ಗುಂಜಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡಿಸಿ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ
ಬೆಡ್ಡೆ, ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ ಅಥವಾ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಪಾಕಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತುಲು
ಸಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೩. ಮೂಲಂಗೀರಸ ೨-೩ ಕೋರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ತುಸು ತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ
ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೪. ಕಾಲಾವಾಸಾ ೮ ಗಂಟೆ, ಶುದ್ಧ ಗಂಧಕ ೮ ಗಂಟೆ. ಜೀರಿಗೆ ೧೨ ಗಂಟೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡಿಸಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷುಸ್ಕರಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವದು.

೫. ಮೊಗಲೀಬೀದಾಣದ ಚೂರ್ಣ ೧೨ ಮಾಸಿ, ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡುಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಮೂಲವ್ಯಾಧಿಯ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ — ಆಫು ೧ ಮಾಸಿ, ಮಾಯಫಲಚೂರ್ಣ ೨ ಮಾಸಿ, ಹಳೇತುಪ್ಪ ೨ ತೊಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕುಲಬತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರೆದು ಕೂಡಿಸಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಳವುಳ್ಳ ಒಂದು ದಬ್ಬೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಇಟ್ಟು ಬೇಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಅಥವಾ ರತಘೌತ ಫ್ಲುತದಷ್ಟೆ ಕಾಚಿನಪುಡಿ, ಸೊನ್ನೀಕ್ಯಾವಿ ಕೂಡಿಸಿ ಅವನ್ನು ಮೂಲವ್ಯಾಧಿಯ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು.

ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ ರಕ್ತವರಿಗೆ ಲೇಪಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಭ ಅಗುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು, ಮಲವಿಧ್ವಂಸಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ ವ್ಯಯಾಸರಚಚೂರ್ಣವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಮಲಗುವಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಎಣ್ಣೆ, ಬಾರ, ಕರಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳು, ಹೂರಣಗಳನ್ನು ತಿನ್ನು ಬಾರದು. ಮಜ್ಜೆಗೆ, ಬೆಣ್ಣೆ, ಹಾಲು, ತುಪ್ಪಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಬಿಸಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಲಂಬೀರಸದ ಸರಬತ್ತು ಗುಣಕಾರಿ ಯಾಗಿದೆ. ಸುಂದರ್ಗಡ್ಡಿಯ ಪಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ತಿನ್ನು ಬೇಕು.

ಕಾಮುಲಾ (ಕಾಮಣಿ)

ಕಾಮುಣಿಯು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಕ್ಷತದೋಷದಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹಳದಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಶರೀರದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕ್ಷಯ ಉಗುರುಗಳು ಹಳದಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಮೂತ್ರದ ಬಣ್ಣವು ಹಳದಿಯಾಗುವದು. ಮಲವು ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುವದು.

೧. ಕಷಾಯ— ಬಿಳಿಗಣಜಲಿ, ಕಾಡಿಗ್ಗರಗು, ಕಹಿಪದವಲ, ಬುಂ, ಕಟಕರೋಣಿ, ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ, ದೇವದ್ವಾರ, ಬಾಲಹರಡಾ ಇವುಗಳ ಅಷ್ಟ.

ಮಾಂಸ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ೪-೮ ಗುಂಜಿ ನಸಸಾಗರ ಮತ್ತು ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೩. ಕಾಮಣಿ ಕಡಿನೆಯಾದ ನಂತರ, ಅರೋಗ್ಯವರ್ಧನೆಗೆ ೨ ಗುಂಜಿ ಅಲ್ಲದರಸ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೪. ಒಂದು ತೊಲಿ ತಾಲೇಸಾದಿ ಚೂರ್ಣದಲ್ಲಿ ೨ ಗುಂಜಿ ಕ್ಯಾಲೋ-ಮೇಲ ಕೂಡಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಬತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅರೆದು, ಅದರೊಳಗೆ ೧೩ ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ಇಡಬೇಕು. ಮಲಗುವಾಗ ಒಂದು ಪುಡಿ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಬಿಸಿ ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು.

ಕಾಮಣಿಯು ಕಡಿನೆಯಾಗುವತನಕ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದು.

೫. ಜಡಲ ಎಲೆಯ ರಸ ೨-೩ ತೊಲಿ ಅನರೂಳಿಗೆ ಕೂರಿಸಿ ಪುಡಿ ೪-೮ ಗುಂಜಿ ತುಸು ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಹೀಗೆ ಮೂರು ದಿವಸ ಮಾಡುವದು. ಪಕ್ಕ ಸಪ್ಪಗಿನ ತೊವ್ವು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಜೇರಿ ಏನನ್ನೂ ತಿನ್ನ ಬಾರದು.

೬. ರಂಗಳಮೇಣವನ್ನು ೨-೪ ಗುಂಜಿ ಬೆಳೆದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಲ ಕೊಡುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರಾ ೩ ದಿವಸ ಕೊಡುವದು. ಪಕ್ಕ ಸಪ್ಪಗಿನ ತೊವ್ವು ಭಕ್ತರಿಗೆ.

ಕಾಮಣಿಯಾದವರು ತುಪ್ಪ, ಬೆಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನ ಬಾರದು. ಜಡಲದಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಕಾಫಿ, ಮಜ್ಜಿಗೆ, ಲಿಂಬೇರಸದ ಪಾನಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇರಬೇಕು. ಲಿಂಬೇಡಣ್ಣು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದ ಚಟ್ಟಣಿ, ಕರಿಬೇವು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಹಾಲೊಳಗೆ ಮಾಡಿದ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು. ಅರಳುಹಿಟ್ಟು ತಿನ್ನಬೇಕು.

ಅಮ್ಲ ಪಿತ್ತ

ತುಳಿಕೇಗು ಬರುವದು, ಕಿಂಡ ಅದಾರ ತುಳಿಯಾಗಿ ವಾಂತಿಯಾಗು ವದು, ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಉರಿಯುವದು ಇವು ಅಮ್ಲ ಪಿತ್ತದ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

೧. ಕಷಾಯ—ಅಡಸಾಲ, ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ, ಕಲ್ಲಸಟ್ಟಸಗಿ, ಬೇವು, ನೆಲ ಬೇವು, ಕಾಡಿದ್ದರಗು, ತ್ರಿಫಲಾ; ಕಹಿವಡವಲ್ಲ ಇವುಗಳ ಅಷ್ಟಮಾಂಶ

ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಬೇಳೆ, ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೨. ಸುವರ್ಣಯುಕ್ತ ಸೂತೇರಿರ ೧ ಗುಂಜಿ ಪ್ರಮಾಣ ಅ. ವ್ಯ. ೧ ಗುಂಜಿ ಕೂಡಿಸಿ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಪಾಕಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ದಾಡಿನೂಪ ನೀಡಿದ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೩. ಮಾದಾಳದ ಹಣ್ಣಿನ ಪಾಕು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೪. ಲೋಕನಾಥ ರಸವನ್ನು ಅರ್ಧದಿಂದ ೬"ದು ಗುಂಜಿ ನೆಲ್ಲಿ ಪಾಕಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಪಥ್ಯ: ಹುಳಿ, ಎಣ್ಣೆ, ಖಾರ, ಬೇಳೆ, ಕಡ್ಡಿಬೇಳೆ, ಕಂದಸವಾರ್ಥ ಗಳನ್ನು ತಿನ್ನ ಬಾರದು. ಹಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರಬೇಕು.

ಉದರ ರೋಗ

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ರೋಗವು. ಇದಕ್ಕೆ ಹೃದಯ, ಯಕೃತ್, ಪ್ಲೀಹ, ಮೂತ್ರಪಿಂಡ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಅಥವಾ ಎ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ವಿರಾರಹವಾದಿ ಉದರ ರೋಗವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತವೆ.

ಕಷಾಯ:-ಕಾಡು ಮೆಣಸು, ಚಿತ್ರಮೂಲ, ಕುಂಠಿ, ಇವುಗಳ ಕಷಾಯ ದಲ್ಲಿ ತಿಗಡೀ ಚೂರ್ಣ ೧ ಮಾಸಿ, ಗೋಮೂತ್ರ ೨-೩ ತೊಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ತುಸು ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಉದರ ರೋಗಕ್ಕೆ ನಾರಾಯಣ ಚೂರ್ಣ, ಬೃಹತ್ ಕಂಬುವಿಲಿ, ಮಹಾ ಲೋಕನಾಥ, ಕುಮಾರೀ ಆಸವ, ಪುನರ್ನವಾಸವ, ಇಚ್ಛಾಭೇದಿ ಇವು ಒಳ್ಳೇ ಔಷಧಗಳು.

ಪಥ್ಯ: ಉಪ್ಪು ತಿನ್ನ ಲೇಬಾರದು. ನೀರು ಕುಡಿಯಬಾರದು. ಹಾಲು ಮಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇರಬೇಕು.

ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಹಳ ತುಂಬಿದರೆ ದಾಕ್ಷರರ ಕಡಿಂದ ನೀರು ತೆಗೆ ಯಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನೀರು ಶುಭ ತುಂಬುವವು.

ಬಿಕ್ಕು

ಬಿಕ್ಕು ಇದು ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತೀರ ಹೆಣ್ಣು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಬಂಜಾರಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

(೧) ಪಿತ್ತದೋಷದಿಂದ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ನೆತ್ತರಚಟ್ಟು ೨ ಗುಂಜಿ, ಹಿಪ್ಪಲಿ ೧ ಗುಂಜಿ, ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. (೨) ಅ.ಪು. ಪ್ರವಾಳ ೧ ಗುಂಜಿ ಸುವರ್ಣಯುಕ್ತ ಸೂತಕೇಶರಿ ೧೧ ಗುಂಜಿ ನೆತ್ತರಚಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು. (೩) ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. (೪) ಅಜ್ಜಿರ ವಸ, ಕ್ಷುಸಕೃರೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. (೫) ರಂಜಿಭಸ್ಮ, ಕವಾಳ ಕೂಡಿಸಿ ಲಿಂಬೀರಸ ಸಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು.

ನಾತದೋಷದಿಂದ ಬಿಕ್ಕು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಕುಂಜಿ, ಇಂದೇಲವಣ, ಇಂಗು, ಸ್ತಂಭಲವಣ, ಇವುಗಳನ್ನು ಸಮಭಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚೂರ್ಣ ಮಾಡಿ ಅರ್ಧದಿಂದ ೧ ಮಾಸ ಎಸಿ ನೀರಿನ ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಅಳವೆಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆ ಇಟ್ಟು ನಂತರ ಸೋಸಿ ಆ ನೀರು ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕುಡಿಯುವದು. ಕಂಬವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೆಯ್ದು ಕೊಡುವದು. ನವಿಲಗರಿಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು. ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು. ಲಿಂಬೀಕಣ್ಣಿನ ರಸದ ಪಾನಕ ಮಾಡಿ ಕುಡಿಯುವದು. ದ್ರಾಕ್ಷಾ ಸವ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಯಕೃತ ವಿಕಾರ

ಯಕೃತ ಇದು ಅತಿ ಮಹತ್ವದ ಇಂದ್ರಿಯವು. ಇದರ ವಿಕೃತಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ದುರ್ಬಲನಾಗುವನು. ಅನ್ನವು ಜೀರ್ಣವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ರಕ್ತ ವೃದ್ಧಿ ನಿಂತು, ರಕ್ತ ಸ್ವೇಣತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ತಮ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ಕಷಾಯ—ಅಳಲೇಕಾಯಿ, ರೋಹಿತಕ, ಹಿಪ್ಪಲಿ, ಇವುಗಳ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಯವಕ್ಕಾರ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ರೋಗಿಗಳು, ಬೃಹತ್ ರೋಗಿಗಳು, ಪುನಃರೋಗಿಗಳಾದ ಈ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆಯಿಂದ ಶಿಗರ, ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು.

ರೋಗಿಗಳಾದರೂ, ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಸಹಿಸಲಾರದ ಶಿಗರ, ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಲಿಂಬು ಹಣ್ಣನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವದು. ಗೋಮೂತ್ರ ಕುಡಿಯುವದು. ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಗರ, ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಲಘು ಆಹಾರ ಶಿಗರ, ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು.

ಹುಗುಳು

ಹುಗುಳು, ನೆಗಡಿ ಈ ಎರಡೂ ಬೇನೆಗಳು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಎಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಅವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಾಧಿಗಳಾಗಿರುವವು.

ಹುಗುಳಿಗೆ ಅಪಘ್ರವು, ಅಜೀರ್ಣವು, ಕಾರಣಗಳು. ನೆಗಡಿಗೆ ರೋಗಿಯ ಅತಿ ಶೀತ ವದಾರ್ಥವ ಸೇವನವು, ಕಾರಣಗಳು.

ಹುಗುಳು ಒಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ರೋಗವಾಗಿದೆ. ಅದು ಅತಿ ಶೀತ, ದೇವು ಕಾರಣಗಳು. ಅದರ ಒಂದೊಂದು ನೆಗಡಿ ಒಂದೊಂದು ಅಪಘ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಹುಗುಳು ತಲೆದೋರುವದು.

ನೆಗಡಿಯು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಬೇನೆ. ಅದು ಒಂದೊಂದು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತಸ್ತು, ಬೇರು ದಾಹವೂ, ಸ್ತಾವೂ ಆಗುವದುಂಟು. ಹುಗುಳು ಒಡೆದಾಗ, ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಗೂ, ಮಗ್ಗಲಿಗೂ, ಮತ್ತು ಒಳದುರಿಗೂ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಾಸಿವೆ ಕಾಣಸಪ್ಪು ಗಾಯಗಳಾಗುವವು.

ಹುಗುಳು ಒಡೆದಾಗ ಮೈ ನೋಯಿಸುವದುಂಟು.

ನೆಗಡಿಯ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ, ಮೂಗು ಸೋರುವದು, ಶೀತ ಬರುವದು ಹಾಗೂ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುವದು.

ಅಲಕ್ಷನಾದಿದರೆ ನೆಗಡಿಯು ಬೇರೆದು ಗಂಟಲಿಬಾವು, ಭಿಕ್ಷುಸಗಳ ವ್ಯಾಧಿಯು ಉದ್ಭವಿಸುವದು, ಜ್ವರ ತಲೆಕೂರಿ ಬರುವದು.

ಹುಗುಳಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲಕ್ಷನಾದಿದರೆ ಜ್ವರ ಬರುವ ಸಂಭವವಿದೆ.

ಚಿಕಿತ್ಸೆ

ಹುಗುಳಿಗೆ ಮೊದಲು ರೇಚಕ ಔಷಧವನ್ನು ಕೊಡುವರು. ನೆನ್ನಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಲಘು ಆಹಾರ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನೆಗಡಿ ಮತ್ತು ಹುಗುಳುಗಳಿಗೆ ಬಾರಗೇಣಸು, ಗೌತೀಚಹ, ಜಿಪ್ಸ, ಸಬ್ಬಸಗಿ, ಕಟಿಕರೋಣಿ, ಅರಿಷಣಬೇರು ಇವುಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡಬೇಕು.

ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಹಾಲೊಳಗೆ ಮೆಣಸಿನವುಡಿ ೨ ಗುಂಜಿ ಅಥವಾ ಅರೀಣವುಡಿ ೨ ಗುಂಜಿ ಕೊಡಿಸಿ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ನೆಗಡಿಗೆ ತುಲಸೀರಸ ಜೇನು ತುಪ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭುವನಕೀರ್ತಿಯ ೧-೨ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಚಕ್ರಮಕ್ತಳ ನೆಗಡಿಗೆ ಕಸ್ತೂರಿಗುಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಶೃಂಗಾಧಿಚೂರ್ಣವನ್ನು ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹುಗುಳಿಗೆ ಒಂದು ಚಮಚ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಅರಳು ಮಾಡಿದ ಟಂಕಣಬಾರ ೧-೨ ಗುಂಜಿ ಕೊಡಿಸಿ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹುಗುಳು, ನೆಗಡಿ ಆದಾಗ ಬಿಸಿನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಲಘು ಆಹಾರ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವವುಗಳು.

೨ ರಕ್ತಗತ ರೋಗಗಳು

ಪಾಂಡುರೋಗ

ಇದರಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಅಭಾವವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣು, ನಾಲಿಗೆ, ಉಗುರು, ತ್ವಣಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಕಾಣುವವು.

(೧) ಬಿಳೇಗಣಜಲಿ, ಅಳಲೇಣಾಯ, ಬೇವಿನ ಒಳದೊಗಟಿ, ಪುರಂದರಪಣ, ಕಟಿಕರೋಣಿ, ಕಹಿಪದವಲ, ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ, ಶುಂಕಿ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಗೋಮೂತ್ರ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡುವರು. ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ.

(೨) ಸಮಾಪ್ತಚರ್ಚಾರ್ಥವನ್ನು ೨-೪ ಗುಂಪಿ ಬೇರೆಗೆ ಗುತ್ತು ವಾತಿ, ಜೇನುತುಪ್ಪದಗಂಧ ಕೊಡುವದು.

(೩) ಸ್ವಪ್ನವಾಪ್ತವಾದ ಅಥವಾ ಪಾಂಚಲೀಗ್ರಾಭ್ಯ, ಒಂದು ಗುಂಪಿ ತ್ರಿಫಲಾಚರ್ಚಾರ್ಥ ೨-೪ ಗುಂಪಿ ಕೂಡಿಸಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದೊಡನೆ ವಿಸರ್ಜಿ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

(೪) ಬಾಹ್ಯದ ನಂತರ ದ್ವಾಶ್ರಯವ ಲೋಪಾಸವ ಕೂಡಿಸಿ ನಿರೀನ- ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

(೫) ನೆತ್ತೆಚಟ್ಟು, ಲೋಗ್ರಾಭ್ಯ, ಕೂಡಿ, ಮೊಗ್ಗು, ಓಪ್ಪಲ, ಅರಿಸಣ, ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಗಳ ಸಮಭಾಗ ಚರ್ಚಾರ್ಥವನ್ನು ೨-೪ ಗುಂಪಿ ಜೇನು ತುಪ್ಪದ, ವಿಸರ್ಜಿ ೨ ಚದುರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

(೬) ತಾಪ್ಯಾದಿಲೋಪವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿ ೨-೨ ಗುಂಪಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ದ್ದ ೨ ಸಲ.

ಮೃದ್ಯಕ್ಷಣಪಾಂಡು

ಕೆಲವು ಚಿಕ್ಕನುಳ್ಳವು ಮುಣ್ಣು ತಿನ್ನು ವದುಂಟು. ಅಥವಾಗಿ ಪಾಂಡು ರೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ವಿರೇಚನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ನಾಗಕೇರ, ಜೇಷ್ಠಮಧು, ಓಪ್ಪಲಿಗಳ ಚರ್ಚಾರ್ಥವನ್ನು ವಯಸ್ಸಿಗನು ಸರಿಸಿ ೨-೪ ಗುಂಪಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಣ್ಣು ತಿನ್ನು ವವನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕು.

ಪಕ್ಕ: ಪಚನವಾಗುನಂಥ ಸೌಮ್ಯ ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಮಜ್ಜಿಗೆ, ಹಾಲು ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳು.

ಮಲಬದ್ಧತೆಗೆ ತ್ರಿಫಲಾ ಮೃದುಸಾರಕಗಳಂಥ ಚರ್ಚಾರ್ಥವನ್ನು ಮಲಗುವಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ರಕ್ತಪಿತ್ತ

ಮೂಗು, ಬಾಯಿ, ಮುದ್ದಾರಗಳಿಂದ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ರಕ್ತಪಿತ್ತವೆಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಬ್ಬವನ್ನು ಬೇರೆ ರೋಗಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೂಗಿನೊಳಗಿಂದ ರಕ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ಕಷ್ಟ, ತಣ್ಣೀರಿನಲ್ಲಿ ೪ ಗುಂಜಿ ಫಟಕದ ಪುಡಿ ಹಾಕಿ ಆ ನೀರನ್ನು ಸಣ್ಣ ಕಾಜಿನ ಬೀಕಳಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೂಗು ತೊಳೆಯಬೇಕು. ತಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಗೆ ಆಗು ನಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗಬೇಕು. ಎರಡು ಹಬ್ಬಗಳ ನಡುವೆ ತಣ್ಣೀರಿನ ಒದ್ದೆಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು.

ಬಾಯಿಯೊಳಗಿಂದ ರಕ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಫಟಕದ ನೀರು, ೨೪ವಾ ಆಳಲೇಕಾಯಿಯ ಕಷಾಯದಿಂದ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿ ಸುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಮಲದ್ವಾರದಿಂದ ರಕ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಚಂದ್ರಕಲಾ, ೧-೨ ಗುಂಜಿ, ಪ್ರವಾಳ ಚ. ಪು. ೧-೨ ಗುಂಜಿ ಕೂಡಿಸಿ ದಾಳಂಬ ಸಾಕವಷ್ಟೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಡುಸಾಲದ ಎಲೆ, ದ್ರಾಕ್ಷೆ, ಆಳಲೇಕಾಯಿ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ತರದ ರಕ್ತಪಿತ್ತಗಳು ಗುಣವಾಗುವವು. ಅಡುಸಾಲದ ಎಲೆಯ ರಸ, ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಿಂದಲೂ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ರಕ್ತಪಿತ್ತ ವಿಕಾರದವರು ಜಡ ಆಹಾರ, ಹುಳಿ, ಎಣ್ಣೆ, ಮೀರ ಬಿಡಬೇಕು. ಶ್ರಮದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು. ಮುಕ್ತಾಭಸ್ಮ, ಪ್ರವಾಳ, ಚಂದ್ರಕಲಾ, ಬೋಲಬದ್ಧರಸ, ಉಶೀರಾಸವ ದ್ರಾಕ್ಷಾಂಶ್ವ, ಇವು ರಕ್ತ ಪಿತ್ತಕ್ಕೆ ಗುಣಕಾರಿಯಾದ ಔಷಧಗಳು.

ಸ್ನೇಹವೃದ್ಧಿ

ಸ್ನೇಹವೆಂದು ಚಿಕ್ಕ ಇಂದ್ರಿಯವು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಎಡಬದಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ದಿವಸ ಚಳಿಪ್ಪರ (ಮಲೇರಿಯಾ) ಬಂದರೆ ಇದು ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆಗುವದರಿಂದ ರಕ್ತದೊಳಗಿನ ಕೆಂಪು ಕಣಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಶ್ವೇತ ಕಣಗಳು ಹೆಚ್ಚುವವು. ಕೈಕಾಲುಗಳು ಸಣ್ಣವಾದಂತಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆಯು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

(೧) ಅಜನಾಸ, ಚಿತ್ರಮೂಲ, ಜವಾಹರ, ಪಿತ್ತಲೇಮೂಲ, ದಂತಿ ಮೂಲ, ಹಿಪ್ಪರಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಮಭಾಗ ತೆಗೆದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪೂರ್ಣಮಾಡಿ

೪-೮ ಗುಂಚಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಬಿ. ಸೀರಿನಕೂಡ, ಅಥವಾ ಜೇನು ತುಕ್ಕುರಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

(೨) ದ್ವಾಸಿಂಧೂರವನ್ನು ಅರ್ಧದಿಂದ ೧ ಗುಂಚಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದ ಗೂಡು ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಡುವುದು. ರಕ್ತಗಟ್ಟಿ, ಕುಮಾರಿ ಅಸವಗಳಿಂದ ಪ್ರೀತ ವಿಕಾರವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು.

ಸರ್ಪು ಬಡ ಅತೀರ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು. ಚಿಕ್ಕ ಕಾದಿ ಚರ್ಣಕೂಡಿಸಿ ಮುಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶಾಚಕ್ಕೆ ಅಗದಿದ್ದರೆ ಮುದುಸಾರಕಚೂರ್ಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಬಾವು

ಯಾವುದೇ ಹೊರಗಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಾವು ಒಂದಿದ್ದರೆ ಸಾರಂಗದ ಕೋಡು, ಮಲೆ, ಮೇಗಣಜಲಿಬೇರು ತೆತ್ತು ಹಚ್ಚಿ ಕಾಸುವದರಿಂದ ಬಾವು ಇಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅಂತರಿದ್ರಿಯ ವಿಕಾರಗಳಿಂದ ಅಂತರಿ ಕೃಮಿ, ಮೂತ್ರಪಿಂಡ, ಯಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕೃತಿಯುಂಟಾಗಿ ಬಾವು ಒಂದರೆ ೨-೪ ಕಾರಣಗಳಿಗನು ಸರಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಓಗಿದ್ದಾಗ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ವಿನೂ ನಿರೀನ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದ್ದು.

(೧) ಹೃದಯ (ರಕ್ತಾಶಯ)ದ ದೋಷದಿಂದ ಬಾವು ಇದ್ದರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಿಲಾಸ, ಮಕರಧ್ವಜ, ರಸಸಿಂಧೂರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಅರ್ಧದಿಂದ ೧ ಗುಂಚಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಡುವುದು. ಊಟದ ನಂತರ ಪಾಠ್ಯಾರಿಪ್ಪವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೪ ಚಮಚಿ ಅಷ್ಟೇ ನೀರಿ ನೊಡನೆ ಕೊಡುವುದು.

(೨) ಮೂತ್ರಪಿಂಡಗಳ ದೋಷದಿಂದ ಬಾವು ಇದ್ದರೆ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾದ ೧-೨ ಗುಂಚಿ, ಅಥವಾ ಗೋಕ್ಷುರಾದಿ ಗುಗ್ಗಳದ ೧-೨ ಗುಂಚಿಗಳನ್ನು ಬಿಳೇ ಗಣಜಲಿ ಕಪಾಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು. ಊಟದ ನಂತರ ಪುನರ್ನವಾಣಿ ವನ್ನು ೨-೪ ಚಮಚಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು.

(೩) ಯಕೃತ ದೋಷದಿಂದ ಬಾವು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಲೋಕನಾಥ-ಕುಮಾರಿ-

ಭೃಂಗರಾಜಾಸನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದು. ಕಷಾಯ:— ಬಿಳಿಗಣಬಲಿ
ಬೇರು, ದೇವದ್ವಾರ, ಮರದರೋಣ, ಸುಂತಿ, ಅಳಲೇಕಾಯಿ, ಅಸ್ತಮಿಷ್ಣು,
ಚಿತ್ರಮೂಲ, ಗಂಟುಭಾರಂಗಿ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದ್ವಿಸಂಕ್ತೆ ಎರಡು
ಸಲ ಕೊಡುವದು. ಗೋಮೂತ್ರ ಕುಡಿಯಬೇಕು.

ಪಥ್ಯ: ಉಪ್ಪು ತೀರ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಲಘು ಆಹಾರವನ್ನು ಪಚನ
ವಾಗುವಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಿಸಿಸೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು.
ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ರಕ್ತದ ಒತ್ತಡ (ಬ್ಲಡ್ ಪ್ರೆಶರ್)

ರಕ್ತನಾಳಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತವು ಪೂರೈ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.
ಈ ವಿಕಾರದವರು ಭೋಳಿಬಂದು ಬೀಳುವಷ್ಟು ಸ್ಥಿತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.
ಸುರ್ವಣಮಾಕ್ರಿಕ, ಸೂತಲೇಖರ, ಅರೋಗ್ಯವರ್ಧಿನಿ, ಮುಕ್ತಾಯುಕ್ತ
ಕಾನುದುಧಾ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಎಳೆ ದಿನಸ ಅಥವಾ
೧೪ ದಿನಸ ಕೊಡುವದು. ಅನಂತರ ಮೃಗಶೃಂಗಭಸ್ಮ, ಸುನರ್ಲಮಾಕ್ರಿಕ,
ಪ್ರವಾಳ ಚ. ಪು. ಅನ್ಯತಸತ್ಯ, ಸೀತೋಪಲಾದಿ ಚೂರ್ಣಗಳನ್ನು
ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಪಾಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು. ಭಸ್ಮಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಅರ್ಧದಿಂದ
೧ ಗುಂಜಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಕೊಡುವದು. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ
ಸುರ್ವಣಯುಕ್ತ ಸೂತಲೇಖರವನ್ನು ಅರ್ಧದಿಂದ ೧ ಗುಂಜಿ ಬ್ರಾಹ್ಮೀರಸ
ದಲ್ಲಿ ಹೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು. ಚಂದ್ರಕಲಾ, ಸೂತಲೇಖರ,
ಪ್ರವಾಳ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ನೆಲ್ಲಿ ಪಾಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು.
ಮುಕ್ತಾಭಸ್ಮ ಅಭ್ರಕಗಳ ಯೋಗವಾದರೂ ಗುಣಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಪಥ್ಯ: ಲಘು ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಮಲಬದ್ಧತೆಯಾದ್ದಕ್ಕೆ
ಮೃದುಸಾರಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರಾತ್ರಿ ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡಬಾರದು.

೪ ಕಾಸಬ್ಬಾಸಸಂಸ್ಥೆ ದೋಗಗಳು

ಕೆಮ್ಮು

ಇದು ನವಸಂವತ್ಸರವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ದೋಗ. ಇದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಗುಣವುಳ್ಳ ಕೆಳಕುಳವದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

(೧) ಕೆಮ್ಮು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ, ನೆಲಗಟ್ಟು, ಅಮ್ಮತಟ್ಟು, ಇವುಗಳ ಕಡಲೇಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಗುಣವುಳ್ಳದ್ದು ಮತ್ತು ಜೀನುಕುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು.

(೨) ಕೆಮ್ಮು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ, ಶ್ರೀಧರ, ಜೀವನ, ಭೂಮಿ, ನವಸಂಗದ, ಒಕ್ಕಲ, ಮೇಣಸು, ಸುಂಭಾಗಿ ತೆಗೆದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚೂರ್ಣ ಮಾಡಿ, ಅಡ್ಡ ಸಾಲದ ಎಲೆಯ ರಸದಲ್ಲಿ ೨ ದಿನದ ಅರೆದು, ಸಣ್ಣ ಕಡಲೇಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಗುಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಡಬೇಕು. ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ಜೀನುಕುಪ್ಪದೊಡನೆ, ಸೀತೋಪಲಾದಿ, ತಾಲ್ಲೀಸಾದಿಚೂರ್ಣ, ಲವಂಗಾದಿವಟಿ, ಮಂಜಿರಾದಿವಟಿ, ರಸಸಿಂಧೂರ, ಮಕರಧ್ವಜ, ವಾಸಾವ ಬೇಣ್ಣ, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ, ಇವು ಕೆಮ್ಮಿಗೆ ಗುಣಕೊಡತಕ್ಕ ಔಷಧಗಳು.

ಪಕ್ಷ್ಯ : ಕೆಮ್ಮಿನವರು ಲಘು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಿಸಿನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು. ಎದೆ ಬೆನ್ನುಗಳಿಗೆ ನೀಲಗಿರಿ ಪರ್ವಣ ಕೈಲಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಕಾಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತೀವ್ರವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎದೆ ಬೆನ್ನುಗಳನ್ನು ಬೆಚ್ಚುಗಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ದಮ್ಮು

ಇದು ಒಮ್ಮೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿಕೆಂದರೆ, ತೀವ್ರ ದೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಮ್ಮು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಕೂಡಲೇ ಯೋಗ್ಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವರು. ಕಷಾಯ— ಗಂಟುಭಾರಂಗಿ, ಬಜಿ, ಎಕ್ಕೇಬೇರು, ಅಳಲೇಕಾಯಿ, ಅರಸಿಣ, ಅಡುಸಾಲ, ಅಮ್ಮತಟ್ಟು, ದವೀಜ ಇವುಗಳ ಅಷ್ಟಮಾಂಶ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಜೀನುಕುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳುವದು. ದಮ್ಮನ ವೇಗ ಒಂದಾಗಿ— ಕರ್ವರ ಗುಂಪಿ ಇಂಗೆ ಗುಂಪಿ ಕೂಡಿಸಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಅಡುಸಾಲದ ಒಣಗಿದ ಎಲೆಗಳ ಪುಡಿವನ್ನು ಸಿಗದಿದ್ದರಂತೆ ಸೇಡುವದು.

ಕಹಿಸೋರೆ (ಕಹಿ ಹೀರೇಶಾಯಿ) ಯ ಮೇಲ್ಬಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಅಗಲ ಭೇದಮಾಡಿ ಚಕಳಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಆ ಭೇದಿಸಿದ ತೂತಿನಿಂದ ಅದರೊಳಗಿನ ನೀರು ಮತ್ತು ಬೀಜಗಳನ್ನು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅನಂತರ ಅದರೊಳಗೆ ಹಿಡಿಸುವಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸ್ಥೆಂದಲವಣ, ಅಜನಾಸ, ಹಿಪ್ಪಲಿ, ಬಡೇಸೋಪುಗಳ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರ ಚಕಳಿಯಿಂದ ಆ ತೂತು ಮುಚ್ಚಿ ಮೇಲೆ ೩ ಅಥವಾ ೪ಳು ಪದರು ಮಣ್ಣು ೨ ದಿನವನ್ನು ಕುಣಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ೪ಳು ದಿನಸ ಇಡಬೇಕು. ಅನೇಕೆ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ಮಣ್ಣಿನವೆಯನ್ನು ಉಚ್ಚಿ ತೆಗೆದು ಒದ್ದೆ ಅರಿವೆಯಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛ ಒರೆಸಬೇಕು. ಅನೇಕೆ ಆ ಚಕಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದರೊಳಗಿನ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಸೋಸಿ ಬಾಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ೧-೨ ಚಮಚಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು.

ಗುಲಾಬನೀರು ೨-೪ ಚಮಚಿ ಅದರಲ್ಲಿ ೨ ಗುಂಪಿ ಫಟಕದ ಪುಡಿ ಹಾಕಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ದಮ್ಮ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಅಥವಾ ೪ಳು ದಿನಸ ನಿರಾಹಾರ ಮಾಡುವದರಿಂದ ದಮ್ಮ ಗುಣವಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳುಂಟು.

ಪಥ್ಯ: ಬಿಸಿನೀರು, ಸಾಮ್ಯ ಅಹಾರ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ಧೂಳು ಇವುಳ್ಳ ಹೋಗಿ ಕೂಡಬಾರದು.

ಶ್ವಾಸಕುಶಾರ, ಅಭ್ರಕ, ಮೌಕ್ತಿಕ, ರಸಸಿಂಧೂರ, ಮಕರಧ್ವಜ, ಸಿಹೋಪಲಾದಿ ಚೂರ್ಣ, ತಾಲೀಸಾದಿ ಚೂರ್ಣ, ದ್ರಾಕ್ಷಾಂಶ್ವ, ಇವು ಜಮ್ಮಿಗೆ ಗುಣಕಾರಿಯಾದ ಔಷಧಗಳು.

ಚಪ್ಪೆಂಕಾಯಟಿಸ್

೧. ಕಾಕಡಸಿಂಗಿ, ಪಿಪ್ಪಲಿ, ಅತಿವಿಷಗಳ ಸಮಭಾಗ ಚರ್ಚಿರ್ವನ್ನು ೨-೪ ಗುಂಚೆ ಅಲ್ಲದರಸ, ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡುವುದು.

೨. ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ, ಅಳಬೇಕಾಯಿ, ಕೆಲಗುಳ್ಳ, ಪಿಪ್ಪಲಿ, ಮೆಣಸು, ಇವುಗಳ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ಕೊಡುವುದು.

೩. ರಸಸಿಂಡೂರ ೧-೨ ಗುಂಚೆ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು.

೪. ಎಲೆಯಗುಳ್ಳ ಕಾಸುವುದು.

ಕೋಡಿಗೆಕೆಮ್ಮು

ತಾರೀಕಾಯಿ, ಮುರಾಸಾನಿ ಅಜವಾನ, ಜೇಪ್ಪಮಧು, ಪಿಪ್ಪಲಿ, ಕಾಕಡಸಿಂಗಿ, ಅಡುಸಾಲ, ಗುಳ್ಳ ಇವುಗಳ ಅಷ್ಟಮಾಂಶ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ಗುಣವಾಗುವವನಕ ಕೊಡಬೇಕು.

ಜ್ವಯರೋಗ

ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಕಫಶ್ಚಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಕಣ್ಣು ಉರಿಯುವದು, ನಸಿಜ್ಜರ, ಕೆಮ್ಮು, ಅಶಕ್ತತೆ ಹೀಗೆ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗುವವು. ಆಗ ಕೂಡಲೇ ಸುವೈದ್ಯರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು.

(೧) ಸೀತಗೋಪಲಾದಿ ಚರ್ಚಿರ್ವನ್ನು ೪-೮ ಗುಂಚೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು.

(೨) ಅಡುಸಾಲದರಸ ೨-೪ ಚಮಚಿ, ಕೂಷ್ಮಾಂಡಸ್ವರಸ ೨-೪ ಚಮಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಜಲೋಚನ ೨-೪ ಗುಂಚೆ ತಾರೀಕಸಕ್ತಿ, ಚರ್ಚಿರ್ವ ೨-೪ ಗುಂಚೆ ಕೂಡಿಸಿ ತುಸು ಜೇನುತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡುವುದು.

(೩) ಹತುಚಟ್ಟಿ, ಪಿಪ್ಪಲಿ ೧-೨ ಗುಂಚೆ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ಕೊಡುವುದು. ಇದರಿಂದ ಕೆಮ್ಮು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

(೪) ಸುವರ್ಣವಗಲಿನೀವಸಂತ ೧೨ ಗುಂಜ, ಪ್ರವಾಳ ಚಂದ್ರಪುಟ ಪಾವುತೋಲಿ, ಅಮೃತಸತ್ಯ ಅರ್ಘತೋಲಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ೧೨ ಪುಡಿಗಳನ್ನು ನೂಡಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ೧ ಸಾಯಂಕಾಲ ೧ ಜೇನುತುಪ್ಪ ದ್ರವ್ಯ ಕೊಡುವದು. ಇದರಿಂದ ಜ್ವರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವವು.

(೫) ಗೋರಬಚಿಂಜದೋಳಗಿನ ತಿಳಲು ೪-೮ ಗುಂಜ ಜೇನುತುಪ್ಪ ದೊಡನೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡುವದರಿಂದ ಜ್ವರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

(೬) ವಾಯುಯೋಳಗಿಂದ ಅದರೆ ಕಳವಲ್ಪ ರಕ್ತ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೂಷ್ಮಾಂಡ ಸ್ವರಸದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಮೊತ್ತಿಕ ಕೊಡಬೇಕು.

(೭) ಕಾಕಮಾಚಿ ರಸದಲ್ಲಿ ಜಸನ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಕೊಡುವದರಿಂದ ಬಿವರು ಬರುವದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

(೮) ರುದ್ಧ ತುತ್ತೆ ೨ ಗುಂಜ, ಅಸ್ಥ ೨ ಗುಂಜ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ಅದರೊಳಗೆ ಎಂಟು ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಒಂದು ಗುಳಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಸಿನೀರು ಕೊಡುವದು. ಇದರಿಂದ ಅತಿಸಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಪಂಚಾಂಗೈಕ ಪರ್ಪಟಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಸುವರ್ಣಭಸ್ಮ, ಮೊತ್ತಿಕ, ಅಭ್ರಕ, ಪ್ರವಾಳ, ರಾಜಸ್ಯಂಗಾಂಕ, ಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸಗಳಂಥ ಔಷಧಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆ.

೫ ವಾತಸಂಸ್ಥೆ-ರೋಗಗಳು

ವಾತವಿಕಾರಗಳು

ವಾತರೋಗಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾದವುಗಳು. ವಾತರೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಭತ್ತು ಪ್ರಕಾರಗಳಿವೆ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಾತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾದುದು ಅಲ್ಲ. ಸುನೈದ್ಯರನ್ನು ಬರನಾಡಿಕೊಂಡು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು.

(೧) ಸಾತವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಂಜಾವರೋಧವು ಇರುವ ಸಂಭವ ಬಹಳ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಂಖೀಕಣಾಯವಸ್ಥೆ ಬಿಡಲು ಎಷ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅಥವಾ ಇಚ್ಛಾಭೇದಿಯ ಒಂದು ಗುಳಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(೨) ಕಷಾಯ— ಉದ್ದು, ತುರುಬಿ, ನಸುಗುನ್ನಿ ಬೀಜ, ಸುಗಂಧಿ ಬೇರು, ರಾಸ್ನ, ಅಶ್ವಗಂಧಿ, ಬಿಡಲಬೇರು ಇವುಗಳ ಅಷ್ಟಮಾಂಶ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು. ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವತ್ತು ವಾತವಿಕಾರಗಳಿಗೆ. ಸಾರಾಯಣಕ್ಕೆಲ, ಏಷಗರ್ಭಕ್ಕೆಲ, ಮಂಜಾಚ್ಛಾದಿಕ್ಕೆಲ, ಪ್ರಸಾರಣಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ತಕ್ಕುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಮಹಾಕ್ಷೇರಬಲಾದಿ ಕೈಲವನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು.

ಅರ್ಥಾಂಗವಾಯು

ಈ ಬೇಸೆಯು ಮುಂದುವರಿಗೂ, ಉಪದಂಡರೋಗ ಆವವರಿಗೂ, ಮಧ್ಯ ಕುಡಿಯುವವರಿಗೂ ಆಗುವ ಸಂಭವ ಬಹಳ.

ರೋಗಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬರ್ಫದ ಚೀಲವನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ತಣ್ಣೀರಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು.

ಇಂಥ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಹೇಮಗರ್ಭ ಅಥವಾ ಮಹಾವಾತ-ವಿಧ್ವಂಸವನ್ನು ಕಾಡಿಗ್ಗರಗಿನ ರಸ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸಪ್ತಕ ಕೊಡಬೇಕು. ಅನಂತರ ಏಕಾಂಗವೀರವನ್ನು ಅಲ್ಲದರಸ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ. ಮಲಗುವಾಗ ಸರ್ಪಗಂಧ ವನಸ್ಪತಿಯ ಬೇರನ್ನು ೪-೮ ಗುಂಜಿ ನೀರಿನಗೂಡ ಕೊಡುವದು.

ಓತ್ತದೋಷವು ಪ್ರಬಲ ಕಂಡರೆ, ಚಂದ್ರಕಲಾ ೧ ಗುಂಜಿ ಸುವರ್ಣ ಪೂಕ್ಷಿಕ ೧ ಗುಂಜಿ ಕೂಡಿಸಿ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡುವದು.

ಕಥದೋಷವು ಹೆಚ್ಚು ಕಂಡರೆ, ಸ್ತೂತಿಸಂಗರದ ಸಂಜೆ, ಅಡುಸಾಲದರ ಸಂಜೆ ಮುಚಿ, ಅಲ್ಲದರ ಸಂಜೆ ಮುಚಿ, ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ. ಸುತ್ತು ಭ್ರಮೆಗಳಿದ್ದರೆ ಸ್ತೂತಿಸಂಗರವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮೀರಸದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಮೂತ್ರ ಕಟ್ಟಾಗಿದ್ದರೆ ರಬ್ಬರಿನ ಸರಿಕೆಯಿಂದ ಮೂತ್ರ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಶಿಲಾಜಿತು, ಗೋಶೂರಾದಿಗುಗ್ಗುಳಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಮೂತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಲಶುದ್ಧಿಯಗೋಸುಗ, ಬಿಸಿನೀರಿನ ಸಾದಾ ಎನಮಾ ಕೊಡಬೇಕು.

ಬೇನೆಯು ಹಳೇತರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಮೇಲೆ ಮುಂಜಾನೆ ಏಕಾಂಗವೀರ ಒಂದು ಗುಂಜಿ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತೂತಿಸಂಗರ ಒಂದು ಗುಂಜಿ ಅಲ್ಲದರ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಅರ್ಧಗಂಟೆಗೆ ಮಹಾರಾಸ್ತಾದಿ ಕಷಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ವಾತದಿಂದ ರೂಠಿ ಇದ್ದರೆ ಮಹಾವಾತವಿಧ್ವಂಸ, ರಸೋನವಟಗಳನ್ನು ಜೇನಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ವಾತನಾಶನಕ್ಕೆಲಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಿಕ್ಕಬೇಕು.

ಸಂಧಿವಾತ

ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಲು ವಾತನಾಶಕ ಕೈಲಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ವಾತದಿಂದ ಓಡಿದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಸಿನೀರಿನ ಜೀಲದಿಂದ ಕಾಸಬೇಕು. ಯೋಗರಾಜ ಗುಗ್ಗುಳ, ಅಥವಾ ಮಹಾಯೋಗರಾಜ ಗುಗ್ಗುಳಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ತೆತ್ತು ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಡಬೇಕು.

(೨) ಮಹಾರಾಸ್ತಾದಿ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ವೋಷ್ಣಿಕ ಆಯೋಧಾಯಿಡ ೪-೮ ಗುಂಜಿ ಹಾಕಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ತೀವ್ರ ಗುಣವರುತ್ತದೆ.

ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ವಾತ ರೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ
ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳು

(೧) ಭಸ್ಮಗಳು :— ಸುವರ್ಣಮಾಕ್ಷಿಕ, ಪ್ರವಾಳ, ಮೌಕ್ತಿಕ, ರಾಶ್ಮಿ

(೨) ರಸಾಯನಗಳು :— ಏಕಾಂಗವೀರ, ತಾಪ್ಯಾದಿಲೋಕ, ಮಾತು-
ಪುಟ್ಟಂಸ, ಮಹಾಕಾಶಪುಟ್ಟಂಸ, ಹೇಮಗರ್ಭ, ಅಪ್ಪಮೂರ್ತಿ, ರಾಜ-
ಪಂಗೇಶ್ವರ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರಸ.

(೩) ಕಷಾಯಗಳು :— ರಾಸ್ತಾ ಸಪ್ತಕ, ಮಹಾರಾಸ್ತಾದಿಕಷಾಯ,
ಮಾಕ್ಷಬಲಾದಿ ಕಷಾಯ.

(೪) ಗುಗ್ಗುಳಗಳು :— ಯೋಗರಾಜ ಗುಗ್ಗುಳ, ಮಹಾಯೋಗರಾಜ-
ಗುಗ್ಗುಳ, ಪಡಾವಿಂಶತಿ ಗುಗ್ಗುಳ, ತ್ರಯೋವಶಂಗ ಗುಗ್ಗುಳ.

(೫) ಅಸವಾರಿಷ್ಠಗಳು :— ಸಾರಸ್ವತಾರಿಷ್ಠ, ಅರವಿಂದಾಸವ. ಅಸ್ತ-
ಗಂಧಾರಿಷ್ಠ, ಪುನರ್ವಸಾಸವ, ಸೂರಿವಾಸವ.

(೬) ತೈಲಗಳು :— ನಾರಾಯಣತೈಲ, ಪ್ರಸಾರಣೀತೈಲ, ಮಾದತೈಲ,
ಲಾಕ್ಷಾತೈಲ, ಕ್ಷೀರಬಲತೈಲ, ಸ್ತಂಧವಾಡ್ಯತೈಲ, ವಿದಗರ್ಭತೈಲ,
ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಕತೈಲ, ಬಲಾಗುಡೂಪದ್ರಾಕತೈಲ.

ಅರ್ಚಿಕೆ :— ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವು. ಎನ್ನೋ
ಶೋಕಗಳಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಬಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡಿರು-
ತ್ತಾರೆ. ಬಾಯಿಯಿಂದ ಜೊಲ್ಲು ಸೇರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಹಾರದಂತೆ ಕಾಣು-
ತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಲಮೂತ್ರಗಳು ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಗು-
ತ್ತವೆ. ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಬೀಳುವದರಿಂದ ಕಟಿ ಪೃಷ್ಠಗಳಮೇಲೆ
ವ್ರಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಚಾರಕರು, ಅಂತಃಕರಣ
ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದಯಾಧೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು
ಶುಕ್ರೋಷ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಥ್ಯ : ಹಾಲು, ಮಜ್ಜೆಗೆ, ಕಾಫಿ, ನೋಸಂಬೀರಸಗಳಂಥ ದ್ರವ
ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಬೇನೆ ಹೇಳಿಕರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷಿಕ
ಸಾಮ್ಯ ಆಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು.

ಉನ್ಮಾದ

ಉನ್ಮಾದವೆಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪವಿಭ್ರಮವಾಗುವದು. ಇದರ ಕಾರಣವನ್ನು
ಶೋಧಿಸಿ ಅದನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸುವದರಿಂದ ಗುಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆ ಕಾರಣವೇ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಕೆಳಗೆ ಬಂದ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.

(೧) ಕೂಷ್ಮಾಂಡಸ್ವರಸ ೨ ಚಮಚೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮೀಸ್ವರಸ ೨ ಚಮಚೆ, ಲೋಳಸರದ ರಸ ೨ ಚಮಚೆ, ಕೂಡಿಸಿ ಅದರೊಳಗೆ ೨-೩ ಗುಂಜೆ ಒಜಿವುಡಿ, ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ಕೊಡುವದು.

(೨) ಜಟಾಮಾಂಠಿ ಚೂರ್ಣ ೨-೩ ಗುಂಜೆ, ಬಜವುಡಿ ೨ ಗುಂಜೆ ಬ್ರಾಹ್ಮೀರಸ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

(೩) ಶಂಖಪುಷ್ಪಿಯ ೨-೪ ಚಮಚೆ ರಸದಲ್ಲಿ ತುಸು ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು.

(೪) ಬಜಿಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಮುರಾಸಾನ, ಅಜವಾನ ೨-೪ ಗುಂಜೆ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು.

ತಲೆಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಯಾವಾಗಲೂ ರೋಗಿಯ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಿರುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಮಲಕುದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ವ್ವಾತಿಸಾಗರ, ಕಾಮದುಧಾ, ಮೌಕ್ತಿಕ, ಚಂದ್ರಕಲಾ, ಉನ್ನಾದ, ಗಜಕೇಸರಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮೀ, ಸಾರಸ್ವತಾರವ್ವ, ಇವು ಉನ್ನಾದಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಔಷಧಗಳು. ಪಥ್ಯ ಸಾತ್ವಿಕ ಆಹಾರ.

ಅಪಸ್ವಾರ (ಮಲರೋಗ)

ಈ ರೋಗವು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಅದೃಷ್ಟದ ದೋಷಕವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ವಿಶೇಷ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಗನುಸರಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವದು ಮನವನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೂ ಅನುಭವಿಕ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿಸುವದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ರೋಗಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಸ್ವ್ವಾತಿಯು ತಪ್ಪುವದು. ಇದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡ್ಡುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮೈ ಸೆಟೆಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲ ವೇಳೆ ಒದರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಬುರುಗು ಬರುವದು. ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಮೋರಿ ನಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಇಷ್ಟಾದ ಸಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲ ವರಗೆ ಎಚ್ಚರಬರುವುದು. ಬೇರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಉಪಚಾರ: ಅವನನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಲಗಿಸುವವು. ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಹುಟ್ಟುಗಳ ನಡುವೆ ಹೂಲಿಬಿಡಿದನ ಬೂಚು ಇಡಬೇಕು. ಅವನ ಮೈಮೇಲಿನ ಅರಿವೆ ಗಳನ್ನು ಸಡಲಿಸುವವು. ಎಚ್ಚರ ಬಂದ ನಂತರ ಹಾಲು ಅಥವಾ ಮೋಸಂಬಿ ರಸ ಕೊಡಬೇಕು.

(೧) ೧-೨ ಗುಂಜಿ ಸ್ತೃತಿಸಾಗರ ರಸವನ್ನು ಜೇನುತುಪ್ಪ ಹಾಕಿವ ಬಜರಪಾಯದೊಡನೆ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಡುವದು.

(೨) ಬಜಿ ೪ ಗುಂಜಿ, ಶುಂಠಿ ೪ ಗುಂಜಿ, ಕೂಡಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮೀರಸ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಡುವದು.

(೩) ಕೂಷ್ಮಾಂಡಸ್ವರಸ ೨ ಚಮಚ, ಮಾದಾಳದ ಹಣ್ಣಿನರಸ ೨ ಚಮಚ, ತುಸು ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಅದರೊಡನೆ ೧-೨ ಮಾಸ ಜೇಷ್ಠ-ಮಧುರು ಚಾರ್ಣ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಡಬೇಕು.

(೪) ಸ್ತೃತಿಸಾಗರ ರಸವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ರಸದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತ ಹೋಗುವದು.

ಅಭ್ರಕ, ವಸೌಕ್ರಿಕ, ಸುರ್ವಾಯೋಗಗಳು ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳು. ಈ ರೋಗಿಗೆ ದಿವ್ಯಭೋಪಚಾರವನ್ನು ವರ್ಷಾನುವರ್ಷ ಮಾಡಬೇಕಾಗು-ವದು. ಪಥ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಸೌಮ್ಯ ಆಹಾರ.

ಹಿಸ್ಪೀರಿಯಾ

ಈ ಬೇನೆಯು ವಿಕೀಷವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರುವದುಂಟು. ಅಗ ಅವರು ನಗುವರು, ಅಥವಾ ಅಳುವರು. ವಿನೇನೋ ಮಾತನಾಡುವರು. ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗುವವು. ಇದಕ್ಕೆ ಗಾಬರಿ-ಯಾಗುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಇದು ಗುಣವಾಗುವ ಬೇನೆ.

(೧) ಕೂಷ್ಮಾಂಡಸ್ವರಸದಲ್ಲಿ, ಜಟಾಮಾಂಠಿ ಮತ್ತು ಜೇಷ್ಠಮಧು ಇವುಗಳ ಚಾರ್ಣವನ್ನು ಜೇನುತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ಕೊಡಬೇಕು.

(೨) ಬ್ರಾಹ್ಮೀರಸವನ್ನು ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು.

(೩) ಸ್ತೃತಿಸಾಗರವನ್ನು ಕೊಡುವದು.

(೪) ಕಾನುದುಧಾ, ಮುಕ್ತಾಭಸ್ಮ, ಪ್ರವಾಳಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದು. ಮಲಬದ್ಧತೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಸೌಮ್ಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೬ ಮೂತ್ರರೋಗಗಳು

ಪೂಯಮೋಹ-ಪರಮಾ

ಔಷ್ಣದ ತುದಿಯು ಕೆಂಪಗೆ ಆಗಿ ದಾಯುವದು. ಮೊದಮೊದಲು ನೀರಿನಂಥ ಸ್ತಾವವು ಬರುವದು. ನಂತರ ಅದು ಅರಿಷಣ ವರ್ಣದ್ದು, ಪೂಯಯುಕ್ತವೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೂ ಹೊರಬೀಳುವದು. ಮೂತ್ರವಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯ ದಾಹವೂ, ವೇದನೆಯೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವವು. ಶೋಧವೂ ಸಂಭವಿಸುವದು. ಅದರಿಂದ ಮೂತ್ರ ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. ಶೋಧವು ಬಲಿತರೆ ರಕ್ತವೂ ಕೂಡ ಬರಬಹುದು. ಈ ರೋಗ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಗೂ ಆಗುವದುಂಟು.

ಚಿಕಿತ್ಸೆ— ಈ ವಿಕಾರವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೂಡಲೇ ಸಂಭೋಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಶೋಷಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಔಷಲ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜನನೇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛ ತೊಳೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇಂದ್ರಿಯದ ಸ್ತಾವವು ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು ಬಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹತ್ತದಂತೆ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಬೇಕು.

೪-೫ ಗುಂಡೆ ಫಟಕವನ್ನು ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಬಿಸಿನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಆ ನೀರನ್ನು ಸಣ್ಣ ಕಾಚಿನ ಜೀಕಳಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೂತ್ರ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ೩-೪ ಸಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಲ್ಲ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಆರಿತುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಔಷಧಗಳು

(೧) ಚಂದನ, ತೈಲದ ೧೫-೨೦ ಹನಿಗಳನ್ನು ಬತ್ತಾಸದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತಿನ್ನಬೇಕು.

(೨) ನೆಗ್ಗಲೀಮುಳ್ಳು, ಮುತ್ತಲು ಹೂ, ಬಡೇಸೋವುಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

(೩) ನೆಗ್ಗಲೀಮುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಕಪ್ಪರ ಚೆನ್ನಿಯ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ೪೦ ಗುಂಜ ಲಿಂಬೀರಸದ ಸರಬತ್ತಿನಗೂಡ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

(೪) ಅಳಲೇಕಾಯಿ, ಧನುಸಾ, ಕಕ್ಕೀಕಾಯಿ, ಸಾಹಾಣಭೇದ, ನೆಗ್ಗಲೀಮುಳ್ಳು ಇವುಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

(೫) ವಂಗಭಸ್ಮವನ್ನು ೧-೨ ಗುಂಜ ನೆಕ್ಲೇಪಾಕಿನಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

(೬) ಕಬಾಚಿನನ್ನು ೪ ಗುಂಜ, ಸೋರುಪ್ಪು ೪ ಗುಂಜ, ತಿನ್ನುವ ಸೋಡಾ ೪ ಗುಂಜ ಇವಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿ ೩ ಬೇಟು ಮಾಡಿ ಮೂರು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ನೀರು ಕುಡಿಯುವದು.

ಮೂತ್ರವು ತುಸುತುಸು ಅಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ೨ ಗುಂಜ ಪ್ರವಾಳ ಚೂ. ಪು. ಭಸ್ಮವನ್ನು ಅಕ್ಕೀಕಟ್ಟಿನಗೂಡ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಮತ್ತು ಕಾಸಿ ಅರಿಸಿದ ಹಾಲು ಅರ್ಧ ಕಪ್ಪು ಅವರೋಳಗೆ ಸೋಡಾ ಮಾಡಿದ ಹಾಕಿ ಕುಡಿಯುವದು. ಇದರಿಂದ ಮೂತ್ರ ಸಾಫ ಅಗಿ ಉರಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಿಲಾಜಿತು, ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ, ಗೋಕ್ಷುರಾದಿ ಗುಗ್ಗುಳ, ಚಂದನಾಸವ, ಉಸೀರಾಸವಗಳು ಗುಣಕಾರಿಯಾಗಿವೆ.

ಉಷ್ಣವೇಯಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಬಾರದು. ಎಣ್ಣೆ, ಉಪ್ಪು, ಪಾಕ ಹಿಡ ಬೇಕು. ಸಾಕ್ಕಿಕ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮೂತ್ರಾಘಾತ

ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಗೆ ಕಡೆಯುಂಟಾಗುವದೇ ಮೂತ್ರಾಘಾತ. ಇದು ಅನೇಕ ರೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಫರೋಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ.

(೧) ಅಳಲೇಕಾಯ, ನೆಗ್ಗಲೀಮುಳ್ಳ, ಕತ್ತೀಕಾಯ, ಪಾಸಾಣ-
ಭೇದಿ, ರೇಣುಕದೀಪಗಳ ಕಷಾಯ ಕೊಡುವದು. ದಿನದಲ್ಲಿ ೨ ಸಲ.

(೨) ನೆಗ್ಗಲೀಮುಳ್ಳ, ಮುತ್ತುಲ ಯಾ, ಬಡೇಸೋಪ್ಪಗಳ ಕಷಾಯ
ವನ್ನು ಕೊಡುವದು.

(೩) ಬಾರ್ಲ ಕುದಿಸಿದ ಸೇರು ಕೊಡುವದು.

(೪) ಸೋಡಾವಾಟಿರ ಮತ್ತು ಹಾಲು ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು.

(೫) ಗೋಕ್ಷುರಾದಿಗುಗ್ಗುಳವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವದು.

(೬) ಸೋರುಪ್ಪು ೧-೨ ಗುಂಜಿ ಕೊಡುವದು.

(೭) ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೋಗೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿನೀರು ಹಾಕಿ, ಅದರಲ್ಲಿ
೧೫-೨೦ ಮಿನಿಟು ಕೊಡುವದು.

(೮) ಬೆನ್ನು ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕೆಳಭಾಗವನ್ನು ಕಾಸುವದು.

(೯) ರಬ್ಬರ ನಲಿಕೆಯಿಂದ ಮೂತ್ರ ತೆಗೆಯುವದು.

ಮೂತ್ರಮೋಹ

ಮೂತ್ರದಗೂಡ ಸಕ್ಕರೆ ಹೋಗಿಹತ್ತುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂತ್ರಮೋಹ
ವೆಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

(೧) ಪಾರಿಜಾತ್ ಕೊಗಟಿ ೧ ತೊಲಿ ಉತ್ತರಾಣಿಬೇರು ೧ ತೊಲಿ ರುಂಠಿ
೧|| ಮಾಸಿ ಹವೀಜ ೩ ಮಾಸಿ ಸಪ್ತರಂಗಿ ೧ ತೊಲಿ ವಾಯುವರಣ ೧ ತೊಲಿ
ಬಡೇಸೋಪ್ಪು ೧ ತೊಲಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಅವಡುಸವಡು ಜಜ್ಜಿ ಕೂಡಿಸಿ
ಅದರೊಳಗೆ ಏಳು ಭಾಗಮಾಡಿ ಇಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಷಾಯಮಾಡಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.
ಈ ಪ್ರಕಾರ ೨-೩ ತಿಂಗಳು ಮಾಡುವದು.

(೨) ನೀರಲಹಣ್ಣು ತಿನ್ನ ಬೇಕು. ನೀರಲಹೀಜಗಳನ್ನು ನೆರಳಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ
ಇಟ್ಟು ಅದರ ಪುಡಿಮಾಡಿ ೧-೧|| ಮಾಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ನೀರಿನಗೂಡ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

(೩) ಅನಾನಸಹಣ್ಣು ತಿನ್ನ ಬೇಕು.

ಲೋಹಭಸ್ಮ, ಪಾತಕಪ್ರಸವಾಗರ, ಶಿಲಾವಿಷ, ಬೀಜಾಸುರ ಇವು ಯೋಗ್ಯ ವಿಷಧಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಸಕ್ಕರೆ, ಬೆತ್ತದ ಪದಾರ್ಥಗಳು, ಅಕ್ಕಿ, ಅನ್ನ, ತಿನ್ನ ಬಾರದವು.

ಬಹುಮೂತ್ರ

ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮೂತ್ರ ಆಗುವದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಹುಮೂತ್ರ ವೆಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

(೧) ಹೊನ್ನವರಿ ಹೂವಿನ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿ ಕೊಡುವದು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ.

(೨) ಅಲದ ಬೇರಿನ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಡುವದು.

ಬಸ್ತಿಶೂಲಿ

ಮೂತ್ರ ಸಂಚಯವಾಗುವ ಇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಬಸ್ತಿ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಜನನೇಂದ್ರಿಯದ ಒಂಬದಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತದೆ.

೧ ಮುಳ್ಳುಸವತಿ, ಬೀಜ, ಸವತಿಬೀಜ, ಬೂದಿಗುಂಬಳ ಬೀಜ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯ ಕೊಡುವದು.

ಬಸ್ತಿಯ ಭಾಗವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಕಾಪುವದು. ಬಿಸಿನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡುವದು.

ಉರಿಮೂತ್ರ

೧. ಹವೀಜ ಅಥವಾ ಚೀರಗಿಯ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ.

೨. ಚಂದನದ ಎಣ್ಣೆಯು ೧೦-೧೫ ಹಣಿಗಳನ್ನು ಬತ್ತಾಸದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವದು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ.

೭ ಉಪದಂಶ

ಉಪದಂಶವೆಂದರೆ ಗರಮಾರೋಗ, ಜನನೇಂದ್ರಿಯದ ಮೇಲೆ ಚಟ್ಟಿ ಬೀಳುವದು, ಇಂದ್ರಿಯವು ಬಾಯುವದು, ಗೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಡುಚು ಆಗುವದು, ಇವು ಉಪದಂಶದ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಪ್ರಭವಾ ಕಷಾಯದಿಂದ ಚಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತೋಳದು, ಸ್ವಚ್ಛ ಆರಳೆಯಿಂದ ಒರೆಸಬೇಕು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಂಗಜೇರಗಯ ಪುಡಿಯನ್ನು ಉದುರಿಸಿ, ಹಳೇ ತುಪ್ಪ ಹಚ್ಚಿದ ಅರಿವೆಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಬೇಕು.

ಉಡುಚುಗಳಿಗೆ ರೇವಣಿಯ ಅರ್ಕ ತೆಯ್ದು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಕುಡುಚುಗಳಲ್ಲಿ ನೋವು ಇದ್ದರೆ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ಅಗಸೀ ಪೋಟೀಸಿನಿಂದ ಕಾಸಬೇಕು. ಅವು ಒಡೆದು ಸೋರಹತ್ತಿದರೆ ಕೀವು ಪೂರ್ಣ ಬಸೆಯುವ ತನಕ, ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ಅರಿವೆಯವುಡಿ ಹಾಕಿದ ಕಣಕದ ಅಥವಾ ಅಗಸೀ ಪೋಟೀಸು ಹಾಕಬೇಕು. ಕೀವು ಹೋದ ನಂತರ, ದಿನಾಲು ಪ್ರಿಫಲಾ ಕಷಾಯದಿಂದ ತೋಳದು ಅರಳೆಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಒರೆಸಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಪ್ಪ ಅರಿವೆಯ ತುಣಕಿಗೆ, ಹಳೇ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಅದನ್ನು ವ್ರಣದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಅರಳೆಯನ್ನು ಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಹಳೇ ತುಪ್ಪವಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ರೋಪಣಕೈಲದಲ್ಲಿ ಅರಿವೆಯನ್ನು ತೋಯಿಸಿ ಇಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಅವು ಮಾಯ್ದು ಬರುತ್ತವೆ.

೧. ಔಷಧಗಳು:— ಅನಂತಮೂಲದ ಕಷಾಯವನ್ನು, ಜೋಪಣವನ್ನು ೩-೬ ಗುಂಜಿ ಚೂರ್ಣದೊಡನೆ ಗುಣವಾಗುವತನಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೨. ವ್ಯಾಧಿಹರಣ, ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿ, ಸುವರ್ಣರಾಜವಂಗೀಶ್ವರ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೩. ಸಾರಿವಾದ್ಯಾಸವ, ಮಹಾಮಂಜಿಷ್ಠಾದಿ ಕಷಾಯಗಳು ಗುಣಕಾರಿಯಾದವುಗಳಿವೆ. ಪಥ್ಯ - ಸಂಭೋಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಅಲವಣ

ಪಥ್ಯಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ತೀವ್ರ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಳಿ, ಎಣ್ಣೆ, ಪಾಡಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು.

೮ ತೃತೀ ರೋಗಗಳು

ಹುರುಳು-ಕಡ್ಡಿ

ಇವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಕ್ಷಯವನ್ನಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಶರೀರ, ಮನಸ್ಸು ಗುಣಿಗೆ ಸಂತಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವು ಬಿಸಿರಿವೃಕ್ಷಗೆ ಹೋದರೆ ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸಿಬಿಡುವವು. ಅದರಿಂದ ಈ ರೋಗವಿದ್ದವರು ಅದರೋಗಿಗಳೆಂದು ಅದಕ್ಕೂ ತೀವ್ರ ಮುಕ್ತರಾಗುವವು. ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸ್ವಚ್ಛ ಅರವೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಹಾಸಿಗೆ ಹೊದಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸ್ವಚ್ಛವಿಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು. ಬೇವಿನ, ಚಂದನದ ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಎಣ್ಣೆನಕ್ಷಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು.

ಬಹಿರುಪಚಾರ ಎಣ್ಣೆತುಂಬು ೨ ತೆರಲಿ, ಎಳ್ಳು ೨ ತೆರಲಿ. ತುಕ್ಕು ೨ ಗುಂಚೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಪುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅರೆದು ಸ್ವಚ್ಛ ಅಗಲುವಾಯಿಸು ಬಾಟ್. ಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಇಡಬೇಕು. ಇದು ಪುಡಿಯಾಗುವದು ಈ ಪುಡಿಯನ್ನು ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿ ಹಚ್ಚುವವರಿಂದ ಹುರುಳು ಕಡ್ಡಿಗಳು ಗುಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದೇ ಪುಡಿಯು ಇಸಬು, ತಮ್ಮ, ಗಜಕರ್ಣಗಳಿಗೂ ಗುಣಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಮಜಾಮಂಚಿತ್ತಾದಿ ಕಷಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಊಟದ ನಂತರ ೨ ಚಮುಚಿ, ೨ ಚಮುಚಿ ನೀರು ಕೂಡಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಗಜಕರ್ಣ

ಇದು ಬಹಳ ಕಟ್ಟಿ ಬೇಸೆ. ತೃತೀಯ ಅನೆಯ ಹೊಲಿಸಿಕೊಂಡವರು ಮತ್ತು ಬಿರಲು ಅಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇಸವನೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದರೆ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು.

ಮೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ - ಮಹಾಮಂಜಷ್ಠಾದಿ ಕಷಾಯವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮೋಗಬೇಕು. ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ: ಗಂಧಕ ೧೩ ಗುಂಜ, ಹರ- ತಾಳ ೧೩ ಗುಂಜ, ವಾರಜ ೧೩ ಗುಂಜ, ಸೂರಕಿ ೭೪ ಗಾಂ ೧೩ ಗುಂಜ, ತುಶ್ತಿ ೧೩ ಗುಂಜ, ಫಟಕ ೧೩ ಗುಂಜ. ಮೊದಲು ಒಂದು ಕಲಬತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾರಜ, ಗಂಧಕಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಬೆನ್ನಾಗಿ ೨ ತಾಸು ಅರೆಯಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಸಮಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೇಳಿ ಅರೆದು ಆ ಮೇಲೆ ಅದರೊಳಗೆ ಕುರಿ ಹಾಲು ಹಾಕಿ ಒಂದು ದಿನ ಅರೆಯಬೇಕು. ನಂತರ ನೆರ- ನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ ಅಗಲು ಬಾಯಿಯ ಬಾಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಇಡಬೇಕು. ಗಜ- ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಈ ಪುಡಿಯನ್ನು ಬೇವಿನ ಎಣ್ಣೆ ಅಥವಾ ಹೆಲಗಲೀ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚ ಬೇಕು. ಅದುಸಾಲ ಹಾಕಿ ಕುದಿಸಿದ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಫಟಕ, ಟಂಕಣಪಾರಗಳ ಪುಡಿಯನ್ನು ಬಿಸಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅದರೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಿನೆಯನ್ನು ಕೊಯಿಸಿ, ಅದರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಗಜಕರ್ಣದ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು.

ಇಸೆಲು

೧೦ ತೊಲಿ ಎಸರು ಬಂದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ೫ ತೊಲಿ ಸಮಾಯಿ ಹಾಲು. ಅಥ- ತೊಲಿ ಟಂಕಣಪಾರಪುಡಿ ಹಾಕಿ ಇಡಬೇಕು. ಅದರ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅರಿನೆ ಕೊಯಿಸಿ ಪಟ್ಟಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಅಥವಾ ಹಾಗೆಯೇ ಹಚ್ಚಬೇಕು.

ತದ್ವು

ಮುತ್ತಲ ಬೀಜವನ್ನು ಲಿಂಬೀರಸದಲ್ಲಿ ತೆಯ್ತು ಹಚ್ಚಬೇಕು
ತೃಣರೋಗದವರಿಗೆ ಮಹಾಮಂಜಷ್ಠಾದಿ ಕಷಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವದ-
ರಿಂದ ಗುಣಬರುತ್ತದೆ.

ಮಂಜಾಕುಷ್ಠ (ಲೆಪ್ರಸಿ)

ಈ ರೋಗವಾದರೂ ಪೂರ್ವಜವೃದ್ಧ ಅದೃಷ್ಟಿಹಲವೆಂದೆನ್ನಲು ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೋಗದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ದುರ್ದೈವಿ ಪ್ರಾಣಿ- ಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ರೋಗನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ, ಸಂಕಾರದವರು ಅತ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೋಗನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ

ಮೊಸ ಮೊಸ ಇಂಜಕ್ಷನ್‌ಗಳು ಹೊರಟಿವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಅವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದ ವಿಷಯದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನುಭವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಬಿ. ಕೋಡೆ, ಹಳೇಬಿಟ್ಟು, ಹುಣಸೆಹಣ್ಣು, ಗಂಧಕ, ಸಂಧಲಪಾಣ, ಎಕ್ಕೆ(ಹಾಲು), ಕಳ್ಳ(ಹಾಲು), ಕೋಡೆ ಕಳ್ಳ(ಹಾಲು), ಕೇರೋ, ಬಿಡುಗಡೆ, ನೆಲ್ಲಿಚಟ್ಟು, ಅರಿವಣ, ಮುತ್ತುಲಿಪುಷ್ಪ, ಚಿತ್ರಮೂಲ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ, ಈ ಕಳ್ಳ ಬೂದಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ಸಮವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂಯೋಜಿಸಿ, ತಾಮ್ರದ ಪರಾತದಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಪ್ರದಿಯ, ಬಿಡುಗಡೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕಣಗಲಿ ತೊಪ್ಪಲ ರಸ, ಮುತ್ತುಲಿ ರಸ, ಮುತ್ತುಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಬೇಸನ ರಸಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ತಾಮ್ರದ ಧಾರಿ ಅಥವಾ ವಾಟಿಗಾದಿಂದ ೨-೪ ತಾಸು ತಿಕ್ಕಬೇಕು. ಅನಂತರ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬೂದಿ, ಬಾಟಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಇಡಬೇಕು.

ಮೇಲೆ, ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ೨-೪ ಗಂಟೆ, ನೆಲ್ಲಿಚಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉಳಿದ ನಂತರ ಮುಂದುವರಿದು ಕಣಗಲಿವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚರಿಕ್ಕೆ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ. ತೆಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಇದು ಸಾಂಸರ್ಗಿಕ ಬೇನೆ. ಈ ಬೇನೆಯವರು, ಉರ ಹೊರಗೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು.

೯ ಪ್ರವೃತ್ತಿರೋಗಗಳು

ಕಲಿಕಲಿ - ಅರಕಲಿಕಲಿ— (೧) ಹುಲಗಲಿ ಬೀಜವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೆತ್ತು ಅದರೊಳಗೆ ಅರ್ಧ ಗಂಜಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಿಸಿ, ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಮೊದಲು ಮೂಗಿನ ಎರಡೂ ಹೊರಳಿಗಳಲ್ಲಿ ೨-೩ ಹಣಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ೨-೪ ದಿವಸ ಮಾಡುವದು.

(೨) ನೆಲ್ಲಿಚಟ್ಟು, ಬಡಾಮ, ಕುಂಡಿ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೆತ್ತು ಅರ್ಧಗಂಜಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಿಸಿ ಮೂಗಿನೊಳಗೆ ೨-೩ ಹಣಿ ಹಾಕುವದು.

(೩) ಯಾಲಕ್ಕಿ ಪುಡಿ ೪ ಗುಂಜಿ, ಕೈನಾಯಿನ್ ಅರ್ಧ ಗುಂಜಿ, ಸಕ್ಕರೆ-ಯೊಡನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಬಿಸಿನೀರಿನಲ್ಲಿ ಲಿಂಬಿಸರಬತ್ತುಕುಡಿಯಬೇಕು.

(೪) ನಸಸಾಗರ ೨ ಗುಂಜಿ, ಕಪಕರ ಅರ್ಧ ಗುಂಜಿ, ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಕುಡಿಯುವದು.

(೫) ಮಲಬದ್ಧತೆ ಇವರೆ, ಸಾರಕ ಬೇಷಧ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಕುರು

ಕೋಷ್ಟ ರುದ್ಧಿಗಾಗಿ ನೊವಲು ಬೆಡಲ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚುವದಕ್ಕೆ— ರಾಳ ೪, ಮೇಣ ೪, ಎಳ್ಳೆಣ್ಣೆ ೪, ತುಪ್ಪ ೩ ಈ ಪ್ರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣ ಸವುಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ತುಸು ಬಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಂತರ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಒಂದ, ಅರಿವೆ ತುಂಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಕುರುವಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವದರಿಂದ ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಕುರು ಒಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಕುರು ಒಡೆದ ನಂತರ, ಕಣಕವ ಅಥವಾ ಅಗ್ನಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸು ವಾಕ ಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಕೇವು ಬಸಿಯುವದು.

ಕೇವು ಬಸಿದು ಹೋದನಂತರ, ಬೆಡಲ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿಯನ್ನು ತೊಯಿಸಿ ಕುರುವಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಪ್ರತಿದಿನ ಹೊಸ ಅರಳಿಯನ್ನು ಇಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಫಲಾಕಷಾಯದಿಂದ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಹಳೇ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಅರಿವೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಕುರುವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವದರಿಂದಲೂ ಕುರು ಮಾಯುತ್ತದೆ. ಬೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಹಭಸ್ಮವನ್ನು ೧-೨ ಗುಂಜಿ ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಾಬೂನಿನ ಗಟ್ಟಿ ರಾದಿಯಲ್ಲಿ ತುಸು ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಿ, ಕುರುವಿಗೆ ಲೇಪಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದಲೂ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾಲು ಒಡೆಯುವದು

ಬಳೇ ಹಾರಿವಾಳದ ಒಳಕೊಗಟೆಯ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ೪-೮ ಗುಂಜಿ, ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ— ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಮುಂಚೆ ಬಿಸಿನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು, ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನಂತರ, ಸೋಲ ಮೇಣವನ್ನು ಬಿಸಿಮಾಡಿ, ಒಡೆದ ಕಾಲಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವದು.

ಗ್ರಂಥಿ (ಗಂಟಿ)

ಕರೀರದ ಮೇಲ್ಬದಿಗೆ ಗಂಟಿಗಳಾದರೆ-೨೭೪, ಗಂಧಾಬಿಮೋಹಾ ಗುಗ್ಗುಳ
ಗಳನ್ನು ತೆದು ಹಚ್ಚಬೇಕು.

ವ್ರಣಗಳು

ವ್ರಣ ಕಂದರೆ ಹುಣ್ಣು— ಹುಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಈವು ಇದ್ದರೆ ಮೊದಲು
ಪೋಟೀಸು ಹಾಕಬೇಕು. ಈವು ಕಡಿಮೆಯಾದ ನಂತರ ತ್ರಿಫಲಾ ಕಷಾಯ
ದಿಂದ ತೊಳೆದು ಒರೆಸಿ ಸಂಗವರಿಗೆ ಪುಡಿ ಗಿ ತೊಲಿ, ಕಾಚು . ೧ . ತೊಲಿ
ಕರ್ಪೂರ . . ತೊಲಿ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡಿಸಿ ವ್ರಣದ ಮೇಲೆ ಉದುರಿಸಿ
ಅದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು.

೨. ಹಳೇ ಹುಪ್ಪವನ್ನು ಅರಿವೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ ವ್ರಣದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು.

೩. ವ್ರಣಗಳಲ್ಲಿ ಹುಳಗಳಾದರೆ, ತರ್ಪಣಶೈಲವನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು.
ಅದರಿಂದ ಹುಳಗಳು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತವೆ.

೪. ರೋಪಣಶೈಲವನ್ನು ಹಚ್ಚುವದರಿಂದಲೂ ವ್ರಣಗಳು ಮಾಯವವು.
ರೋಪಣಶೈಲ ಧಾರ್ಮಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೋರೆಯುವದು.

ವಾಂತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ

೧. ಚ. ಪು. ಪ್ರವಾಳವನ್ನು ನೆಲ್ಲಿವಾಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು. ೨. ನವಿಲು
ಗರಿ ಸುಟ್ಟು ಜೇನುಕುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು. ೩. ಲವಂಗದ ಜವಾ ಕೊಡು
ವದು. ಅರ್ಧತಾಸಿಗೊಮ್ಮೆ ೧ ೨ ಚಮಚಿ ಕೊಡುವದು.

ವಾಂತಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ

೧. ೧-೨ ಚಮಚಿ ಸಾಸಿವೆ ಅರೆದು ಕುಡಿಸುವದು. ೨. ಮಗ್ಗುರಿಕಾಯ
ಯನ್ನು ಅರೆದು ಕೊಡುವದು. ೩. ಎಂಟು ಚಮಚಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ೨ ಗುಂಚ
ತುಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಇಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಹತ್ತು ಮಿನಿಟಿಗೆ ಒಂದು ಚಮಚಿ
ಕೊಡುವದು.

ಇಂದ್ರಲುಪ್ತ (ತಿಳಿ ತಿಂದದ್ದು)

ಇಂದ್ರಲುಪ್ತ ಕಂದರೆ ಕೂದಲು ಉದುರುವದು.

(೧) ಕೆಂಪಕವಲದ ಎಲೆಯ ರಸವನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು.

(೨) ಬೇಲೇ ಓಡಲ (ಸರಸಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸುಗುತ್ತದೆ) ದ ಬೇರನ್ನು ಲಿಂಬೇ ರಸದಲ್ಲಿ ತೆಯ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಕರಕು ಚನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿ ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು.

(೩) ರೋಹಿಣಿ ತೃಣದ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು.

(೪) ಪಾರಿಜಾತಕದ ಬೀಜವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೆಯ್ದು ಹಚ್ಚಬೇಕು.

ಉಗುರುಸುತ್ತು

ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ತೆಯ್ದು ಅದರೊಳಗೆ ಅಳಲೇಕಾಯಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಚೂರ್ಣ ಕೂಡಿಸಿ ಬುಬಣುಚಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ತಿಕ್ಕಬೇಕು. ಅನಂತರ ಉಗುರುಸುತ್ತು ಅದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿ, ವಿಳೇದವಲಿ ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು.

ಅಂಡವೃದ್ಧಿ

ಅಂಡವೃದ್ಧಿಯೆಂದರೆ ತರಡುಬೀಜಗಳು ದೊಡ್ಡವಾಗುವವು. ತ್ರಿಫಲಾ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಗೋಮೂತ್ರ ಕೂಡಿಸಿ ಕುದಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ.

ಯೋಗರಾಜ ಗುಗ್ಗುಲವನ್ನು ರಾಸ್ನಾ ಸಪ್ತಕ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು. ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಅಕಳಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು.

ಸಾರಾಯಣಶೈಲವನ್ನು ಅಂಡಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಅರಳಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಲಂಗೋಟಿ ಹಾಕಬೇಕು.

ಹಸಿ ತಂಬಾಕದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಒಣಗಿದ ತಂಬಾಕದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತೊಯಿಸಿ ಅಂಡದ ಸುತ್ತುಮುತ್ತು ಇಟ್ಟು ಲಂಗೋಟಿ ಹಾಕಬೇಕು.

ಲಂಗೋಟಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಮಲಬದ್ಧತೆ ಯಾಗದಂತೆ ಸಾರಕ ಚೂರ್ಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಮೂಗು ಒಡೆಯುವದು

ದಾಳಿಂಬಹೂವಿನ ರಸ ಅಥವಾ ಎಳ್ಳೇ ಕರಕಿ ರಸಗಳ ೩-೪ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕುವದು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಇಡುವದು.

ಕಾಲು ಒಳೆದರೆ

೧. ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ೨. ಅಗಾಧವಾಗಿ ತಗ್ಗೇರಿನ ವಸ್ತ್ರೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ೩. ಚಂಡಗಡದ ತೊಪ್ಪಲ ಅರೆದು ಹಚ್ಚಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ೪. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತುಸು ನವಸಾಗರ ಹಾಕಿ, ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅರಿವೆಯನ್ನು ತೋಯಿಸಿ ಅದನ್ನು ಒಳೆದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸುತ್ತುಬೇಕು. ೫. ಬೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ಹೆರೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ತುಸು ಅರಿಸಿಣಪುಡಿ ಹಾಕಿ ಅರಿವೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಅದರ ಕಾವು ಕೊಡಬೇಕು.

ಸ್ತನ್ಮಾವಸ್ಥೆ

೧. ಹೊನ್ನವರಿ ಹೂವಿನ ಚರಾದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದು. ೨. ಮುರಾಸಾನಿ ಅಪವಾನ ೨-೪ ಗುಂಜಿ ನೆಗ್ಗಲಿಮುಳ್ಳಿನ ಪುಡಿ ೨-೪ ಗುಂಜಿ ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುಗದು. ೩. ಶಿಲಾಜತು, ಮಂಗಳಸ್ಯ, ಪ್ರವಾಳ, ಒಂದೊಂದು ಗುಂಜಿ. ಅದ್ವೈತಸತ್ಯ ೩ ಗುಂಜಿ ಕೂಡಿಸಿ ದಾಳಿಂಬ ವಾಕಿನಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಡುವುದು. ೪. ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ, ಗೋಕ್ಷುರಾದಿ ಗುಗ್ಗುಲಗಳನ್ನು ಆಕಳ ಹಾರಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ೫. ಚಂದನಾದಿವಟಿ, ಚಂದನಾಸವಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ೬. ಒಳ್ಳೆ ಲಂಗೋಟಿಯನ್ನು ಮಲಗುವ ಮೊದಲು ೧೫-೨೦ ಮಿನೀಟು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಉಷ್ಣವೇಯ, ರಾತ್ರಿ ಜಾಗರಣೆ, ಖಾರ, ಕರಿದಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು.

ನೆಟ್ಟುಹತ್ತಿ ಬಾವು ತೂಲಿ ಇದ್ದರೆ

೧. ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಉಪ್ಪಿನ ಕಾವು ಕೊಡಬೇಕು. ಮೇಲೆ ಅರಳೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು.

೨. ಸಾಬಾಣದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೇರು ತೆಯ್ತು ನೆಟ್ಟುಹತ್ತಿದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಪ್ಪ ಕಡ್ಡಿಗೆ ಅರಳಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಅದರಿಂದ ರೇಪನಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೇಪವು ಸ್ವಲ್ಪವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಣಗುವುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಣಗದೆ ಇದ್ದರೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಖಾದಿಯನ್ನು ಉದುರಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಬಾವು ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಕ್ಕಿಗಳು ನಿಳುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು.

ನಾರು

೧. ಪಶಾಯಿ ಎಲೆಯ ರಸದಲ್ಲಿ ತುಸು ಅಪ್ಪು ಮಿಶ್ರಮಾಡಿ ನಾರು ಆದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ನಾರು ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಸಹಾಯವಾಗುವದು.
 ೨. ಕರೇಲೆಕ್ಕಿ ತೊಪ್ಪಲ ರಸ ೨-೪ ಚಮಚಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು. ಲಕ್ಕೀತೊಪ್ಪಲ ಬಿಸಿಮಾಡಿ ಕಾಸಬೇಕು. ೩. ಹಪ್ಪಳಪೂರ, ಅರ್ಧದಿಂದ ಒಂದು ಮಾಸ ಕೆನೆಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು. ೪. ಫಟಕ ಅರ್ಧದಿಂದ ಒಂದು ಮಾಸ ನೀರಿನಗೂಡ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಡುವದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಸಪ್ತಕ ಕೊಡಬೇಕು.

೧೦ ಅರ್ಬುದ

ಅರ್ಬುದವೆಂದರೆ ಕಾನ್ಸರ. ಕಾನ್ಸರ ರೋಗಗನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ವೆಚ್ಚವಾಗಿವೆ. ಸಂಶೋಧನೆ ಇನ್ನೂ ಸರಿದಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಪದ್ಧತಿಗನುಸರಿಸಿ ಈ ಔಷಧ ಬರೆದಿರುವೆವು. ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಎನೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ.

೧. ಬನಫಲಹಾಡ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡುವದು.
೨. ಮೇಲೆ ಬನಫಲಹಾಡ ತೆಯ್ತು ಹಚ್ಚಬೇಕು.
೩. ಕಾನ್ಸರ ತೊಳೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬನಫಲಹಾಡ ಪಂಚಾಂಗದ ಕಷಾಯ ಮಾಡಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವದು.

೧೧ ಸಾಂಸರ್ಗಿಕ ರೋಗಗಳು

ಗೊಬ್ಬರ

ಮೊದಲು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗಿ ಜ್ವರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜ್ವರದ ಉಷ್ಣತೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಇರುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ದಿವಸ ಅಥವಾ ಐದನೇ ದಿವಸ ಗೊಬ್ಬರಗಳು ಒಣ ಬಳ್ಳಿಯ ರೂಪದಿಂದ ಮೋರೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣಹತ್ತುವವು. ಮುಂದೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಆ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಮೈಕುಂದೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬುವವು.

ಗೊಬ್ಬರವ ಜ್ವರದಿಂದ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಅಂತರ್ದೇಶವಾಗಿ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಗ ಶತಾಪರಿ, ಮನೂಕಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ಅಥವಾ ಹವೀಜ, ಮನೂಕಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಫದೋಷವು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಾಮ್ಯಾದಿಲ್ಲಿ ಗಂಟಲದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವದು. ಇವಾದರಿ ಪುಷ್ಕನ ದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಸನರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ದಾಹ, ವಾಕ, ರೋಧ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬಹುದು. ಕಾರಣ ಗೊಬ್ಬರವು ಅಲ್ಪ ಬೇನೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಲಕ್ಷಿಸಬಾರದು.

೧. ತಾರೀಕಾಯಿ, ಜೇಷ್ಟ್ರಮಂಥ, ಹಿಪ್ಪಲಿ, ಕ್ಷುಂಸಕ್ಕರೆಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೨. ಕೃಂಗ್ಯಾದಿ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ೨ ಸಾರಿ ಕೊಡುವದು.

೩. ಗುಳ್ಳ, ನೆಲಗುಳ್ಳ, ದೇವದ್ವಾರ, ಹವೀಜ, ಶುಂಠಿಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಕಫವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪುಷ್ಕನಗತವಾದರೆ, ರೋಗಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೩-೪ ಸಲ ಅಗ್ನಿ ಪೋಷಿಸು ಹಾಕಬೇಕು. ಅಥವಾ ಎದೆ ಬೆನ್ನುಗಳಿಗೆ ತರ್ಪಣ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಅಜಿವಾನದ ತವಡಿನ ಗಂಟಿನಿಂದ ಕಾಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಗಂಟುಭಾರಂಗಿ, ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ, ಜೀಕಿನಗಡ್ಡೆ, ದೇವದ್ವಾರ, ಅಡುಸಾಲ, ಶುಂಠಿ, ಹಿಪ್ಪಲಿ, ಕೋಷ್ಠ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೪. ಮಲಕುದ್ವಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಎನಿನಾ ಕೊಡಬೇಕು. ನ್ಯೂನೋನಿಯಾ ಅಗದಂತೆ ಕಾಳಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪಥ್ಯ : ಆಕಳ ಹಾಲು, ಭತ್ತರಳುಕುದಿಸಿದ ನೀರು ಬಾರ್ಲಿ ನೀರು ಇವು ಕೊಡುಗಳಾಗಾಗಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡವರಿದ್ದರೆ, ಅಕ್ಕಿಯ ತಿಳಿಗಂಜಿ, ಕಾಫಿ, ಕುದಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಸಿನೀರು. ಪಥ್ಯೇಯಿ. ಅಪಥ್ಯ — ಕರಿದಪದಾರ್ಥಗಳು, ಮಾತುಲಪದಾರ್ಥಗಳು.

ಮೈಲಿದೇನೆ

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೀವ್ರಜ್ವರ, ಮೈತಂಡಿ, ಮೈ ಕೈ ನೋವು, ಗ್ಲಾನ್ಸಿ, ಅರುಚಿ, ತ್ವಚೆಗೆ ಬಾವು, ತ್ವಚೆಯು ಕಂಪಗಾಗುವದು, ಕಣ್ಣು ಕಂಪಗಾಗುವವು, ಜ್ವರಗಳು ಮೂರನೇ ದಿನಸ ತುಸು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವವು. ಅನಂತರ ಮೈಮೇಲೆ ಸಾಸಿವೆಕಾಳಿನಂಥ ಕೆಂಪು ಬಳ್ಳಿಗಳು ಮೈತುಂಬ ಸುರಿಯುವವು. ನಂತರ ಪುನಃ ಜ್ವರಗಳು ಅತಿ ವೇಗದಿಂದ ಬರುವವು. ೮-೯ ದಿನಗಳ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ಆ ಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೀವು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾತಪ್ರಕೋಪದಿಂದ ರೋಗಿಯು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮರಣಹೊಂದುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬದುಕಿದರೆ, ಜ್ವರಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಬರುವವು. ಮತ್ತು ಮೈಲಿಗಳು ಹಕ್ಕಳಿಗಟ್ಟುವವು. ಜ್ವರವು ಹೆಚ್ಚಾದಲ್ಲಿ, ಹಣೆಗೆ ತಣ್ಣೀರಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಭೇದಿಯಾಗದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಸಾಮ್ಯ ರೇಚನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬೋರಿಕ್ ಲೋಶನ ದಿಂದ ತೊಳೆಯಬೇಕು.

ಕಷಾಯಗಳು— ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ, ಜೇಷ್ಠಮಥು, ದೀಪದ್ರಾಕ್ಷ, ಹವೀಜ, ದಾಳಿಂಬತೊಗಟೆ, ಇವುಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ೩-೨ ಸಲ ಕೊಡಬೇಕು. (೨) ದಶಮೂಲಗಳು, ರಾಸ್ನಾ, ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ, ಬಾಳದಬೇರು, ಧಮಾಸಾ, ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ, ಹವೀಜ, ಜೇಕಿನಗಡ್ಡೆ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ೩-೨ ಸಲ ಕೊಡುವದು. ಇದರಿಂದ ಜ್ವರ, ಕೆಮ್ಮು, ದಾಹ ಈ ವಿಕಾರಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬೇಕು. ರೋಗಿಯ ಹತ್ತರ ಪರಿಚಾರಕರ ಹೊರತು ಬೇರೆಯವರು ಹೋಗಬಾರದು.

ಪಥ್ಯ:— ಹಳೇ ಅಕ್ಕಿಯ ತಿಳುವಾದ ಗಂಜಿ, ದ್ರಾಕ್ಷೆ, ದಾಳಿಂಬ, ಮೋಸಂಬೀರಸ, ಭತ್ತದರಳು ಕುದಿಸಿದ ನೀರು, ಅಕ್ಕಿ ಹಾಲು, ಅಕ್ಕಿ ಮಜ್ಜೆಗೆ.

ಗಣಜಲಿ

ಪ್ರಗ್ಗತ, ಮಸೂರಿಕಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ನೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ವರಬಂದು ಮೈಮೇಲೆ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಏಳುವವು. ನಂತರ ಜ್ವರ

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳ್ಳಿಗಳು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ೨-೩ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಒಣಗಿದಂತಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ಬೇರಿಕಡೆಗೆ ಏಳುವುದು. ಬಳ್ಳಿಗಳು ಕಮರಿಗಂತಾಗಿ ಕಲೆಗಳು ಉಳಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಲೆಗಳು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ಇಲ್ಲವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೈಲಿಮಾ ಉಗ್ರಸ್ವರೂಪದ ವೇನೆಯು. ಮೈಲಿಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತುಂಬುವುದು. ಗೊಬ್ಬರಿ ಹಾಗೂ ಮತ್ತು ಮೂರೇದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಬೇವಕ್ಕೆ ಅನಾಯವು. ಇದರ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಮೈಲಿ, ಗೊಬ್ಬರಿಗಳಂತೆ ಮೈತುಂಬುವದೆ, ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಹೊಡೆದವರಿಗೆ ಆಗುವುದು ಒಡಕೆ ಕಡಿದು. ಚಕ್ಕುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗೊಬ್ಬರಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಬೇಕು.

೧೨ ದಂತರೋಗಗಳು

ಹಲ್ಲುಕೂಲಿ ಮತ್ತು ಹಲ್ಲೊಳಗಿಂದ ರಕ್ತಬರುವುದು

(೧) ಸಾಧಾರಣ ಬಸನೀರಿನಲ್ಲಿ ಫಟಕದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಆ ನೀರಿನಿಂದ ಬಾಯಿಮುಕ್ಕುಳಿಸುವುದು.

(೨) ತ್ರಿಫಲಾ ಕಷಾಯದಿಂದ ಬಾಯಿಮುಕ್ಕುಳಿಸುವುದು.

(೩) ನೋವು ಇದ್ದ ಭಾಗದ ಹೊರಬದಿಗೆ ತರ್ಪಣ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಮುರಿಗೀಳಾವು ಕೊಡುವುದು.

(೪) ರಿಂದೀರಸದ ಸರಬತ್ತುಮಾಡಿ ಕುಡಿಯುವುದು.

(೫) ದಾಲಚಿನ್ನಿ ಅಥವಾ ಲವಂಗದ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ನೋವು ಇದ್ದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅರಳಿಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿ ಹಿಡಿಯುವುದು.

(೬) ಹೆಂಟನಮೇಲೆ ಒಂದೆ ಥರ ಫಟಕದಪುಡಿ ಹಾಕಿ, ಅದರಮೇಲೆ ೨-೩ ಕೇರು ಇಟ್ಟು ಕೇರು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಪುನಃ ಒಂದು ಥರ ಫಟಕದಪುಡಿ

ಜಾಕ ೬ ತೊಲಿ, ಇದ್ದರಿತ್ತುಡಿ ೧ ತೊಲಿ, ಕುತ್ತನು ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆರೆಸುವದು.

೧೩ ಕರ್ಣರೋಗಗಳು

ಕಿವಿ ಕೂಲಿ

ಕಿವಿ ಕೂಲಿ. — ಒಳ್ಳೆ ಕೈಯ ಸಂಪುರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬಿಸಿದಾಡಬೇಕು. ಹುಸು ಬೆಚ್ಚಗಿರುವಾಗಲೇ, ಕೂಲಿ ಇರುವ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ೧-೫ ಹನಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡುಸಲ.

(೨) ಕಿವಿಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಬಿಸಿ ನೀರಿನ ಬೀಲದಿಂದ ಕಾಪಬೇಕು.

(೩) ಒಳ್ಳೆ ಕೈಯ ಸಂಪುರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಬ್ಬರಿ, ಕರೀ ಹುಲಸಿರಸ ೧ ತೊಲಿ, ಸ್ವಂಧಲವಣ ೧ ತೊಲಿ, ಹಿಂಗುಡಿ ಕೊಲಿ, ಬಿಂಗು ಒಡೆದು ಹೆರೆದು ಅದರ ರಸತೆಗೆದದ್ದು ೨೦ ತೊಲಿ, ಎಲ್ಲ ಕೂಡಿಸಿ ಒಂದು ಬೋಗಿಗೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬಾಳಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸಣ್ಣ ಉರಿಯಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು. ರಸವೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆ ಉಳಿಯುವೆಂದರೆ ಉರಿ ಅರಿಸಿಬಿಡಬೇಕು. ಎಣ್ಣೆಯು ಅರಿದನಂತರ ಸೋಸಿಕೆಗೆದು ಬಾಲ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕಿವಿ ಕೂಲಿ ಇದ್ದಾಗ ೧-೫ ಹನಿ ಹಾಕಿ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿಯನ್ನಿಡಬೇಕು.

ಕಿವಿ ಸೋರುವದು

ಒಂದು ದಪ್ಪ ಕಡ್ಡಿಗೆ ಅರಳಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಅದರಿಂದ ಕಿವಿಯೊಳಗಿನ ಕೀಂಪು ಎಲ್ಲ ಹೋಗುವಂತೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಒರೆಸಬೇಕು. ಕಡ್ಡಿಯು ಒಳಗಿನ ಪಡದೆಗೆ ಪಾಕದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನಂತರ ಬಿಡು ಹಾಕಿ ಅರಳಿಯನ್ನಿಡಬೇಕು.

(೧) ಜಾಳಮಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಪ್ಪುಬದರಸ ೧೦ ತೊಲಿ, ಎಳ್ಳೆಣ್ಣೆ ೨೫ ತೊಲಿ. ಎರಡೂ ಕೂಡಿಸಿ, ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಉರಿಹಚ್ಚಬೇಕು. ರಸವೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆ ಉಳಿದನಂತರ ಉರಿ ತೆಗೆದುಬಿಡಬೇಕು. ಅರಿದ

ನಂತರ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸೋಸಿ ಬಾಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಇಡಬೇಕು. ಸೋಸುತ್ತಿರುವ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂವು ಒರೆಸಿ ೪-೫ ಹನಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡುಸಲ.

ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕುರು ಅದಾಗ

(೨) ಬಳ್ಳೊಳ್ಳಿ ಹಾಕಿದ ಬಿಸಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಮೇಲೆ ಕಾಸಬೇಕು. ಕುರು ಒಡೆದರೆ ಅರಳಿಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಂತರ ಜಾಜಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು.

ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸುವದು ಕಡಿಮೆ ಆದರೆ --- ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜಾಜಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಕ್ಷಾರತ್ವೈಲ, ಬಿಲ್ವತ್ವೈಲಗಳ ೩-೪ ಹನಿಗಳನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಹಾಕಿ ಮೇಲೆ ಅರಳಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು.

೧೪ ನೇತ್ರರೋಗಗಳು

ಕಣ್ಣು ಬರುವದು (ನೇತ್ರಾಭಿಷ್ಯಂದ)

ಕಾಸಿ ಆರಿಸಿ ಸೋಸಿದ ನೀರು ೨|| ತೊಲಿ, ಅದರೊಳಗೆ ತುಪ್ಪೇದ ಅರಳು ೧ ಗುಂಜೆ, ಫಟಕದ ಅರಳು ೨ ಗುಂಜೆ ಕೂಡಿಸಿ, ಸ್ವಚ್ಛ ಬಾಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬೂಚು ಹಾಕಿ ಇಡಬೇಕು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ೨-೩ ಹನಿ ಕಣ್ಣು ಬಂದವರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು.

ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯ ಹೂವಿಗೆ :— ಬಿಳೇಗಣಜಲಿಬೇರನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛತೊಳೆದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೆಯ್ದು ಅರಳಿಯಿಂದ ಹೂವಿಗೆ ಹಚ್ಚುವದು.

ಕಣ್ಣು ಉರಿ :— ಗುಲಾಬಜಲದ ೩-೪ ಹನಿಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕುವದು. ಮೇಲೆ ಹಾಲಲ್ಲಿ ಅರಳಿಯನ್ನು ತೊಯಿಸಿ, ಕಣ್ಣಿನ ಎವೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವದು.

೧೫ ಸ್ತ್ರೀ ರೋಗಗಳು

ಪ್ರಥಮ— ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಕಷ್ಟವರಂಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಎಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರ ಗಳಿರುವವು.

ಕಷಾಯ— ಬಾಳವರ್ಜಿತು ೧೦ ತೊಲಿ, ರಕ್ತಚಂದನ ೧ ತೊಲಿ, ಚಿಕ್ಕಣಮಂಗುಲ ೧೦ ತೊಲಿ, ಕಾಫೀಜ ೧೦ ತೊಲಿ, ಅನ್ನಕೂಳಿ ೧೦ ತೊಲಿ, ಥಮಾಸಾ ೧೦ ತೊಲಿ, ಕಲ್ಲುಪಲ್ಲಸಗಿ ೧೦ ತೊಲಿ, ಲೋಧ್ರ ೧೦ ತೊಲಿ, ಅತಿವಿಷ ೧೦ ತೊಲಿ, ಅಲೋಪತ್ಯಕ ೧೦ ತೊಲಿ, ಜ್ವೇಕನಗಡ್ಡೆ ೧೦ ತೊಲಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ೪ ತೊಲಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಅಷ್ಟವಗಂಶ ಕಷಾಯ ಇರಿಸಿ ರೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಆರ್ತವರೋಗ— ಕಡಿಗ ಆವಾಗ ಅಥವಾ ಆಗುವ ವೊದಲು ಎಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

೧. ಕುಬೇರಾಕ್ಷವಟಿ — ಗಜಗವರ್ಜಿತ (ಹುರಿದು ಮಾಡಿದ ಪುಡಿ) ೧ ತೊಲಿ, ಕುಂಠಿ, ೧ ತೊಲಿ, ಪಾರ್ವೇಲವಣ ೧೦ ತೊಲಿ, ಇಂಗು (ಹುರಿದದ್ದು) ೧೦ ತೊಲಿ, ಬಾಲಸಿರಡಾ ೧ ತೊಲಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ನುಗ್ಗಿ ಒಳ ದೋಟಿಯ ರಸದಲ್ಲಿ ೩ ದಿನಸ ಅರೆಯುವದು. ಒಂದು ಮಾಸ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಒಂದೊಂದು ಗುಳಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಸಿನೀರಿನಗೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ೪೦ ದಿನಸ ಅಥವಾ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮುಕುಪ್ರಾವ — (ಕಡಿಗ) ಚನ್ನಾಗಿ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ. ಲೋಪತ್ಯಕ, ಹುರಿದ ಇಂಗು, ಕರಿಬಾಳ ಸಮಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಕೂಡಿಸಿ ಇಡಬೇಕು. ೧-೨ ಗುಂಜ ಪುಡಿ ಲೋಧ್ರ, ಚಕ್ಕೆಯ ಕಷಾಯದಗೂಡ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ೪೦ ದಿನಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

ಸುಖಪ್ರಸೂತಿ

ವಿಫಲವಾದ ಗರ್ಭವತಿಯಿಗೆ, ಪ್ರಸವವೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬೇನೆಗಳು

ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವವು. ಆಗ ತೊಂದರೆಯಾಗದೆ ಸುಖದಿಂದ ಹಡೆಯಬೀಕೆಂದು ಕೆಳಗಿನ ಔಷಧವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಜೇಷ್ಠಮಧುಚೂರ್ಣ ೧ ಮಾಸಿ, ಅಳಲೇಕಾಯಿ ಚೂರ್ಣ ೧ ಮಾಸಿ ಇವೆರಡು ಕೂಡಿಸಿ ಅಕಳ ಹಾಲು ಕ್ಲಾಸಕೃರೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಗರ್ಭವತಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡಬೇಕು.

ಬಾಣಂತಿ ಔಷಧ

ಹಡೆದಕೂಡಲೇ ಬಾಣಂತಿಗೆ ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನು ವಿಳೇದಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ನಂತರ, ಪಂಚಕೋಲದ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಪಂಚಕೋಲ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ಹತ್ತು ದಿನಸ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವರೆಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಅರ್ಧದಿಂದ ಒಂದು ಮಾಸಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಹಿಪ್ಪಲೀ ಹಾಕಿ ಮರಳಿಸಿದ ಅಕಳ ಹಾಲು ಕೊಡಲು ಅದ್ವಿಯು.

ಹಿಪ್ಪಲಿ, ಹಿಪ್ಪಲೀಮೂಲ, ಚವಕ, ಚಿತ್ರಮೂಲ, ಕುಂಠಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಪಂಚಕೋಲವೆಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ನಂತರ, ೪೦ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ದಶಮೂಲಾರಿಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಜನನೇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ತೊಳೆಯುವ ದಕ್ಕೆ — ಪೋಟ್ಟಾಶ ಪರಮಾಂಗನೇಟೆ ಹಾಕಿದ ನೀರು ಅಥವಾ ಜಾಲೀ ಒಳದೊಗಟೆಯ ಕಷಾಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದು.

ನೊಲೆಹಾಲು ಬರಲಿಕ್ಕೆ (ಸ್ತನ್ಯವೃದ್ಧಿ)

ಕೆಲವು ತಾಯಂದಿರುಗಳಿಗೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಹಾಲು ಬರುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಔಷಧ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೧. ನೆಲಗುಂಬಳವನ್ನು ಅಕಳ ಜಾಲಿನಲ್ಲಿ ತೆಯ್ದು ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೨. ಶತಾವರೀ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ೧-೨ ಮಾಸಿ ಹಾಲುಸಕ್ಕರೆಯೊಡನೆ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೧೬ ಬಾಲರೋಗಗಳು

ಮುಟ್ಟಿದೋಷ (ರಿಕೇಟ್)

ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳಗೆ ನೆಂಕು, ಎದೆಯ ಭಾಗವು ಮುಂದೆಬಂದಂತೆ ಆಗುವದು. ಎದೆ ಎಲಬುಗಳು ಕಾಣತಕ್ಕವವು. ಕೈಕಾಲುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಗುತ್ತವೆ. ಪಚನವು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವದಿಲ್ಲ.

(೧) ವಾಯುವಿದಂಗೆ ಮತ್ತು ಅನಾಕಮೂಲಗಳ ಕಷಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಡುತ್ತದೋಗುವದು.

(೨) ಮೃಗಶೃಂಗಭಿಸ್ಕು ೧ ಗುಂ. ಪ್ರವಾಳ ಚ. ಪು. ೧ ಗುಂ. ಅಮೃತ ಪತ್ರ ೨ ಗುಂ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡಿಸಿ ಒಂದು ಪುಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ೧ ಚೀಟಿ ನೆಪ್ಪೇಪಾಕು ಅಥವಾ ಜೇನುಕುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು.

(೩) ಅಶ್ವಗಂಧಾರಿಷ್ಕ ೧-೨ ಚಮಚ, ಅಪ್ಪೇ ನೀರುಕೂಡಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೨ ಸಲ ಕೊಡುವದು.

ಬಾಲಗ್ರಹ

ಅಪಚನ, ಮಲಾವರೋಧ, ಜಂಕು, ಹಬ್ಬುಬರುವದು, ತೀವ್ರಜ್ವರ, ಮಿದುಳಿನ ವಿಕಾರ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಬಾಲ ಗ್ರಹವು ಬರಬಹುದು. ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಉಪಚಾರ ಮಾಡುವದು. ಬಾಲಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

(೧) ಸತಾಪ ಕೊಪ್ಪಲದ ೧೫-೨೦ ಹನಿ ರಸದಲ್ಲಿ ೧ ಗುಂಜಿ, ಗೋರೋಹಪ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ.

(೨) ವಾತಪ್ರಕೋಪ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಸೂತಕೇವಲ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರಸ, ಮಹಾಯೋಗರಾಜ ಗುಗ್ಗುಳ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಜೀರಿನೋಹನೆ ಕೊಡುವದು. ದಿನಕ್ಕೆ ೩ ಸಲ.

(೩) ಪಿತ್ತಪ್ರಕೋಪದಲ್ಲಿ — ಸೂತಕೇವಿರ, ಕಾಮದುಘಾ, ಸುರ್ಣ ಮಾಕ್ಷಿಕ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ೧೦ ದಿನ ಅರ್ಥ ಗುಂಜಿ ಜೇನಿನೊಡನೆ ಕೊಡುವದು. ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ.

(೪) ಕಫಪ್ರಕೋಪದಲ್ಲಿ — ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾರಾಯಣರಸ, ಹೇಮಗರ್ಭ, ಸ್ತೂತಿಸಾಗರ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಜೇನಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು.

(೫) ಬಾಲಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರವುಟಿ ಅಭ್ರಕವು ಪಿಶೇಷ ಗುಣಕಾರಿ ಎಂದು ಅನುಭವ.

(೬) ಮೊಲದ ರಕ್ತವನ್ನು ೪-೬ ಹನಿ ಹಾಲಿನೊಳಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು.

(೭) ಬ್ರಾಹ್ಮಿ ಅಥವಾ ಕೂಷ್ಮಾಂಡ ರಸದಲ್ಲಿ ಬಜಿ ತೆಯ್ದು ಕೊಡುವದು.

(೮) ಮಲಾವರೋಧವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಗ್ಲಿಸರೀನ ಬಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಟೆಡಲ ಎಣ್ಣೆ ಕೊಡುವದು.

(೯) ಜ್ವರ ಬಹಳ ಇದ್ದರೆ ಹಣೆಗೆ ಕೋಲಿನ ಮಾಟರ ಅಥವಾ ತಣ್ಣೀರಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಇಡುವದು.

(೧೦) ಬಾಲಗ್ರಹ ಬಂದ ಮೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಬಿಸಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು.

ಕೂಸಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಬೇನೆ.

(ಬ್ರಾಂಕೋಸ್ತುಮೋನಿಯಾ)

ಕೀವ್ರಜ್ವರ, ಕೆಮ್ಮು, ಶ್ವಾಸ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಿರುವವು.

(೧) ಹೀಕಜಾಲಿ ಒಳದೊಗಟೆ ರಸ ೧೦-೧೫ ಹನಿ ಜೇನಿನೊಡನೆ ಕೊಡುವದು.

(೨) ಹಿಪ್ಪಲಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚೂರ್ಣಕ್ಕೆ ಮೊಲದ ರಕ್ತದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವದು. ನಂತರ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ ಬಾಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಡುವದು. ೧-೩ ಗುಂಜಿ ಜೇನಿನೊಡನೆ.

(೧) ಒಂದು ವೇಳೆ ಉದ್ದ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಬಿಸಿಲು ಕಾಕುಳ್ಳ ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಬೂದಿ ಅರವನಂತರ ಆ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವುದು ನೇರವಿಂದ ಬೂದಿ ಎಲ್ಲ ಹೋಗುವಂತೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಚಾಕುವಿನಿಂದ, ಅದರ ಮೇಲಿರುವ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಭವಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ಅದನ್ನು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹಿಡಬೇಕು. ಅಗೆ ನೀರ ರಸವು ಒರುತ್ತದೆ. ಈ ರಸವನ್ನು ಅಗಲಾಗಿರುವ ಚೀನೀಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಾಚಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಆ ರಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿನ್ನುವ ಸೋಡಾ ಹಾಕಬೇಕು. ನೆರಳಲ್ಲಿ ಒಡಗಿಸಬೇಕು. ಒಣಗಿದ ನಂತರ ಧನೀ ರಸ ಹಾಕುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎಳಸಲು ವಗಡಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರೋಗಿ || ತೊಲಿ ಕೀರರ ಕೂಡಿಸಿ ಅರೆದು ಆ ಪುಡಿಮಧ್ಯೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಿ ಧನೀ ಅರೆಯುವದು. ಬಾಟ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ೨-೪ ಗುಂಜೆ ಜೀನಿನಗೂಡ ದಿನಕ್ಕೆ ೨-೩ ಸಲ.

ಮಲಾವರೋಧವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಗ್ಲಿಸರೀನ ಒತ್ತಿಕೊಡುವದು. ಎದೆ ಬೆನ್ನು ಕಾಸಬೇಕು. ನೈರೋಧವಾದ ಉಪಚಾರ ಮಾಡುವದು.

ಕೂಸಿನ ಜ್ವರ ಮತ್ತು ಕೆಮ್ಮು

(೧) ಅತಿವಿಷ, ಕಾಕಡಸಿಂಗಿ, ಜೇಕಿನಗಡ್ಡೆ, ಹಿಪ್ಪಲಿ, ಇವುಗಳ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ೧-೨ ಗುಂಜೆ ಜೀನಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು. (೨) ಕಟಿಕರೋಣಿ ಚೂರ್ಣ ೧-೨ ಗುಂಜೆ ಜೀನಿನೊಡನೆ ಕೊಡುವದರಿಂದ ವಾಂತಿಯಾಗಿ, ಕೆಮ್ಮು ಮತ್ತು ಜ್ವರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ. (೩) ಇಸರೀಬೇರಿನ ಕಷಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. (೪) ಅಡುಸಾಲರಸ, ಕಾಡಿಗ್ಗರಗನ ರಸಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಪ್ಪಲೀಪುಡಿ ಜೇನುಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು. (೫) ಸುದರ್ಶನ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಜೀನಿನಗೂಡ ಕೊಡುವದು. (೬) ಬಳ್ಳಿಳ್ಳಿ ಬಡೇಸೋಪುಗಳ ಕಷಾಯ ಕೊಡುವದು.

ಕೂಸಿನ ಅತಿಸಾರ

(೧) ಕುಂಠಿ, ಅತಿವಿಷ, ಜೇಕಿನಗಡ್ಡೆ, ಬಾಳದ ಬೇರು, ಇಂದ್ರಜಿವಿ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯದಲ್ಲಿ ಜೇನುಕುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು.

(೨) ಪಾಚೀಕಾಯ, ಖಸಕಸಿ, ಕೀರ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಹಾರಿ-ನಲ್ಲಿ ಅರೆದು ಕೊಡುವದು.

(೩) ಬಿಲಪತಿ, ವಾಯು ಕಪಾಯ ಕೊಡುವದು.

(೪) ಬೊದಲು ಬಿಡಲ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು

ಕೂಸಿನ ಹೊಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬುವದು

(೧) ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಅರಿವೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಸಬೇಕು.

(೨) ಬಡೇಸೋಪು ಅಜವಾನಗ ಕಪಾಯ ಕೊಡುವದು. ಅಥವಾ ಗುಟ್ಟಿ ಹಾಕುವದು.

ಕೂಸಿನ ಕೈಮಿಗಳಿಗೆ

(೧) ವಾಯುವಿಡಂಗ, ಮುತ್ತುಲಬೀಜಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಜೇನುಕುಪ್ಪ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು. (೨) ಪಾಯುವಿಡಂಗದ ಕಪಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವದು.

ಕೂಸಿನ ನಾಂತಿಕಡಿದೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ

(೧) ಅರಳಿ ಎಲೆ ಸುಟ್ಟು ಪುಡಿಮಾಡಿ, ಭತ್ತರಳು ಕುದಿಸಿದ ನೀರಿನ-
ಕೂಡ ಅಥವಾ ಜೇನುಕುಪ್ಪದ ಕೂಡ ಕೊಡುವದು.

ಹಾಲು ಕುಡಿದು ನಾಂತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ (ಕ್ಷೇರಭರ್ಫ)

(೧) ಪಂಚಕೋಲದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಅಥವಾ ಕಪಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವದು.

ಕೂಸು ಅಳುತ್ತಿದ್ದರೆ

(೧) ತ್ರಿಫಲಾ ಮತ್ತು ಹಿಪ್ಪಲಿ, ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ತೆಯ್ದು ಕೊಡುವದು.

ಹುಡುಗರು ಮೈ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ

ಅಶ್ವಗಂಧಿ ಬೇರು ೧ ಅಕಳ ಹಾಲು ೮ ಭಾಗ ಮರಳಿಸಿ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡಬೇಕು.

ಕೂಸಿನ ಜಾಯಿ ಕೆಂಪು ಆದರೆ

ಮುಂಡಲೋಹ ಭಸ್ಮ ೧ ಗುಂಜಿ, ಸೋನ್ನೀಕ್ಯಾವಿ ೧೦ ಗುಂಜಿ ಚನ್ನೂರಿ ಕೂಡಿಸಿ ಇಡಬೇಕು. ಅರ್ಥದಿಂದ ಒಂದು ಗುಂಜಿ ಜೇನುಕುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು. ಅಥವಾ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು.

ಕೂಸಿನ ನೆತ್ತಿ ಬಿದ್ದರೆ (ಅದಕ್ಕಿತೆಯು ಲಕ್ಷಣ)

ಅಳಲೇಕಾಯಿ, ಬಜಿ, ಕೋಷ್ಟ, ಇವುಗಳ ಚರ್ಣವನ್ನು ಅರ್ಧದಿಂದ ೧ ಗುಂಜಿ ಹಾಲಿನೊಳಗೆ ಕೊಡುವದು.

ಕೂಸಿನ ಹೊಕ್ಕಳ ಕೆಂಪಾದರೆ (ನಾಭಿ ಸಾಕ)

ಅರಿಣ, ಲೋಧ್ರ, ಗೌಲ, ಪೇಷ್ಟಮಧು ಇವುಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚರ್ಣವನ್ನು ಅರಳಿಯಿಂದ ಹೊಕ್ಕಳದ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು.

ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಯಕ್ಷತವಿಕಾರ

ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವೇನೆ ಅಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆದು ಕೋರಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಬರುವವರೆಗೆ ಕೆಳಗಿನ ಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವದು.

ತರಫಳ (ತುಂಬರು) ೧ (ಇದು ಕೊಂಕಣದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ) ಎಳೆ
ಅಳಲೇಕಾಯಿ ೧ ಇಂಗು ೧ ಕೋಷ್ಟ ೧ ಸ್ವೆಂಥಲವಣ ೧ ಬಡಲವಣ ೧
ಪಾದೇಲವಣ ೧ ಅಜವಾನ ೧ ಜವಪಾರ ೧ ನಾಯುವಡಂಗ ೧ ತಿಗಡಿ ೫
ಇವುಗಳನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಚರ್ಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಚೂರ್ಣವನ್ನು
ಒಂದು ಕಲಃಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅದರೊಳಗೆ ಕಾಡಿದ್ದರಗಿನ ರಸ ಹಾಕಿ ೩ ದಿವಸ
ಅರಿಯಬೇಕು. ನೆಳಲಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ ನಂತರ ಬಾಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಇಡಬೇಕು.
ಮಕ್ಕಳ ವಯಸ್ಸಿಗನುಸರಿಸಿ ೩-೪ ಗುಂಜಿ ಕಾಡಿದ್ದರಗಿನ ರಸ ಬೇಸುಹುಪ್ಪ
ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು.

ಪ್ರಥಮಾಂಕ

ಕಲ್ಪತಂತ್ರ

೧ ಶರೀರ ರಚನೆ

ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರವು ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ನೂರು ಎಲೆಮೆಂಟುಗಳಿರುವವು. ಮುಖ ಮತ್ತು ತಲೆ ಬುರುಡೆಯ ಎಲೆಮೆಂಟುಗಳು ಅಚಲವಿರುವವು. ಉಳಿದವುಗಳೆಲ್ಲ ಎಲೆಮೆಂಟುಗಳು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ಚಲನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರಕ್ಕೆ ಸ್ನಾಯುಗಳ ಹೊದಿಕೆ ಇದೆ. ಸ್ನಾಯುಗಳಿರುವದರಿಂದ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಚಲನವಲನ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೆ ಆಹಾರವು, ಪಚನೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ, ಪಚನವಾಗಿ ರಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಶರೀರಪೋಷಣೆಗೆ ರಕ್ತವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದದ್ದು. ಈ ರಕ್ತವು, ಎದೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ತಾಶಯದಿಂದ ಹೊರಟು ರಕ್ತವಾಹಿನಿಗಳ ದ್ವಾರದಿಂದ ಸಕಲ ಶರೀರವನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸವು ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಿತದ ಲಕ್ಷಣ. ಈ ಉಸುರಾಟ ಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯು, ಫುಫ್ಫುಸಗಳು, ಶ್ವಾಸನಲಿಕೆ, ಮೂಗು, ಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಶುದ್ಧ ಹವೆಯು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಶುದ್ಧ ರಕ್ತವು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಲಮೂತ್ರ ಬೆವರುಗಳ ರೂಪದಿಂದ ಶರೀರದೊಳಗಿನ ಅನುಪಯುಕ್ತ ದ್ರವ್ಯಾಂಶವು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪೊಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ಬಲಬದಿಗೆ ಯಕೃತ್, ಎಡಬದಿಗೆ ಪ್ಲೀಹ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕರುಳು, ಸಣ್ಣ ಕರುಳಿನ ಸುತ್ತುಮುತ್ತ ದೊಡ್ಡ ಕರುಳು ಇರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಪೊಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಾಶಯ, ಮೂತ್ರಾಶಯ, ಮಲಾಶಯಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.

ಶರಣರತ್ನ ತೃತೀಯ ಅವರಣವಿರುವುದರಿಂದ, ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ತಲೆಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಿದುಳು ಎಂಬ ಅತಿ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದ್ದೇಂದ್ರಿಯವು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯೂ ಅಸಂಖ್ಯ ಜ್ಞಾನಕಂಠುಗಳೂ ಶರೀರದ ಹೊಂದಿರುವವು. ಇದರಿಂದಲೇನೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ, ಎಲ್ಲ ತರದ ಜ್ಞಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಶರೀರದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರವು ಇದೇ ಇಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಾತಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಮೂಗು, ನಾಲಿಗೆ, ತೃತೀ ಇವು ೫ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು.

ಹಣ್ಣು, ಕೈ, ಕಾಲು, ಜನನೇಂದ್ರಿಯ, ಗುಡ ಇವು ಐದು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು.

ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ಇಂದ್ರಿಯವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಹೇಳಿರುವರು. ಈ ಶರಣರತ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವಿರುವ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ವರೆಗೆ ಅಮುಷ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಶರಣ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಾಧೀನವಿರುವ ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಮರಣ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸರಮಾತ್ಮನ ಎಚ್ಚೆ ಇರುವತನಕ ಈ ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನು ಕರ್ಮಾಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಮುಸುಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಾನೆ.

೨ ರಕ್ತಸ್ರಾವ

ರಕ್ತಾಕಯದಿಂದ ಹೊರಟು, ಸಕಲ ಶರೀರವನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿರುವ ರಕ್ತವಾಹಿನಿಗಳಿಗೆ ರೋಗಿಣಿ ಸಾಳಗಳೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಆಕಾರದವು ಇದ್ದು, ಶರೀರ ಚಿಕ್ಕ ಸಾಳಗಳಿಗೆ ರೋಗಿಣಿ ಸಾಳಗಳೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಕುದ್ಡ ರಕ್ತ ಸಾಳಗಳು. ಕುದ್ಡ ರಕ್ತದ ಬಣ್ಣವು ಕೆಂಪು ಇರುತ್ತದೆ.

ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರೋಹಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಉಂಟಾದ ಅಶುದ್ಧ ರಕ್ತವು, ಸ್ವಲ್ಪ ಶರೀರದ ಭಾಗದಿಂದ ಹೊರಟು ಪುಷ್ಟಿಸ, ರಕ್ತಾಶಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣವಾಯುವಿನ ಸಂಯೋಗದಿಂದ, ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಪುನಃ ಶುದ್ಧ ರಕ್ತವಾಹಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಶುದ್ಧ ರಕ್ತವಾಹಿನಿಗಳಿಗೆ ನೀಲಿಗೊಂದನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಶುದ್ಧ ರಕ್ತವು ಕಂದೀಬಣ್ಣದ್ದಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ರಕ್ತವಾಹಿನಿಗಳಿಂದ ರಕ್ತವು ಹೊರಗೆ ಹರಿಯುತ್ತ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಆದಕ್ಕೆ ರಕ್ತಸ್ತ್ರಾವವೆಂದನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರೋಗ ಮತ್ತು ಗಾಯಗಳು ರಕ್ತಸ್ತ್ರಾವಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು. ತ್ವಚೆಯ ಕೆಳಗೆ, ಅಂದರೆ ತ್ವಚೆಗೆ ಹೊಂದಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಲೋಮನಾಳಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳ ಸಮಾಪದ್ವಯೋ ರಕ್ತವಾಹಿನಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ತ್ವಚೆಯು ಗಾಯಹೊಂದಿದಾಗ, ಲೋಮನಾಳ ರಕ್ತವಾಹಿನಿಗಳು ಹರಿದು ಅದರಿಂದ ರಕ್ತಸ್ತ್ರಾವವಾಗದು. ರಕ್ತಸ್ತ್ರಾವದಲ್ಲಿ ಅಂಶಸ್ತ್ರಾವ, ಬಹುಸ್ತ್ರಾವ, ಎಂಬ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಅಂಶಸ್ತ್ರಾವ

ಮಿದುಳು, ಪುಷ್ಟಿಸ, ಹೊಟ್ಟೆ, ಕರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರಾವವಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಶಸ್ತ್ರಾವವೆಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕಠಿಣ ವಿಷಯ. ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಸಂಭವಿಸುವ ಸಮಯ. ಕಾರಣ ಕೂಡಲೇ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ಅಂಶಸ್ತ್ರಾವದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು:- ಅಂಶಸ್ತ್ರಾವವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದಂತಾಗಿ, ತಲೆತಿರುಗಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೋರೆ, ತುಟಿಗಳು ಬಾಡಿದಂತಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಗಾಗುವವು. ನಾಡೀಗತಿಯು ಮಂದವಾಗುವದು ಬೆವರು ಬಂದು ಮೈ ತಂಪಾಗುವದು. ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚ್ವಾಸದ ಪ್ರಮಾಣವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ಸ್ತ್ರಾವವು ಹೆಚ್ಚು ಆದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಛೆ ಮುಂಟಾಗುವದು.

ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ತಸ್ತ್ರಾವವಾದುದು, ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದು ಕಳಿವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಡಾಕ್ಟರರು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಯೋಗ್ಯ ಉಪಚಾರ ಮಾಡುವರು. ತಲೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಾಕಿ, ಮನುಷ್ಯನು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದಾಗ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ಸ್ಫೂತಿಯು ಬಾರದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆಯಿಸುವದು.

ಫಲಪ್ರಸಾದದ ಬಗ್ಗೆಯ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದು. ಕಾರಣ ಕೂಡಲೇ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆಸಿಸಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ಉಗ್ರವನ ಕೂಡ ಒಂದೇ ಸವನೆ ಹೆಚ್ಚು ರಕ್ತ ಬರಹತ್ತಿಕೊಂಡರೆ, ಫಲಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಆ ರೋಗಿಯನ್ನು ಒಂದು ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಅವನ ತಲೆ ಹೆಗಲುಗಳನ್ನು ತುಸು ಎತ್ತರಮಾಡಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೂಡ ಪ್ರಮೇದವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಮಾತು ಕೂಡ ಆಡಗೊಡಬಾರದು. ಅವನು ಮಲಗಿದ ಕೋಣೆಯ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಡಬೇಕು. ತಣ್ಣಗಿನ ನೀರು ಚಮಚಿ ಚಮಚಿ ಕುಡಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಬರ್ಫ ಸಿಕ್ಕರೆ ಒರ್ಫದ ಚೂರುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಕೊಡಬೇಕು. ಎದೆಯ ಮೇಲಿನ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಸಡಿಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬರ್ಫದ ಚೀಲ ಅಥವಾ ಅತಿತಣ್ಣಗಿನ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೋಯಿಸಿ ಹಿಂಡಿದ ಅರಿವೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಮಬ್ಬು ಬರಹತ್ತಿದರೆ, ಅವನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಾಸಬೇಕು. ಉಳ್ಳೆಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅದನ್ನು ಮೂಗಿಗೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಸ್ಥಿಲಿಂಗ ಸಾಲ್ಪ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮೂಸುಕೊರಿಸಬೇಕು. ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಉತ್ತೇಜಕ ದ್ರವ್ಯ, ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ, ಚಹ, ಕೊಡಬಾರದು.

ಪಾಂತಿಯೊಡನೆ ರಕ್ತ ಬರಹತ್ತಿದರೆ ಅದು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಸ್ತ್ರಾವ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಂದ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮೇಲೆ ಬರೆದಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಬರ್ಫದ ಚೀಲ ಅಥವಾ ತಣ್ಣಗಿನ ಅರಿವೆಯನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು.

ಕುತ್ತಿಗೆ ಅಥವಾ ಗಂಟಲೊಳಗಿಂದ ರಕ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ರೋಗಿಯನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥ ಮಲಗಿಸಿ, ಬರ್ಫದ ಚೂರುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ತಣ್ಣಗಿನ ಅರಿವೆಯನ್ನು ಸುತ್ತುಬೇಕು. ಬಹಳ ಬಿಗಿಯಾಗುವಂತೆ ಕಟ್ಟಬಾರದು.

ಮೂಗಿನೊಳಗಿಂದ ರಕ್ತಸ್ರಾವ

ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಸಡಿಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನನ್ನು

ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ, ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತುಸು ಬಾಗಿಸಿ ಇಡಲು ಹೇಳಬೇಕು. ತಲೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಗ್ಗಿಸಬಾರದು. ಕೆಡಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಡಬೇಕು. ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಬಾಯಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಬೇಕು. ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಬರ್ಫದ ಚೀಲ ಅಥವಾ ತಣ್ಣೀರಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆಯೂ ಬರ್ಫ ಅಥವಾ ತಣ್ಣೀರಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಉಷ್ಣ ವೇಯ, ಉತ್ತೇಜಕ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ನೆಹೊಕ್ವಿಕ್, ಚಂದ್ರಕಲಾ, ಉಸೀರಾಸವ, ಚಂದನಾಸವಗಳಂಥ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

ಹೆಲ್ಲುಗಳಿಂದ ರಕ್ತ ಸ್ರಾವ

ಫಟಕದ ಪುಡಿ ಹಾಕಿದ ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸಬೇಕು. ಬರ್ಫದ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ತ್ರಿಫಲಾ ಕಷಾಯದಿಂದ ಅಥವಾ ಜಾಜಿಮಲ್ಲಿಗೆ ತೊಪ್ಪಲದ ಕಷಾಯದಿಂದ ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸಬೇಕು.

ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಯೋನಿಮುಖದಿಂದ ರಕ್ತ ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ

ಹೊಂಕದ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗವನ್ನು ತುಸು ಎತ್ತರ ಮಾಡಿ, ಕೆಳಬದಿಗೆ ಒಂದು ಗಾಡಿಯ ಸುರುಳಿಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳನ್ನಿಡಲು ಹೇಳಬೇಕು. ಅವಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಕೆಳಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಬರ್ಫದ ಚೀಲ ಅಥವಾ ತಣ್ಣೀರಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಅಡುಸಾಲದ ರಸ, ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಕ್ತಾಭಸ್ಮ, ಚಂದ್ರಕಲಾ, ಉಸೀರಾಸವಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಬಹಿಃಸ್ರಾವ

ಶರೀರದ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಭಾಗವು ಗಾಯಗೊಂಡರೆ ಕೂಡಲೇ ರಕ್ತ ಸ್ರಾವವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಿಃಸ್ರಾವವೆಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರದ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ, ರೋಹಿಣಿ, ನೀಲಿ ಮತ್ತು ಲೋಮಸಾಳಗಳು ರಕ್ತಾಭಿಸರಣದ ಕ್ಷಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ತ್ವಚೆಗೆ ಹೊಂದಿ ಒಳಬದಿಗೆ ಅಸಂಖ್ಯ

ರೋಮನುಗಳಿಗನುಪಪತ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಗಾಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ರೋಮನು
ನುಗಳಿಗನುಪಪತ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಗಾಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ರೋಮನು
ನುಗಳಿಗನುಪಪತ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಗಾಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ರೋಮನು
ನುಗಳಿಗನುಪಪತ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಗಾಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ರೋಮನು

ರಕ್ತಸ್ರಾವವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು

ಗಾಯವು ಚಿಕ್ಕದಿದ್ದು ರಕ್ತಸ್ರಾವವು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ,
ಗಾಯಗೊಂಡ ಕಠಿಣದ ಭಾಗವನ್ನು ಒಲಗೈ ಹೆಚ್ಚಿರಲಿರುವ ಅಥವಾ
ಅನರ್ಥವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಹೆಚ್ಚಿರಲಿರುವ ಬಗ್ಗಿದಾಗ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿಯು
ಬೇಕು. ಬೇರೊಬ್ಬರು ಅರಿವೆಯ ಉದ್ದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು, ಫಟಕದ ನೀರಿ
ನಲ್ಲಿ ತೋಯಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಗಾಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ೨೪ ತಾಸುಗಳ
ವರೆಗೆ ಅವನ್ನು ಉಚ್ಚಬಾರದು. ೨೪ ತಾಸುಗಳ ನಂತರ ಆ ಕಟ್ಟನ್ನು
ಬಿಚ್ಚಬೇಕು. ರಕ್ತ ಪತ್ತಿ ಗಟ್ಟಿ ಪತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಬಿಸಿನೀರು ಹಾಕಿ ನೆನೆ
ಯಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಹಿಂಜಿದ ಅರಳಿಯನ್ನು ಬಿಸಿನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೋಯಿಸಿ
ಹಿಂಡಿ, ಆ ಅರಳಿಯಿಂದ ಮುಗ್ಗಿ ಗಾಯವನ್ನು ಒರೆಸಬೇಕು. ನಂತರ
ಸಂಗಜೀರಿಗೆ ಪುಡಿಯನ್ನು ಉದ್ದಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅರಳಿಯನ್ನಿಟ್ಟು
ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಅಥವಾ ಅರಿವೆಯ ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಹಳೇ ಕುಪ್ಪ ಹಚ್ಚಿ, ಗಾಯದ
ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಬೆಡಲ ಎಣ್ಣೆ, ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರಳಿ
ಯನ್ನು ಎದ್ದಿ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕಟ್ಟಿದರೆ ಗಾಯವು ಮಾಯವು
ಬರುತ್ತದೆ. ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಧೂಳಿ ಬೀಳದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕರಬೇಕು.

ಗಾಯವು ದೊಡ್ಡದಿದ್ದು ರಕ್ತಸ್ರಾವವು ಬಹಳವಿದ್ದರೆ

ರಕ್ತಸ್ರಾವವು ಬಹಳ ಇದ್ದರೆ ಫಟಕದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತಣ್ಣೀರಿನಲ್ಲಿ
ಸ್ವಚ್ಛ ಅರಿವೆಯನ್ನು ತೋಯಿಸಿ, ಮಡಿಕೆ ಹಾಕಿ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು
ಒತ್ತಿಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಬೇರೆಯವರು ಗಾಯದ ಪ್ರಮಾಣದ ಮೇಲಿಂದ
ಅಗಲು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಉದ್ದ ಅರಿವೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಗಾಯ
ವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಗಾಯವಾದ ಭಾಗವು ಕುಸು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ
ಅಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಗಾಯವಾದ ಕಠಿಣದ ಭಾಗವನ್ನು
ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಗಲಾಡಿಸಬಾರದು. ಕುದಿಯಲು ಜಮಾಣಿ ಜಮಾಣಿ ತಣ್ಣೀರು

ಕೊಡಬೇಕು. ಬರ್ಫದ ಚೂರು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ರಕ್ತಸ್ರವಿಸುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಒತ್ತಿಹಿಡಿಯುವದು ಮತ್ತು ಶೀತ ಉಪಚಾರ ಅಂದರೆ ತಣ್ಣಗಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನಿಡುವದು. ಇವು ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಉಪಚಾರಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ರಕ್ತಸ್ರಾವದಿಂದಾಗುವ ಮುಷ್ಕರಿಣಾಮಗಳು

ಶರೀರದ ಉಷ್ಣತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು, ಕೈಕಾಲುಗಳು ತಣ್ಣಗಾಗುವವು. ಮನುಷ್ಯನು ನಿಶ್ವೇದನಾಗಿ ಸ್ತೂತಿಕಪ್ಪುವ ಸಂಭವವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾತನಾಡಲು ರಕ್ತಿ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ರಕ್ತಸ್ರಾವವು ಹೆಚ್ಚಾದಲ್ಲಿ ಮರಣವೂ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ಗಾಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಸೂಸಮಣ್ಣು ಉದರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದು ಒಳಿತಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಧನುರ್ವರ್ತದಂಥ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ರೋಗವಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಗಾಳಿ ತಗಲಿಸಬಾರದು.

೩. ಒಳೆಯುವದು (ಉಳುಕು)

ಒಳೆದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಾವು ನೋವು ಇರುತ್ತ ಸಂಭವವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೈ-ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಪು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಭುಜದ ಕೀಲದ ಹತ್ತಿರ ಒಳೆದರೆ, ಆ ಭಾಗವನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಲಿಸದಂತೆ. ಒಂದು ಮಾಲಾಕಾರದ ೩-೪ ಬೆರಳು ಅಗಲು ಇರುವ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊಳಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಒಳೆದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹಿಂಜಿದ ಅರಳೆಯ ಮಡಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ನೋವು ಬಹಳ ಇದ್ದರೆ, ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ತರ್ಪಣಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ನೀಲಗಿರಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಒಳೆದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಚ್ಚಿ ವಿದುರ್ಗೀಕಾವಿನಿಂದ ಕಾಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಅರಳೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು.

ಕಾಲು ಒಳೆದರೆ

ಅದೇಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು ಎಂದ ಅಂಶಿಯ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದ ಸತ್ತ್ವ ಸುತ್ತ್ವ ಕಟ್ಟಿ ಬೇಕು. ಕಾಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಗಾಳಿಯು ಸುರಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಇಟ್ಟು ಮಲಗಬೇಕು. ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೆ ಮೇಲಿನಂತೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಮುರಗೀತಾವು ಕೊಡಬೇಕು. ಕಾಲು ತಿಕ್ಕಿಸಬಾರದು. ಒಳೆದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಣ, ಗಂಟರಿಗೂ, ಸುರಂಗದಕೋಡುಗಳನ್ನು ತೆತ್ತು ಅದರ ಗಟ್ಟಿ ರಾಡಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಕಾಸಬೇಕು.

ಪೆಟ್ಟುಹತ್ತಿ ಜಾವು ಬಂದಿದ್ದರೆ

ಒಣ, ಸುರಂಗದಕೋಡು, ಗಂಟರಿಗೂಗಳನ್ನು ತೆತ್ತು ಹಚ್ಚಿ ಕಾಸಬೇಕು.

೪. ಸಂಧ್ಯಾ ಅಥವಾ ಕೀಲು ತಪ್ಪುವದು

ಎರಡು ಎಲಲುಗಳು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಹತ್ತರೆ. ಆ ಸಂಧಿಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಅಥವಾ ಆ ಎರಡೂ ಎಲಲುಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಸ್ನಾಯುಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಹತ್ತುವದರಿಂದ, ಸಂಧ್ಯಾ ತಪ್ಪುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಭುಜ, ಮೊಳಕ್ಕೆ, ತೊಡೆ ಮತ್ತು ಗದ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾ ತಪ್ಪುವದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಸಂಧ್ಯಾ ತಪ್ಪಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಲಲುಗಳ ಮೇದನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಅವಯವಕ್ಕೆ ಚಲನೆವಲನೆ ಮಾಡಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಧ್ಯಾ ತಪ್ಪಿದ ಅವಯವದ, ಸಾರ್ಥದ ಅದರ ಜತೆಯ ಅವಯವವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಂಧ್ಯಾ ತಪ್ಪಿದವನನ್ನು ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಸಂಧ್ಯಾ ತಪ್ಪಿದ ಅವಯವದ ಕೆಳಗೆ ತಲೆಗಿಂಬು ಇಡಬೇಕು. ಆ ಅವಯವವನ್ನು ಅಗಲಾಡಿಸಬಾರದು. ಸಂಧ್ಯಾ ತಪ್ಪಿದ ಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕದೆ, ಮಾಡಿದ

ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆಸುವುದು. ಕೀಲುತಪ್ಪಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಎಲಬನ್ನು, ಪುನಃ ಕೀಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ವೈದ್ಯರಿಂದಲೇನೇ ಮಾಡಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕವರ ಕಡಿಂದ ಕೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದು.

೫. ಅಸ್ಥಿಭಂಗ

ಅಸ್ಥಿಭಂಗ ಎಂದರೆ ಎಲಬು ಮುರಿಯುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದರೂ ಅಪಘಾತವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಅಸ್ಥಿಭಂಗದಲ್ಲಿ, ವಿಚಾರಣೆ, ಪಿಚಿತ, ಕಾಂಡಭಗ್ನ, ಮಜ್ಜಾಗತ, ಛಿನ್ನ, ವಕ್ರಗಳೆಂಬ ಭೇದಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುತಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅಸ್ಥಿಭಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಆರು ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದುಂಟು.

(೧) ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಸ್ಥಿಭಂಗ, (೨) ಮಿಶ್ರ ಅಸ್ಥಿಭಂಗ, (೩) ಚೂರ್ಮ ಭಂಗ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತುಂಡುಗಳಾಗುವದು, (೪) ಮರ್ಘಭಂಗ ಎಲಬು ಮುರಿದು ಅಂಶರಿದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಅವಾಯವಾಗುವದು, (೫) ಮಜ್ಜಾಗತ-ಮುರಿದ ಎಲಬು ಅದೇ ಎಲಬಿನೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವದು, (೬) ವಕ್ರಭಂಗ.

(೧) ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಸ್ಥಿಭಂಗ:- ಎಲಬು ಮುರಿಯುವದು. ಆದರೆ ಆ ಎಲಬಿನ ತುಣುಕು, ಹೊರಗೆ ಹಾಯುವದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಸ್ಥಿಭಂಗವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

(೨) ಸಂಯುಕ್ತ ಅಥವಾ ಮಿಶ್ರ ಅಸ್ಥಿಭಂಗ:- ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲಬು ಮುರಿದು, ಎಲಬಿನ ತುಣುಕು ಹೊರಗೆ ಹಾಯುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಎಲಬು ಋಕ್ಷ ಹೊರಗಿನ ಹವೆ ಇವುಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಉಂಟಾಗುವದು.

(೩) ಚರಣಭಂಗ :- ಎಲಲು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಮುರಿಯದೆ, ಅನೇಕ ತುಂಡುಗಳಾಗುವವು.

(೪) ಮರ್ಯಾದಾಭಂಗ :- ಎಲಲು ಮುರಿದು ಅಂತರ್ದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಅಪಾಯವಾಗುವದು. ಇಕ್ಕಡಿ ಎಲಲು ಮುರಿದು ಪುಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಥಕ್ಕಿ ಯಾಗಬಹುದು.

(೫) ಮಜ್ಜಾಗತ :- ಮುರಿದ ಎಲಲು ಅದೇ ಎಲದಿನೊಳಗೆ ಸೇರಿ ಕೊಳ್ಳುವದು. ಎಲಲು ಮುರಿದು ಎರಡು ತುಂಡು ಆಗಿ, ಒಂದರ ತುದಿಯು ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವದು.

(೬) ವಕ್ರಭಂಗ :- ಎಲಲು ಮುರಿಯದೆ, ಮನೆಯುತ್ತದೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಕ್ಕು-ಚಕ್ಕು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

ಎಲಲು ಮುರಿದ ಲಕ್ಷಣಗಳು

(೧) ಎಲಲು ಮುರಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಾವು ಮತ್ತು ನೋವು ಇರುತ್ತದೆ.

(೨) ಎಲಲು ಮುರಿದ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಕೈಯೊಡಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಸಮ ವಾತವೆಯು ಹತ್ತುವದ್ದು. ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ತುಸು ಎತ್ತರ ಆದರ ಹತ್ತರವೇ ತುಸು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಆದಂಕೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

(೩) ಮುರಿದ ಅವಯವದ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಗಲಾಡಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕರ್ ಕರ್, ಎಂಬ ಸಪ್ತಳವು ಕೇಳ ಬಿರುತ್ತದೆ.

(೪) ಮುರಿದ ಅವಯವವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಜೋತಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

(೫) ಎಲಲು ಮುರಿದ ಅವಯವದ ಆಕಾರವು ತುಸು ಚಿಕ್ಕದಾಗು ತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಅವಯವದೊಡನೆ ಸರಿಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ ದರೆ, ಆಕಾರವು ಚಿಕ್ಕದಾದದ್ದು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುವದು.

ಅಸ್ತಿತ್ವಭಂಗದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಪಚಾರಗಳು

ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವರು, ಮುರಿದ ಎಲಲು ಕೂಡಿಸುವ ಹೆಣ್ಣುಸಕ್ಕಿ ಹೋಗಬಾರದು. ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಕಳಿಸಿ ಅವರು ಬರುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಮುಂದಿನ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಎಲಬು ಮುರಿದ ಅವಯವಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲಬು ಮುರಿದ ಅವಯವವನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಇಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಅರಳೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು. ನಂತರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ ದೇವದ್ವಾರದ ಫಲಕಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಉದ್ದ ಅರಿವೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ದೇವದ್ವಾರದ ಪಟ್ಟಿ ಸಿಗದೆ ಹೋದರೆ ದಪ್ಪ ರಟ್ಟಿನ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಫಲಕಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೂ ದೊರೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಬಿದರು ಸೀಳಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಡಾಕ್ಟರರು ಬಂದನಂತರ, ಯೋಗ್ಯ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುವರು. ಈಗಿನ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಹರಗಳಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್ ರೇ (ಕ್ಸ್ ಕಿರಣ) ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ಮುರಿದ ಎಲುವಿನ ನಿಜಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಡಾಕ್ಟರರು ಮುರಿದ ಎಲುವನ್ನು, ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿಸುವರು.

ಎಲಬು ಮುರಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಉಣ್ಣೆಯ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ, ಅಥವಾ ಕಂಬಳ ತುಕಡಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಬೇಕು.

ಎಲಬು ಮುರಿದಾಗ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಗಳು

(೧) ಎಲಬು ಮುರಿದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಸಾಯನಾಗದಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(೨) ಡಾಕ್ಟರರು ಬರುವ ವರೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದು.

(೩) ರಕ್ತಸ್ರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೋದಲು ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಉಪಾಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(೪) ಎಲಬು ಮುರಿದ ಅವಯವವನ್ನು ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದು ಇಡಲು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

(೫) ಎಲಬು ಮುರಿದ ಅವಯವವು ಜೋತಾಡದಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಅಥಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಕಲೆಬುರುಡೆಯ ಎಲುಬು ಮುರಿವರೆ

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅರ್ಥವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಗಾಯ ಮಕ್ಕಳು ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳಮಾಡಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೇದಾಗಿ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆದುಕರೆಬೇಕು. ಅವರು ಬರುವ ವರೆಗೆ ಮಾಡುವ ಉಪಾಯ ಗಳು:— ರೋಗಿಯನ್ನು ಒಂದು ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಮಲಗಿಸಿ ಅವನ ಕಲೆಯನ್ನು ಧಡಕ್ಕಿಂಕಲೂ ಕುಸು ಕೆಲಗೆ ಅಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೋರಿಕಾಪುಡಿ ಅಥವಾ ಸಂಗಜೀರಿಕುಡಿ ಹಾಕಿದ ನೀರಿಸಿದ, ಅಥವಾ ಸಾದಾ ಬಿಸಿನೀರಿನಿಂದ ಗಾಯವನ್ನು ತೊಳೆದು ಅವರೆಯಿಂದ ಒರೆಸಬೇಕು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅರಳೆಯನ್ನುಟ್ಟು ತಿಳೋನಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಕಟ್ಟು ಬಹಳ ಬಿಗಿಯಾಗಬಾರದು. ರೋಗಿಯ ಸುವರ್ಣಗೆ ಬಣಪುಡಿ ಹಚ್ಚಿ ತಿಕ್ಕಬೇಕು. ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿನೀರಿನ ರಬ್ಬರ ಬೀಲಗಳನ್ನು. ಅಥವಾ ಬಿಸಿನೀರು ತಂದು ರುತ್ತಮು ಗಟ್ಟಿ ಒಡು ಹಾಕಿದ ಬಾಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಂತಿ ಇದ್ದಿದ್ದೆಂದರೆ, ಕಾಫಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಉತ್ತೇಜಕ ವೇಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು. ಅವನನ್ನು ಬೇರೆಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯುವದೇ ಅದಲ್ಲಿ ಹೊರಸಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಅವಕ್ಕೆ ಕಂಡಲ್ಲಿ, ಸುವರ್ಣಯುಕ್ತ ಸೂತಕೇಮರ, ಹೇಮಗರ್ಭಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಗದ್ದದ ಎಲುಬು ಮುರಿವರೆ

ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ ಬರ್ಬದ ಚೂರು ಕೊಡಬೇಕು. ಕೈವಡ ಅಕಾರದ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಗದ್ದದ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳನ್ನು ಕಲೆಯ ಮೇಲೆ ವಿರುದ್ಧ ದಿಶೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳ ಹತ್ತರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕರೆಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಪದರು ಕೂಡಿಸಿ ಸೀಫಟಿ ಪಿನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪಕ್ಕಿಲುಬು ಮುರಿವರೆ

ಪಕ್ಕಿಡಿಯ ಕೆಳಗಿನ ಎಲಬು ಮುರಿವರೆ ಪುಪ್ಪುಸ ಯಕ್ಷಕ ಪ್ಲೀಹ ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಅನಾಯವಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ

ಅಘಾತದಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಧ್ಯದ್ವಾರದ ಪಕ್ಕಲ-
ವುಗಳು ಮುರಿಯುವ ಸಂಭವ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಲಕ್ಷಣಗಳು:- ಅಸ್ಥಿಭಂಗವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿಲಕ್ಷಣ ನೋವು ಇರು-
ತ್ತದೆ. ಶ್ವಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆ ನೋವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸ್ಥಳದ
ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಶ್ವಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಬೇಕು. ಆಗ
ಅಲ್ಲಿ ಮುರಿದ ಎಲುಬಿನ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳ ಘರ್ಷಣನಾದಷ್ಟು ತಿಳಿದು-
ಬರುತ್ತದೆ. ಪುಪ್ಪುಸಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಹುಗುಳಿನ ಗೂಡ ರಕ್ತಬರುತ್ತದೆ.

ಉಪಚಾರ:- ಅವನ ತಲೆ ಮತ್ತು ಎದೆಗಳು ತುಸು ಎತ್ತರವಾಗುವಂತೆ
ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಗ್ಗಲುಮಾಡಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಎದೆಯ ಮೇಲಿನ ಅರಿವೆ
ಗಳನ್ನು ಸಡಲಿಸಬೇಕು. ತಿನ್ನಲಕ್ಕೆ ಒರ್ಬ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲುಬು
ಮುರಿದ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಬರ್ಫದ ಚೀಲವನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಎದೆಯ ಮಧ್ಯ
ಭಾಗದಿಂದ ಬೆನ್ನೆಲುವಿನವರೆಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಇರಬೇಕು.

ಎಲುಬು ಮುರಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿಕಿಂಗ್ ಪ್ಲಾಸ್ಟರದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚು-
ಬೇಕು. ಅಥವಾ ಅರಳೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ತ್ರಿಕೋನಾಕಾರದ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು.
ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವದಿದ್ದರೆ, ಕುರ್ದಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ
ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕು. ಡಾಕ್ಟರರಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸುವದು.

ಬೆನ್ನೆ ಲುಬು-ಮಣೆ ಎಲುಬು ಮುರಿದರೆ

ಮಣೆ ಎಲುಬು ಮುರಿಯುವದರಿಂದ, ಸುಸುಮ್ಮನಾಡಿ ಹಾಗು
ಮಜ್ಜಾತಂತುಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ
ಇರುವ ಮಣೆ ಎಲುಬು ಮುರಿದರೆ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸುವದುಂಟು. ಮಣೆ
ಎಲುಬು ಮುರಿದರೆ, ಅದರ ಕೆಳಗಿನ ಶರೀರದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಪಕ್ಷಾಘಾತವಾಗುವದು.

ಉಪಚಾರ:- ಮುರಿದ ಎಲುಬನ್ನು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಗೋಡೆಗೆ
ಹೋಗಬಾರದು. ಮೊದಲು ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಲು ಹೇಳಿರಿ. ಬಿಸಿ
ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ನೀರಿನ ರಬ್ಬರ
ಚೀಲವನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಕಂಬಳಿ ಹೊಚ್ಚಬೇಕು. ಅವನನ್ನು ಮಲಗ
ಬಿಟ್ಟು ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವದೇ

ಅದರಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲಂಥ ಫಲಯ ಮೇಲೆ ಬೆನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ಅಂದರೆ ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ತೊರಗಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸ ಬಾರದು.

ಕಟಿ ಅಸ್ತಿಭಂಗ

ಈ ಎಲಬು ಮುರಿದರೆ, ಮೂತ್ರಾಶಯ ದೊಡ್ಡ ಕರಳು ಮೊದಲಾದ ಅಂತರ್ದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತೆ ತಗಲುವ ಸಂಭವ ಬಹಳ ಇದೆ. ಬೊಂಕದ್ದು ರಕ್ತಿ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ನಿಲ್ಲಿರಿಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಟಿ ಎಲಬು ಮುರಿದಾಗ ಆಗುವವು. ಮೂತ್ರಾಶಯಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಮೂತ್ರದಗೂಡ ರಕ್ತವು ಬರುತ್ತದೆ.

ಉಪವಾರ:- ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆಕಳಿಸುವದು. ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರದ ಅಗಲು ಅರಿವೆಯನ್ನು ಬೊಂಕಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಅವರ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳನ್ನು ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ತಂದು ಅಲ್ಲಿಗಂಟು ಹಾಕಬೇಕು. ಅವನನ್ನು ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಯೆ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೊಬಡ ಅರೆಂಭ ಮಾಡಿ ಭುಜವನ್ನೆಗೆ ಆಗುವಂತೆ ಎರಡು ಫಲಕಗಳನ್ನು ಶರೀರದ ಎರಡೂ ಬದಿಗೂ ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಫಲಕಗಳು ತುಸು ಉದ್ದ ಇದ್ದು ವಾದವ ಕೆಂತಲೂ ತುಸು ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು.

ಜತ್ತುವಿನಭಂಗ (ಕೊರಳಿಲುಬು)

ಈ ಎಲಬು ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಎಡಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬಲಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲಬು ಮುರಿದಾಗ, ಮೊದಲು ಕಟನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಮುರಿದ ಎಲಬಿನ ಕಡೆಯ ಕೊಂಕಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅರಿವೆಯ ಸುರಳಿ ಯನ್ನಿಟ್ಟು ಆ ಬದಿಯ ಭುಜವನ್ನು ಸಕ್ಕಡಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಿ, ಭುಜ ಮತ್ತು ಸಕ್ಕಡಿ ಕೂಡಿಯೇ ಆಗುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಟ್ಟಿನ ಒಂದೊಂದು ಸುತ್ತನ್ನು ಬೆನ್ನು ಕಡಿಂದ ಆ ಮುರಿದ ಎಲಬಿನ ಮೇಲೆ ತಂದು ಮುಂದೆ ಹಾಯಿಸಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು.

ಒಂದು ಅಗಲು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಲಾಕಾರಮಾಡಿ, ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊಳಕ್ಕೆ ಇಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಮುರಿದ ಎಲಬಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಭುಜಾಸ್ಥಿ ಭಂಗ

ಭುಜದ ಎಲಬು ಮುರಿದರೆ, ಮೈಮೇಲಿನ ಅಂಗಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವಂತೆ ತೆಗೆದುಬೀಕು. ಒಂದು ಮೇಲೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅದು ತ್ವಿಧ್ವಿಜಮಂದರೆ ಕತ್ತರಿಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಬಿಡಬೇಕು. ಮುರಿದ ಎಲಬನ್ನು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ತುದು ಜಗ್ಗು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿಸಬೇಕು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಿಂಜಿದ ಅರಳೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಅನರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ ತಿಳುವಾದ ಬೇವದವ್ವರದ ಫಲಕಗಳನ್ನು ಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಭುಜವು ಆಗಲಾಡಬಾರದೆಂದು ಮೊಳಕ್ಕೆಗೆ ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರದ ಅಗಲ ಅರಿವೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅದರ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳಿಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕಿ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು ಅದರಿಂದ ಕೈ ಜೋತಾಡದೆ, ಜೋಳಿಗೆಯ ಆಶ್ರಯವಲ್ಲ ಉಳಿಯುವದು.

ಅಗ್ರಬಾಹುವಿನ ಆಸ್ಥಿ ಭಂಗ

ಅಗ್ರಬಾಹು ಎಂದರೆ ಮೊಳಕ್ಕೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಎಲಬುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡೂ ಎಲಬುಗಳು ಮುರಿಯಬಹುದು. ಮುರಿದ ಎಲಬುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಅರಳೆಯನ್ನು ಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಫಲಕಗಳನ್ನು ಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಫಲಕಗಳು ಮೊಳಕ್ಕೆ ಕೀಲ ಓಡಿದು ತುದಿಬೆರಳಿನ ವರೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟು ಉದ್ದವಿರಬೇಕು. ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಹೆಬ್ಬೆರಳನ್ನು ಕಡೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಮೊಳಕ್ಕೆಗೆ ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರದ ಅಗಲ ಅರಿವೆ ಹಾಕಿ, ಅದರ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳಿಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕಿ, ಅದನ್ನು ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮುಂಗೈ ಮತ್ತು ಹಸ್ತದೊಳಗಿನ ಎಲಬು ಮುರಿದರೆ

ಮುಂಗೈ ಮತ್ತು ಹಸ್ತಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗುವಂತೆ, ಎರಡು ಫಲಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಅರಳೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ, ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಮುಂಗೈಯನ್ನು, ಮಾಲಾಕಾರದ ಅಗಲು ಅರಿವೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕೊಡೆಯ ಎಲಬು ಮುರಿದರೆ

ಅವನನ್ನು ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಒಬ್ಬರು ಮುರಿದ ಕೊಡೆಯ

ಮೇಲ್ವಿಗವನ್ನು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಬೇರೊಬ್ಬರು ಅವನ ಪಾದವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಗ್ಗಬೇಕು. ಆಗ ಮುಂದೆ ಕಾಲು ಬೇರೆ ಕಾಲಿನನ್ನೇ ಉದ್ದವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಳಿದುಬಂದ ಸಂತರ, ಬಗಲು ಹಿಡಿದು ಪಾದವ ತನಕ ಬರುವಂತೆ ಒಂದು ಫಲಕ, ಮೊರಬದಿಗೆ— ತೊಡೆಯ ಒಳಬಾಜೂದಿಂದ ಪಾದವ ಮರೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಫಲಕ—ನೊಡಲು ಮುಂದೆ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಅರಳಿಯನ್ನಿಡಬೇಕು, ಆ ಮೇಲೆ ಫಲಕಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕಟ್ಟಬೇಕು. ಕಟ್ಟುವವರಾದಲ್ಲಿ ಬಗಲು ಮತ್ತು ತೊಡೆಯ ಸಮಗಳಲ್ಲಿ ಚಕ್ಕ ಅರಿಸೆಯ ಸುರೂ ಮಾಡಿ ಇಡಬೇಕು.

ಮೊಳಕಾಲು ಎಲುಬು ಮುರಿದರೆ

ಮೊಳಕಾಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ಎಲುಬುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮುಂದೆ ಕಾಲನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಅರಳಿಯನ್ನಿಡಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗುವಂಥ ಆಕಾರದ ಎರಡು ಫಲಕಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಎಡಬಲಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಫಲಕಗಳು ಮೊಳಕಾಲಿನಗಿಂತ ತುಸು ಉದ್ದವಿರಬೇಕು. ಕಾಲು ಅಗಲಾಡಿಸಬಾರದು. ಅನಶ್ಯವೇನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕಾಲು ಜೋಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಇಡಬೇಕು.

ಪಾದದ ಎಲುಬು ಮುರಿದರೆ

ಆರಳಿ ಸುತ್ತಿದ ಎರಡು ಫಲಕಗಳನ್ನು ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಪಾದದ ಕೆಳಗಿನ ಫಲಕ ತುಸು ಉದ್ದ ಇರಬೇಕು. ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೬ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವದು

ಮುಳುಗುವವನನ್ನು ಶಕ್ಯವಾದಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಮೇಲೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅವನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರಳು ಹಾಕಿ ಅಲ್ಲಿ ಎನಾದರೂ ಕಸರು, ಕೆಸರು ಸಿಕ್ಕಿರುವುದಿದ್ದರೆ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಮೈ ಮೇಲಿನ ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅವನನ್ನು ಡಬ್ಬು ಮಲಗಿಸಿ, ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕೆಳಗೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಪುನಃ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ೫-೬ ಸಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ, ಪುಪ್ಪುಸಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಸೇರು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಉಸಿರಾಡಿಸುವದು ನಿಂತಿದ್ದರೆ, ಅವನನ್ನು ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿಸಿ ಕೃತ್ರಿಮ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛಾಸನನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಕೃತ್ರಿಮ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛಾಸನದ ರೀತಿ

ರೋಗಿಯನ್ನು ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಅವನ ಮೈ ಮೇಲಿನ ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಸಲ್ಪು ಹೆಚ್ಚು ಅಗಲು ಉಳ್ಳ ದಿಂಬು ಇಡಬೇಕು. ನಂತರ ಒಬ್ಬರು ಅವನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಜಗ್ಗಿ ಅರಿವೆಯಿಂದ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು, ಅವನ ತಲೆಯ ಹತ್ತರ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಆ ರೋಗಿಯ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ತಾನು ಕೂತಕಡೆಗೆ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಎರಡು ಸೇಕಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಪುನಃ ಅವೆರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಒಯ್ದು ಎದೆಗೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಪುನಃ ೧-೨ ಸೇಕಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಕೈಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಮುಲೆ ಒಯ್ಯುವದು. ಕೆಳಗೆ ಬಿಡುವದು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ಮಿನಿಟಿಗೆ ೧೫ ಸಲ ಮಾಡುವದು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛಾಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವವರೆಗೆ ಇದರಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೇಗ ನಿರಾಶೆಯಾಗಬಾರದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಬದುಕಿದ್ದುಂಟು. ರೋಗಿಯ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿನೀರಿನ ಚೀಲ ಇಡಬೇಕು. ಅವನ ಮೈ ಮೇಲೆ ಕಂಬಳಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಹೊಚ್ಚಬೇಕು. ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಲು ಮರೆಯಬಾರದು.

2 ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವಿಜಾತೀಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು

ಗಂಟಲದಲ್ಲಿ ಮೂಡು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥ ಸಿಕ್ಕು ಅದ್ದು ಕೂತರೆ

ಮೂತ್ರ ಬಂದ ಬಿರಗಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಗಂಟಲಿಗೆ ನೋವು. ಗದಂತೆ ಉದ್ದ
ಬಿರುಟಗಿರುವಂತೆ ತೆಗೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೂತ್ತಿಗೆಯ
ಮೇಲೆ ಮೂಗಿಗೆ ಗುದ್ದಬೇಕು. ಶೀತಲಗಂಟಲಿನಂತೆ ಉಪಾಯ
ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಆ ಪದಾರ್ಥ
ಹೊರಗೆ ಬಾರದೆ ಹೋದಿದ್ದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮೂಗಿಗೆ ಒಳಕ್ಕೆ
ಮುಗಿದಬೇಕು. ಆ ದಿನ ಅವನಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿ, ಪಲ್ಟೆ, ಪಾಲು, ತತ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು.
ಪೆಸರುಬೇಳೆ, ಬಾಯಸ ತುಪ್ಪ ಕೊಡಬೇಕು. ಬಟಾಟ ಕುದಿಸಿ ತಿನ್ನ
ಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ, ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋದ
ಪದಾರ್ಥವು ಮಲವಾಗೂ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಹ-
ಕರಲ್ಲಿ ತು ಕೇಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ ಮನವಬದ್ಧ - ಸ್ವಾಭಿಮಾನವು ಭಿ-
ನ್ನಾತ್ಮಕ ಮದ್ಯಂ ಪಾನೀಯಂ ಪಾ ಪಾನೀಯೇತ್ ಎಂದು
ಸೂತ್ರವಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಬಾಳೆ, ಕಾಜು, ಬಾಚಣಿಗಳನ್ನು ನುಂಗಿದ್ದರೆ:- ಜುಲಾಬು ಕೊಡಲೇ
ಬಾರದು. ಅಕ್ಕಿಯ ಗಂಜಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಬಾಳೆ
ಹಣ್ಣಿನ ಶೀತಲಕೆ, ತತ್ತಿ, ಪಾಲು, ಬಟಾಟ ಪಲ್ಟೆ, ಬ್ರೆಡ್ ಹಾಲಿನಿಗಿನ
ರೊಟ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ವಿಜಾತೀಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು
ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವ ತನಕ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮೂಗಿನೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥ

ಮೂಗಿನೊಳಗೆ ಕಡಲೆ, ಹುಣಸೀಪಕ್ವ, ಹರಳುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ
ದುಂಟು. ಶೀತಲ ಬರುವಂತೆ ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಾಯಿ ಮತ್ತು
ವಿಜಾತೀಯ ಪದಾರ್ಥ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದ ಮೂಗಿನ ಹೊರಳಿಯನ್ನು
ಳ್ಳೆಯಕಿಂದ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಆಗ ಉಸುರಿನ ವೇಗದಿಂದ ಒಳಗಿನ

ಪದಾರ್ಥವು ಹೊರಗೆ ಬರುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ವಾಂತಿಯಾಗುವದ-
ಕ್ಕಾಗಿ ತುಸು ಉಪ್ಪು ಕೂಡಿಸಿದ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡಬೇಕು.
ವಾಂತಿಬಂದ ಕೂಡಲೇ ತುಸು ವೇಳೆ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ಆ ಮೇಲೆ ವಾಂತಿ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಬೇಕು. ವಾಂತಿಯಾಗುವಾಗ, ಆ ಪದಾರ್ಥವು
ಹೊರಗೆ ಬರುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗರಿದ್ದರೆ
ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆದರೂ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಡಾಕ್ಟರರಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ
ಹೋಗಬೇಕು.

ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಾತೀಯ ದ್ರವ್ಯ

ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹರಳು ಅಥವಾ ಬಟಗಡಲೆ, ಕಡಲೇಕಾಳು ಹೋಗಿದ್ದರೆ,
ಬಿಸಿನೀರನ್ನು ಜೀಕಳಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಬೇಕು. ನೀರಿನಗೂಡ ಆ ಪದಾರ್ಥ
ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೊರಗೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಉದ್ದ
ಚಮಟಗಿಯಿಂದ ಕಿವಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಇವಾವುದ
ರಿಂದಲೂ ಆಗದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರರು ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು.

ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಳ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ತುಸು
ಬಿಸಿ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿ, ಮೇಲೆ ಅರಳೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು.

ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಿವಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ಅವಶ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಂಡ
ಬೇಕು.

ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಸರು—ಉಸುಕು ಬಿದ್ದರೆ

ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆಯನ್ನು
ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಿರುವಿ ಮೃದು ಅರಳೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಸ್ವಚ್ಛ ಅರಿವೆಯ ತುಡಿ-
ಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ಒರೆಸಿ ಕಸರು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಬೋರಿಕ್ ಪುಡಿ ಹಾಕಿದ
ನೀರಿನಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯಬೇಕು.

ಕಸರು ಬಿದ್ದ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಔಷಲ ಎಣ್ಣೆಯ ೩-೪ ಹನಿಗಳನ್ನು ಬಿಡ-
ಬೇಕು.

ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಣಗಳು ಬಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ಡಾಕ್ಟರರಕಡೆಗೆ
ಹೋಗಬೇಕು.

ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸುಣ್ಣದ ನೀರು ಕಲ್ಪಾಯಲು ಸಿದ್ಧಿದ್ದರೆ, ಬೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು.

ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅರಿವೆ ಪಟ್ಟಣವಾಡಿ ತುಸು ಕಾವು ಕೊಡಬೇಕು.

೮ ಉರುಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವದು

ಉರುಲು ರಾಕಿಕೊಂಡದ್ದು ತೀವ್ರ ಕೂಡಲೇ, ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ತುಸು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಸುತ್ತಲು ಇರುವ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ನೈಮೇಲೆ ಅರಿವೆಗಳಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಡಿಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಜಗ್ಗಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಕೈವು ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು. ಉಳ್ಳೇಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಜಜ್ಜಿ ಅದನ್ನು ಮೂಗಿಗೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಸ್ವೀಲಿಂಗ ಸಾಲ್ವು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮೂಗಿಗೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಎದೆ, ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಾಪಬೇಕು. ಬಜಿ ಪುಡಿ ಕಚ್ಚಿ ತಿಕ್ಕಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆಕಳಿಸಬೇಕು.

೯ ಸುಡುವದು

ಆಕಸ್ಮಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತರೀರದ ಭಾಗವು ಸುಡುವದುಂಟು. ಸುಡುವದರ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ, ತರೀರದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವದು.

೧. ಝಳ ಹತ್ತಿ ಪ್ಲೇಟಿಯು ಕೆಂಪಾಗುವದು. ೨. ಹೆಚ್ಚು ಸುಟ್ಟು ಪ್ಲೇಟಿಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಗುಳ್ಳಿಗಳೇಳುವವು. ೩. ಮಾಂಸಲ ಭಾಗವು

ಕಲ್ಪಗಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವದು. ೪. ಶರೀರದ ಬಹು ಭಾಗವು ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಶರೀರದ ತುಂಬ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ೫. ಅಂತರಿಮ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಸಂಚಯವಾಗುವದು.

ಉಪಚಾರ:- ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಬಿಸಿನೀರಿ ನಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಸುಟ್ಟುಭಾಗದ ದಾಹವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡವನ ಮೈಮೇಲಿನ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಅರಿವೆ ತೆಗೆಯುವಾಗ, ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಒಡೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅರಿವೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಬೋರಿಕ್ ಪುಡಿ ಹಾಕಿದ ನೀರಿನಿಂದ ನೆನೆಸಿ, ಆ ಮೇಲೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅಥವಾ ಒಳ್ಳೆ ಸ್ನೇಯಿಂದಿಡಿಸಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅಥವಾ ತಿನ್ನುವ ಸೋಡಾ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅರಿವೆಯನ್ನು ನೆನೆಸಿ ತೆಗೆಯುವದು.

ಚಿಕಿತ್ಸೆ:- ಸುಣ್ಣದ ತಿಳಿನೀರು, ಒಳ್ಳೆ ಸ್ನೇಯವನ್ನು ಸಮಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಎರಡನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿಸಬೇಕು. ಈ ಎಣ್ಣೆಗೆ ಕಾರಣ ಆಯಿಲ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಅರಿವೆಯನ್ನು ಕೋಯಿಸಿ, ಸುಟ್ಟುಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅರಳಿಯ ಮಡಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಸಾಧಾರಣ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಬಹಳ ಬಿಗಿ ಕಟ್ಟಬಾರದು. ೨೪ ತಾಸುಗಳ ನಂತರ ಬಿಚ್ಚಿ ಪುನಃ ಹೊಸ ಪಟ್ಟಿ ಹಾಕಬೇಕು.

ಎಚ್ಚರಿಕೆ:- ತಲೆ, ಮುಖ, ಕುತ್ತಿಗೆ, ಎದೆ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಗಳ ಭಾಗವು ಸುಟ್ಟರೆ, ವಿಕೀಷ ಆಪಾಯವಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆಯುವದು. ಕಾದ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಎಸರು ನೀರು ಬಿದ್ದು ತ್ವಚೆಯು ಸುಟ್ಟರೆ ಇದಕ್ಕಾದರೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಬೇಕು.

ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಗಳು

(೧) ಸುಟ್ಟುಕೂಡಲೇ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆಕಳಿಸುವದು. (೨) ಸುಟ್ಟು ಗುಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಒಡೆಯಬಾರದು. (೩) ಸುಟ್ಟು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹವೆ ತಾಕದಂತೆ

ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. (೪) ಅವನಿಗೆ ಕಾಫಿ ಚಹಾ ಕೊಡಬೇಕು. (೫) ಕಾರಣ' ಅಯಿಲ್, ಒಳ್ಳೆಗ್ಗೆ, ಬೆಡಲ ಎಣ್ಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು.

೧೦ ವಿಷ್ಣುತಿ

ವಿಷ್ಣುತಿ ಎಂದರೆ ವಿಚ್ಛೇದಕವ್ಯವದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದ ಕಾರಣಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

(೧) ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಯ (೨) ಗ್ಲಾನಿ (೩) ಅಶಕ್ತತೆ (೪) ಮಿದುಳಿಗೆ ಥಕ್ಕೆ ತಾಕುವದು (೫) ರಕ್ತಜ (೬) ಮದ್ಯದ ಪರಿಣಾಮ (೭) ಮಾದಕ ವಿಕರಗಳು (೮) ಅತಿ ಉಷ್ಣತೆ (೯) ಅತಿಶಯ (೧೦) ಉನ್ನಾದ, ಅಪಸ್ವಾರ.

ಎದೆ, ಕುತ್ತಿಗೆಗಳಿಗೆ ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟು ತಾಕುವದರಿಂದ

ಶ್ವಾಸನಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥ ಹೋಗಿ ಸಿಕ್ಕುವದರಿಂದ, ಹವೆಯಾಡದಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂಡುವದರಿಂದ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವದರಿಂದ, ಮುಷ್ಕ ಹವೆಯನ್ನು ಉಸಿರಾಡಿಸುವದರಿಂದ, ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಯ ಬರುವದುಂಟು. ಆ ಆ ಕಾರಣಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ ಯೋಗ್ಯ ಉಪಚಾರ ಮಾಡುವದು.

ಗ್ಲಾನಿ

ಕಾರೀರಿಕಮಾನಸಿಕ, ಅಶಕ್ತತೆ, ಉಪವಾಸ, ರಕ್ತಸ್ತಾವ, ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಗ್ಲಾನಿ ಬರುವದುಂಟು. ಗ್ಲಾನಿ ಎಂದರೆ ಮೆಟ್ಟು ಬರುವದು.

ಉಪಚಾರ :— ಮೈಮೇಲಿನ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಸಡಲಿಸಬೇಕು. ಸ್ವಚ್ಛ ಹವೆಯಾಡುವಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಶರೀರಕ್ಕಿಂತಲೂ ತುಸು ಕೆಳಗೆ ತಲೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಮೋರೆಯ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರು ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು. ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಾಸಬೇಕು. ಸೂತ-ಶೇಖರ, ದ್ರಾಕ್ಷಾಸವಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಅಶಕ್ತತೆಯಿಂದ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ

ಸ್ವಚ್ಛ ಹವೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಾಸಬೇಕು. ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಸೂತಶೇಖರ, ದ್ರಾಕ್ಷಾಸವಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಮಿದುಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ

ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಕಾಫಿ ಕುಡಿಸಬೇಕು. ಮುಕ್ತಾಭಸ್ಮ, ಮುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ಕಾಮ-ದುಧಾ, ಸೂತಶೇಖರಗಳನ್ನು ನೆಲ್ಲಿವಾಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಣೆಗೆ ಕೋಲನ್‌ವಾಟರದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು.

ರಕ್ತಸ್ರಾವದಿಂದ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ

ರಕ್ತಸ್ರಾವವನ್ನು ಮೊದಲು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಹವೆಯಾಡುವಂಥ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ನಾಡಿಗಳು ಮಂದವಾದರೆ ಸುವರ್ಣಯುಕ್ತ ಸೂತಶೇಖರ ಹೇಮಗರ್ಭ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೈಕಾಲು ತಣ್ಣಗಾದರೆ ಕಾಸಬೇಕು. ಹಣೆಯಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನಿಡಬೇಕು.

ಮದ್ಯದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ

ಅವನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಒಬ್ಬರು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಅನಂತರ ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕೊಡದಿಂದ ತಣ್ಣೀರು ಸುರುವಬೇಕು. ಅವನ ಮೈಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು.

ಅತಿ ಉಷ್ಣತೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ

ಅವನ ಮೈಮೇಲಿನ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ತಂಪು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಗಾಳಿ ಹಾಕಬೇಕು. ದ್ರಾಕ್ಷಾಸವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಸಕ್ಕರೆ

ಹಾಕಿ ಮಾಡಿದ ಲಾಬೀರಸದ ಘನಕವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ತಗ್ಗೇರಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನಿಡಬೇಕು.

ಅತಿ ಚಳಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ

ಬಿಸಿನೀರಿನ ಚೀಲವಿಂದ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಾಸಬೇಕು. ಬಜಿಪುಡಿ ಹಚ್ಚಿ ತಿಕ್ಕುವದು. ಅದರ ರಸದಲ್ಲಿ ಜೀನು ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವದು.

ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ

ಯಾವ ವಸ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬದು ತಿಳಿದಲ್ಲಿ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನೆತ್ತಿ, ಮೂಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ, ಕೆಳಗೆ ಒದಿದ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವದಕ್ಕೆ: ಹತ್ತು ಲೀಸು ಬಿಸಿನೀರಿನಲ್ಲಿ ೧-೨ ಚಮಚಿ ಸೂಂಪೆಯ ಪುಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ಹತ್ತು ಲೀಸು ಬಿಸಿನೀರಿನಲ್ಲಿ ೬ ಚಮಚಿ ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿ ಆ ನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದಲೂ ವಾಂತಿಯಾಗಿ ವಿಷವು ತೀವ್ರವೆ ಕಡಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಜೀವಕ್ಕೆ ಅವಾಯವಾಗುವಂಥ ವಸ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ವಾಂತಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಔಷಧ ಕೊಡಬಾರದು. ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕೈ, ತುಟಿ, ಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಕಲೆಗಳು ಕಂಡರೆ, ಅವನು ಕೆಟ್ಟ ವಿಷವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಜುಲಾಲು ಆಗುವದಕ್ಕೆ:— ೧ ಲೀಸು ಔಡಲ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ಇಚ್ಛಾಭೇದಿಯ ೧-೨ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಬಿಸಿನೀರಿನೊಡನೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ಉತ್ತೇಜಕ:— ದ್ರಾಕ್ಷಾಸವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಸೂತಶೇಖರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಬಿಸಿನೀರಿನ ಮತ್ತು ತಣ್ಣೀರಿನ ಎನಿಮಾ ಅದಲುಬದಲು ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ದಾಹಶಾಮಕ:— ಹಾಲು, ತತ್ತಿ, ಬಾರ್ಲಿ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು.

೧೧ ಗಾಯಗಳು

ರೇಝುರ ಜ್ವೇಡು ಕೋಯಲಿ ಮೊದಲಾಗೊಂಡು ಅನೇಕ ವಿಧ ದಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸಪುಟ್ಟು ಅಥವಾ ಭಯಾನಕ ಗಾಯಗಳಾಗುವಂತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಧಾ ಮತ್ತು ಪಿಷಯುಕ್ತ ಗಾಯಗಳೆಂದು ಎರಡು ಭೇದ ಮಾಡಬಹುದು. ಗಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಳಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯ ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಡಬೇಕು.

೧. ಗಾಯವೆಂದ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮೊದಲು ಅವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ೨. ಜಂತುನಾಶಕ ಔಷಧ ಹಾಕಿದ ನೀರಿನಿಂದ ಗಾಯಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವದು. ೩. ಗಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಧೂಳಿ ಮೊಲಸು ಇರದಂತೆ ಡ್ರೈಸಿಂಗ್ ಮಾಡುವದು. ೪. ಅದರ ಮೇಲೆ ಗಾಯದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿತ ಕೊಡುವದು. ೫. ಗಾಯಗೊಂಡು ಮೂರ್ಛ ಬಂದರೆ, ಉಪಚಾರ ಮಾಡುವದು. ಗಾಯವನ್ನು ತೊಳೆಯುವವರು ಮೊದಲು, ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಸಿನೀರು ಸಾಬಾಣಗಳಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ೫೦ಕ್ಕೆ ೧ ಈ ಸ್ರಮಾಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಬಾಲಿಕಾ ನೀರಿನಿಂದ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನಂತರ ಗಾಯವನ್ನು ಒಡಿಯಾಗೇಕು.

ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ರಕ್ತಸ್ರಾವವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಗಾಯವನ್ನು ತೊಳೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಕ್ಸ್‌ಸಿಕ್ಸ್ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಎಸರು ಬರುವ ತನಕ ಕಾಸಿ ಅರಿಸಿದ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರಕ್ತವಿದ್ದರೆ ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಪ್ಪು ನೀರಿಗೆ ಒಂದು ಹಸಿ ಕಾರ್ಬಾಲಿಕಾ ಆಸಿಡ್ ಅಥವಾ ೧೦ ತೊಲಿಗೆ ೧ ಗ್ರೇನು ರಸಕಪ್ಪೂರ ಅಥವಾ ಒಣ್ಣೆ ಬರುವಷ್ಟು ಪ್ರೋಟ್ರಾಕ ಪರಮಾಂಗನೇಟ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಜಂತುನಾಶಕ ನೀರನ್ನು ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರೊಳಗೆ ಸ್ವಚ್ಛ ಅರಳಿಯನ್ನು ತೋಯಿಸಿ, ಆ ಅರಳಿಯಿಂದ, ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು, ಮೆಲ್ಲನೆ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಗಾಯದಲ್ಲಿ ಕಸರು ಇರಗೊಡಬಾರದು. ಗಾಯ ತೊಳೆದನಂತರ, ಔಷಧೀ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೋಯಿಸಿ ಹುಡಿದ ಅರಳಿಯಿಂದ ಗಾಯವನ್ನು ಒರೆಸಿ ತೆಗೆದು ಅದರ ಮೇಲೆ, ಒಂದು ದಪ್ಪ ಸ್ವಚ್ಛ ಅರಿವೆ ತುಣುಕಿಗೆ, ಹಳೇ ತುಪ್ಪ ಹಚ್ಚಿ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು. ಅದರ

ಮೇಲೆ ಅರಳಿಯನ್ನು ಟ್ಟು ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಗಾಯವು ತುಸು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಮೋರಿಕಾಗಾಯು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕುದಿಸಿ ತೆಗೆದು ಒಂಡಿ ಅ ಒಳಗಾಯದಲ್ಲಿ ನೂಕಿ ಇಡಬೇಕು. ಮೇಲೆ ಪುನಃ ನೀವಲಿನಂತೆ ಡ್ರಿಸಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕು.

ಗಾಯವು ಚಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಲಿಂಪಿನ ತುಕಡಿ ಇಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಗಮ್ ಪ್ಲಾಸ್ಟರ್ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಸಾದಾ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಎಣ್ಣೆ ರೋಪಣ ಕೈಲ ಹಚ್ಚಿ ಡ್ರಿಸಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಗುಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಅರೋಗ್ಯಪುಡಿ ಉದುರಿಸಿ ಅರಳಿ ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದರೂ ಗುಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಗಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೀವು ಆಗಿದ್ದರೆ ಅಗಸಿ ಅಥವಾ ಕಣಕವ ಪೋಟೇಷನ್ನು ಹಾಕಿ, ಕೀವು ಬನೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಮೇಲೆ ಬರೆದಂತೆ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಗಾಯವನ್ನು ಎಲ ತಾಕುಗಳ ನಂತರ ಉಚ್ಚಿ ಪುನಃ ತೋಳೆದು ಡ್ರಿಸಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಪಟ್ಟಿಯು ಗಟ್ಟಿ ಹತ್ತಿದ್ದು ಕಂಡುಬಂದರೆ, ದೀಪಣಿ ಗುಡಿಸಿದ ನೆನಿಸಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ತೆಗೆದಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಸ್ರಾವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಅಥವಾ ದನಗಳು ಕೋಡಿ ನಂದ ಇರಿದು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಭಯಂಕರ ಗಾಯವಾಗಿ ಕರುಳು ಹೊರಬಿದ್ದರೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಬರುವ ವರೆಗೆ, ಬಿಸಿನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೋಯಿಸಿದ, ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ನೋಣಗಳು ಕೂಡದಂತೆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸ್ವಚ್ಛ ಚಾದರವನ್ನು ಹೊಚ್ಚಬೇಕು. ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿನೀರಿನ ಬಾಟ್ಟಿ ಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕು.

ನಿಷಯುಕ್ತ ಗಾಯವನ್ನು ರಸಕರ್ಪೂರ ಹಾಕಿದ ಲೋಕನದಿಂದ ತೋಳೆದು ಡ್ರಿಸಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೀವು ಅಗದಂತೆ ಜಾಗೃತರಬೇಕು.

ಗಾಯವು ದೊಡ್ಡದಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿರಿ. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಗಾಯವಾದಾಗ ಹೇಳಿದ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಡಾಕ್ಟರರು ಬರುವ ತನಕ, ಮಾಡಬೇಕು.

ತೃತೀಯ ಖಂಡ

ವಿಷಯಚಿತ್ರ

ಶರೀರದ ಮೇಲ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗುವದರಿಂದ, ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವು ಅಪಾಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿ ದೆಯೋ ಅದು ವಿಷ. ನಾಗರಹಾವು ನೊಂದಲಾದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಂಶದಿಂದಲೂ ವಿಷಬಾಧೆಯಾಗಿ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಅದರಂತೆ, ಅಸಿಡ್ ಕುಡಿದು, ಅಥವಾ ಅಥವಾ ನೊಂದಲಾದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋದರೂ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಉಪಚಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅನಾಯಕ ಗಳು ತಪ್ಪುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ.

ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷ ಹೋಗಿದ್ದರೆ:— ಒಮ್ಮೆಲೇ ಜುಲಾಬು ಆಗು ವದು. ವಾಂತಿಯಾಗುವದು. ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಸೆಳೆತ. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ನೋವು, ಭ್ರಮ, ಎಚ್ಚರತಪ್ಪುವದು ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗುವವು. ವಿಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ನಿಶ್ಚಿತ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದಾಗ, ಅವನ ವಾಂತಿ ವಿಷಗಳನ್ನು ಕಾಜಿನ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ವಿಷವು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಭೇದಿಸಬಾರದೆಂದು ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಸಾಸಿವೆ ಅಥವಾ ಉಪ್ಪಿನ ನೀರಿನಿಂದ ವಾಂತಿಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಡಾಕ್ಟರರಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸಬೇಕು. ವಿಷ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿವೆ. (೧) ವಿಷವನ್ನು ಹೊರಗೆಹಾಕುವದು. (೨) ವಿಷದ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗದಂತೆ ವಿರುದ್ಧ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದು. (೩) ಔಷಧ ಕೊಟ್ಟು ವಿಷದ ಪರಿಣಾಮ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವದು.

ಅಪೂರ

೪ ರಿಂದ ೮ ಗುಂಜ ಅಥವಾ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ, ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಾಗುವದು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಅರ್ಥಶಾಸಿನನನಂತರ ಅದರ

ಪರಿಣಾಮವಾಗತಕ್ಕವದು. ಅಷ್ಟು ಹೆಗೆದುಕೊಂಡವರು ೨೪ ಶಾಸು ಬದುಕಿ ದರೆ ಮುಂದೆ ಗುಣವಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ.

ಅಷ್ಟು ಹೆಗೆದುಕೊಂಡವರಿಗಾಗುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು

ನೋರೆಯು ನಿಶ್ಚೇದವಾಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರೀಭಾಯಿಯು ಬರುವದು. ಉಸಿರಾಡಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯು ಮಂದವಾಗಿ, ಫರಫರ ಅಂಕಧ್ವನಿಯು ಆಗುವದು. ನೊವನೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಗುಂಗು ಬರಹತ್ತಿ ಅನಂತರ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಾಗುವದು. ನಾಡಿಗಳು ಮಂದವಾಗುವವು. ಕಣ್ಣಿಗಿಳಿಸ ಗೊಂಬೆಗಳು ಅಕುಂಚನ ಹೊಂದುವವು. ಶರೀರವು ತಣ್ಣಗಾಗುವದು.

ಉಪಚಾರ : ಅವರನ್ನು ಮಲಗಗೊಡಬಾರದು. ನಿವ್ರ ಬಾರದಂತೆ ಕುಪಾಯಗಲನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ನೋರೆಯ ಮೇಲೆ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರು ಉಗ್ಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅವನು ಕುಡಿಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ನೊವ ಎ ವಾಂತಿಗಾಗಿ ಔಷಧ ಕೊಡಬೇಕು.

೧೦-೧೨ ಔಸು ನಿರೀನಲ್ಲಿ ಗಂಟುಮೆಚ್ಚು ಸ್ವಾಸವೆತ್ತುಡಿ ಅಥವಾ ಒಚಮೆಚ್ಚು ಉಪ್ಪು ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ವಾಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಅವನ ಗಂಟಲದಲ್ಲಿ ಬೆರಳು ಹಾಕಿ ಇಲ್ಲವೆ ನವಿಲುಗರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ವಾಂತಿಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಸ್ವಮಹವಾಶ ಮಾಡಿಸುವದು. ೧೦-೧೨ ಔಸು ಬೇಸನಿರೀನಲ್ಲಿ ೧೦ ಗ್ರೇನು ಪೋಟ್ಯರ ಪರಮಾಂಗನೇಟು ಹಾಕಿ ಆ ನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೆಳಗೆ ಬರೆದ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

೧. ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫು, ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಡಬೇಕು.

೨ ಅಟ್ರೊಪಿನ್ ಸಲ್ಫೇಟಿ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ಇದು ಅತಿಮಹತ್ವದ ಗುಣಕಾರಿ ಔಷಧ.

೩. ಕೈಕಾಲು ತಣ್ಣಗಾದಲ್ಲಿ ಕಾಸಬೇಕು. ಬಜಿಪುಡಿ ಹಚ್ಚಿ ತಿಕ್ಕಬೇಕು.

೪. ಅಪತ್ಯವಿಧಿಸದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ರಿಮ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

೫. ಕಾಳೇಡಿಂಥ ರಸವನ್ನು ಕುಡಿಸಬೇಕು. ೧-೨ ಕಪ್ಪು.

ಭಾಂಗು ಮತ್ತು ಗಾಂಜಿ

ಭಾಂಗು ಮತ್ತು ಗಾಂಜಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು. ಗಾಂಜಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಾಂಗು ಅಂದರೆ ಗಿಡವು ಬೀಜವು ಎಂಬ. ಗಾಂಜಿ ಎಂದರೆ ಬೀಜದ ಪೂವಿನ ಪುಡಿ. ಇವುಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಅತಿಯಾದರೆ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕಂತೆ ಮಾತನಾಡುವರು. ಅಸರ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗುವವು. ಗುಂಗು ಬರುತ್ತದೆ.

ಉಪಚಾರ:- ವಾಸುಕ ದೇವಧ ಕೊಡಬೇಕು. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರು ಸುರುವುಬೇಕು. ಮಲಗಗೊಡಬಾರದು. ನೋಡಗಿಡವ ತೊಪ್ಪಲದ ರಸ ಎಂಬ ತೆಲೆ ಕುಡಿಸಬೇಕು. ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕುಡಿಸಬೇಕು. ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ಜಾಜ್ಜಿ ಮೂಗಿಗೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಬಟ್ಟೆಗಳ ರಸವ ಅಂಜುವವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು.

ತಂಬಾಕು

ತಂಬಾಕು ಹತ್ತಿದಾಗ - ಮೊದಲು ವಾಂತಿಮಾಡಿಸಿ ಆ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಲವಂಗ ಹಾಕಿ ಮರಳಿಸಿದ ನೀರು ತುಸು ತುಸು ಕೊಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು.

ಬಚನಾಗ

ಬಚನಾಗದ ಎಲೆ ಮತ್ತು ಬೇರುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದರೆ ಉಪಯೋಗವು. ವರು. ಬೇರಿನ ಜೋಣ ಎ ಮಾಸಿಯನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತೋವರೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅರ್ಧತಾಸೀಗಲ ಎ ತುಸು ಗಳಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು.

ಲಕ್ಷಣಗಳು - ನಾಲಿಗೆ, ತುಟಿ, ಗಂಟಲಾಗಳಲ್ಲಿ ಎರವಿನ ಅನಿಸುವದು. ಬಾಯಿ, ಅನ್ನನಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಹವೆನಿಸುವದು. ವಾಂತಿ ಮತ್ತು ಜುಲಾಬು ಆಗುವವು. ರೋಗಿ ಹೋಗುವದು. ಪ್ರಮಾಣ ಮೀರಿ ಬಚನಾಗ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಹೃದಯದ ಕ್ರಿಯೆಯು ಮಂದವಾಗುತ್ತ ಆಗುತ್ತ ಪೂರ್ಣ ನಿಂತು ಮರಣ ಸಂಭವಿಸುವದು.

ಉಪಚಾರ:- ರೋಗಿಯನ್ನು ಮಗ್ಗಲು ಮಾಡಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ವಾಂತಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಿ ಅಥವಾ ಉಪ್ಪಿನ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು. ವಾಂತಿ

ಯಾದಿಗಂಧಂ ಚತುಃ ಕಾಫಿಗಳಂಧ ಉಷ್ಣವೇಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಕುಡಿಯಲು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಎನಿಸಿದುದು ಕೊಡಬೇಕು. ಶೈಶಿಲಗಳನ್ನು ಕಾಸಬೇಕು. ಉಸಿರಾಡಿಸುವದು ನಿಂತರೆ ಕೃತ್ತಿಮ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚ್ವಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಎಳಬಾಡೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಎರಡು ಮಾಸ ಟ್ರಾಸಿಕ್ ಅಡೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿ ಕುಡಿಸಬೇಕು. ವಾತವಿಕಾಯಿಯ ಕಸಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಬೆಂಕಿಗಾಬಾರ ಹಾಕಿದ ನೇರು ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡಬೇಕು.

ಹೆಮ್ಮುಪ್ಪಿ ಅಥವಾ ಕುಚಲಾ

ಕುಚಲಾ ಎಂದಿ ೨ ಮಾಸ ಅಥವಾ ಕುಚಲಾದ ಅರ್ಕ ೨ ಗುಂಜಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ಬೊಳಗೆ ಹೋದರೆ ವ್ಯಕ್ತ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ೧೦ ಮಿನಿಟಿನಿಂದ ಎರಡು ಕಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು.

ಲಕ್ಷಣಗಳು:— ನಡುಗು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕೈಕಾಲು, ನೈಸಿದಿಸುವದು. ಅಶಕ್ತಕೆ ಎಸಿಸುವದು. ಶರೀರವು ಕಳು ನೀಲೀ ಬಣ್ಣದ್ದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಕತ್ತಿವಾತ ಬಹಳ ಆಗುತ್ತದೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದಾಹದ ಶರಣಾಮವಾಗಿ, ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾತಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ನಿರ್ದೇಶ ಸರಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಪಚಾರ:— ೧. ಸಾಸಿವೆ ಅಥವಾ ಉಪ್ಪಿನ ನೀರಿನಿಂದ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

೨. ಕೈಕಾಲು ನೆಟಿಸುವದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ೧-೨ ಮಾಸ ಪೋಟಾಶದ್ರೋಮಾಯಿತ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ಲ್ಯುಮಿನಾಲ ಗುಳಿಗೆ ಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ೧-೨ ಗುಂಜಿ ಗಾಂಜಿ ಕೊಡಬೇಕು.

೩. ಶಾಲು, ಮಜ್ಜೆಗೆ ಅಥವಾ ಹತ್ತಿಯೊಳಗಿನ ಬಿಳಿ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೪. ಇಂಕ್ರಾನ್ಟೇನಸಲಾಯಿನ ಕೊಡಿಸಬೇಕು.

೫. ಅವಶ್ಯವೆನಿಸದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ತಿಮ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚ್ವಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

೬. ಕೈಕಾಲುಗಳು ಹಣ್ಣು ಗಾದರೆ ಕಾಸಬೇಕು.

೭. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನೋವು ಬಹಳ ಎನಿಸಿದರೆ, ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಾಸಬೇಕು.

೮. ಈ ವಿಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ರೋಗಿಯನ್ನು ಕಾಂಕ ಮತ್ತು ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬಾರದು.

ಸುಂಬಳಪಾರ

೧. ೨-೩ ಗುಂಜಿ ಸುಂಬಳಪಾರ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋದರೆ ೨೪ ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯು ಬರುವ ಸಂಭವವಿದೆ.

ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು:— ವಾಂತಿ, ಜುಲಾಬು ಆಗುವವು. ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಅತಿಶಯ ದಾಹವಾಗುತ್ತ ಬೆವರು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಧ್ವನಿಯು ಕುಗ್ಗಿ, ದಂತಾಗುವದು. ಶಕ್ತಿಪಾತವಾಗುವದು.

ಉಪಚಾರ:— ೧. ವಾಂತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ವಾಮಕ ಔಷಧ ಕೊಟ್ಟು ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

೨. ಬೆಚ್ಚಗಿನ ನೀರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು.

೩. ವಾಂತಿಯಾದ ಬಳಿಕ ಉಳಿದ ವಿಷವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಪ್ರಮಾಣದ ಕ್ಯಾಸಿ ಮಾಗ್ನೀಶಿಯಮ್ ಕಾರ್ಬೋನೇಟ್ ೨೦ ಗ್ರೇಮ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ೩-೪ ಸಲ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ಕಬ್ಬಿನ ರಸವನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡಬೇಕು.

೪. ಸುಣ್ಣದ ತಿಳಿನೀರು ೨೦ ಟೆಂಸು, ಒಳ್ಳೆಗ್ಲೆ ೧೦ ಟೆಂಸು ಕೆ ಡಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡಬೇಕು. ಬಾರ್ಲಿ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು.

೫. ಹಾಲು ಕೋಳೀತತ್ತಿ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು.

೬. ತಣ್ಣಗಿನ ನೀರು ಅಥವಾ ಬರ್ಫ ಕೊಡಬೇಕು.

೭. ಅಂತರ್ದಾಹಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಫಿಯಾದ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು.

೮. ಶಕ್ಯವಾದರೆ ಗ್ಲುಕೋಜ ದ ಇಂಟ್ರಾವ್ಹೀನಸ್ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವದು.

೯. ಮುಕ್ತಾಭಸ್ತು, ಚಂದ್ರಕಲಾ, ಸೂತಕೇಬರ, ಉಸೀರಾಸವಗಳಂಥ
ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೧೦. ಕೈಕಾಲುಗಳು ಹಣ್ಣು ಗಾದರೆ ಕಾಸಬೇಕು.

೧೧. ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ರಿಮ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚ್ವಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

೧೨. ಬಾಳೆದಿಂದಿನ ರಸವನ್ನು ತಪ್ಪಹಾಕಿ ಕುಡಿಸಬೇಕು.

೧೩. ಶಕ್ತಿಪಾತವಾಗಿದ್ದರೆ ಬ್ರಾಂಡಿ ಕೊಡಬೇಕು.

೪ ರಸಕರ್ಪಕ

ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾರಜದ ಅಂಶವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ವಿಷಧದಲ್ಲಿ
ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರಮಾಣ ಅರ್ಧದಿಂದ ೨ ಗುಂಜ. ಇದಕ್ಕೂ ಜೇಷ್ಠ
ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವನ್ನುಂಟು
ಮಾಡುತ್ತದೆ. ೧ ಗಂಟೆಯಿಂದ ೪ ದಿನಸಗಳಲ್ಲಿ ಮರಣಬಂದ ಉದಾಹರಣೆ-
ಗಳಿರುವವು.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು: - ಬಾಸುಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರದ ವಾಸನೆ, ಹೊಟ್ಟೆ
ಯಲ್ಲಿ ನೋವು, ಮಳಮಳಿಸುವದು, ಧ್ವನಿ ಕುಗ್ಗುವದು, ವಾಂತಿ ಮುತ್ತು
ಮುಲಾಲು ಆಗುವದು, ಬೆನರುಬಿರುವದು, ವಿಷ್ಕೃತಿ, ಒರಟಿಬರುವದು.

ಉಪಚಾರ :— ತತ್ತಿಯೊಳಗಿನ ಬಿಳಿಭಾಗವು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ವಿಷಧ
ವಾಗಿದೆ. ೮-೧೦ ತತ್ತಿಯೊಳಗಿನ ಬಿಳಿ ರಸವನ್ನು ೨೫ ಟೆಂಸು ನೀರಿನಲ್ಲಿ
ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಕೊಡಿಸಿ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಕೋಳಿ
ತತ್ತಿ ತೀವ್ರ ಸಿಗದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅರಳಿಟ್ಟು ಕಲಿಸಿ ಅಥವಾ ಅರಾ-
ಹೋಟಿ ಕಲಿಸಿ ಆ ನೀರು ಪುನಃ ಪುನಃ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡಬೇಕು.

೧. ಮೊದಲು ಕೋಳಿ ತತ್ತಿ ಹಾಲುಕೊಟ್ಟು ತುಸು ಮೇಲೆ ಬಿಡಬೇಕು.
ಘಂಟರ ಉಪ್ಪಿನ ನೀರು ಕುಡಿಸಿ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಪುನಃ
ಕೋಳಿ ತತ್ತಿ ಹಾಲು ಕೊಡಬೇಕು.

೨. ಹಾಲು, ಮಜ್ಜೆಗೆ, ಬೆಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೩. ಕಾಫಿ—ಬ್ರಾಂಡಿ ಕೊಡಬೇಕು.

೪. ಮೆತ್ತಿಕ್ರ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಬಾರ್ಲಿ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು.

೫. ಅಂತರ್ದರ್ಶಕಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಫಿಆದ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು.
೬. ಹೇಮಗರ್ಭ, ಸೂತಲೇಬರಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಪಡೆದ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು.
೭. ಕೈಕಾಲುಗಳು ತಣಗಾದಲ್ಲಿ ಕಾಸಬೇಕು.
೮. ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ರಿಮ ರ್ವಾಸೋಚ್ಚ್ವಾಸ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
೯. ಮೈಮೇಲೆ ಕಂಬಳ ಹೊಚ್ಚಬೇಕು.

೯ ತುತ್ತೆ

೨-೨ ತೊಲೆ ತುತ್ತೆಯು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರಾಣಭಾತಕ ವಾಗುವದು. ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ೪ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೌಢ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ೨೪ ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುಬರುವ ಸಂಭವವಿದೆ.

ಲಕ್ಷಣಗಳು :— ನಾಂತಿ, ಜುಲಾಬು, ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಲ್ಲುಬರುವದು, ಗಂಟೆಲು ಒಣಗುವದು, ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಯುವದು, ಹೊಟ್ಟೆ ಮುರಿಯುವದು, ಸಿಟಿಬೇನೆ, ಕೈಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಶ್ರಾಣ, ವಿಸ್ಮೃತಿ.

ಉಪಚಾರ :— ೧. ಮೊದಲು ಕೋಳಿ ತತ್ತಿ ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟು, ತುಸು ವೇಳೆಯನಂತರ ಉಪ್ಪಿನ ನೀರಿನಿಂದ ನಾಂತಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

೨. ಹಾಲು, ಮಜ್ಜೆಗೆ, ಬಾರ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡಬೇಕು. ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಕೊಡಬೇಕು, ಸಕ್ಕರೆ ಕೊಡುವದು.

೩. ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡಬೇಕು.

೪. ಅಂತರ್ದರ್ಶಕಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಫಿಆದ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವದು.

೫. ಕೈಕಾಲುಗಳು ತಣ್ಣಗಾದರೆ ಕಾಸಬೇಕು.

೬. ಹೊಟ್ಟೆನೋವಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಾಸಬೇಕು.

೭. ಇದ್ದಿ ಪುಡಿ ಸೋಸಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು.

ಉಪಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಪೋಷಾಕ ಭೇರಿ ಸಾಯ ನಾಯಿದ ಎಂಬ ಔಷಧ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅದನ್ನು ೧ ಡ್ರಾ ಮು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಗೌರವಾನ್ವಿತರಾದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಪತ್ರವು
ಅಂಚೆ ಮೂಲಕ ಸೇರಿದೆ.

୩୯ ଶିବପୁର ଗାଁରୁ

ಕ.ವ್ಯ. ಅಧೀನವಾಗಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರ ಮೊಟ್ಟಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗೇ ಆಗುವ
ವಿಧವಾಗಿದೆ.

[illegible]

೧. ಮಹಾಭಾರತದ ೧೦೦ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು.

[illegible]

೨. ಕನ್ನಡ ಬೋಧನಾ ವಿಷಯ, ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ, ನಿರ್ದೇಶಕರಾದವರು ಮೊದಲನೆಯ ಮೂಲೆ ಕುಡಿಯುವಿಕೆ ಕೊಡುವರು.

೧. ೩೩. ೪೩. ೫೩. ೬೩.

೨. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಅನಿ ಪಂದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾ ಕೊಡುವುದು.

೩. ಇಂಟ್ರಾವೈನ್ ನಾಡು ಸಲಾಮುನಾ ಕೊಡುವುದು.

೭. ಈ ಕಾಲದ ಪನ್ನಿಗಾದಲ್ಲಿ ಈಕುವದು.

ଜନ ସଂଯୋଗୀ

ಜನುಸಾರಕ್ಕೆ ಜೀರ್ಣಾವೇಶವನ್ನು ನಡು. ಇದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವದಾರ್ಥ. ಇದರ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿಡದದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ೧೫-೨೦ ತನ್ನ ಎಣ್ಣೆ ಬೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೊದರೆ, ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಿಗಿದುಕೊಂಡ ೪.೫ ಪಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯು ಆರುವದು.

ಲಕ್ಷಣಗಳು: — ಹೊಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಕರುಳುಗಳಲ್ಲಿ ದಾಹ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಜುಲಾಬು ಆಗುತ್ತದೆ.

ಉಪಚಾರ:— ೧. ಸೌಮ್ಯವಾಸಕ ಪಿಷ್ಠಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ಬಿಚ್ಚುಗಿನ ನೀರು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ವಾಂತಿಯಾದರೆ ಬಹಳ ನೆಟ್ಟಗೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಉಪ್ಪಿನ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು.

೨. ಹಾಲು ಕೋಳಿಕತ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು.

೩. ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡಬೇಕು.

೪. ಕೈಕಾಲು ತಣ್ಣಗಾದಲ್ಲಿ ಕಾಸಬೇಕು.

೫. ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಾಸಬೇಕು.

೬. ಉತ್ತೇಜಕವೆಂದು ದ್ರಾಕ್ಷಾಸವ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಂಡಿ ಕೊಡಬೇಕು.

೧೨ ಫಕ್ಕೂರ

ಮದಗುಣಕಿಯ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳು ವಿಷಯುಕ್ತವಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ಬೀಜ ಮತ್ತು ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷವು ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಸಾಯವಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ೧೨ ರಿಂದ ೨೪ ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯು ಬರಬಹುದು.

ಲಕ್ಷಣಗಳು:— ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಟ, ನಿದ್ರೆ, ಭ್ರಮ, ಗಂಟು, ಬಾಯಿ, ಒಣಗುವದು. ಮುಖವು ಕೆಂಪಾಗುವದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಉಷ್ಣತೆ ಹೆಚ್ಚುವದು, ಕೈ ನಡಗುವವು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಣ್ಣುಗೊಂಬೆಗಳು ವಿಸ್ತೃತವಾಗುವವು. ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛಾಸ ಮಂದವಾಗುವದು.

ಉಪಚಾರ:— (೧) ಉಪ್ಪಿನ ನೀರಿನಿಂದ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಸುವದು.

೨. ಅಳಲೇಕಾಯಿ ಚೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಕಷಾಯ ಕೊಡುವದು.

೩. ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಂಡಿ ಕೊಡಬೇಕು.

೪. ಕೈ ಕಾಲು ತಣ್ಣಗಾದರೆ ಕಾಸುವದು.

೫. ಮೂತ್ರ ತಡೆದು ನಿಂತರೆ, ಮೂತ್ರ ತೆಗೆಯುವ ರಬ್ಬರ ನಲಿಕೆಯಿಂದ ಮೂತ್ರ ತೆಗೆಯುವದು.

೬. ತಲೆ ಮತ್ತು ನೋರೆಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಬಿಸಿನೀರು ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟೆ ತಣ್ಣೀರು ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡಿ ಉಗ್ಗುತ್ತಿರಬೇಕು.

೧೩ ಕಾರ್ಬಾಲಿಕ್ ಅಸಿಡ್

ಒಂದು ಚಮಚ ಅಸಿಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ೨ ತಾಸುಗಳಿಂದ ೨ ದಿನಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ಕಾರ್ಬಾಲಿಕ್ ಅಸಿಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ತಿಳಿದರೆ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಉಪಚರಿಸಬೇಕು.

೧. ಮಾಗಸಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸೋಡಿಯಮ್ ಸಲ್ಫೇಟನ್ನು ಅರ್ಧ ಲೀಟರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ೮ ಲೀಟರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಕುದಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ಸುಣ್ಣದ ತಿಳಿನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿ ೧ ಲೀಟರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ೨ ಲೀಟರು ನೀರು ಕೂಡಿಸಿ ಕುದಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು.

೨. ಕೋಳೀತಟ್ಟಿ ಹಾಲು ಕುದಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು.

೩. ಒಳ್ಳೆ ಗ್ಲೈಯನ್ನು ಕುದಿಯಲು ಕೊಡಬೇಕು. ೧-೨ ಲೀಟರು. ಅಥವಾ ೧ ಲೀಟರು ಬೆಡಲ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೪. ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡುವದು.

೫. ಕೈ ಕಾಲು ತಣ್ಣಗಾದಲ್ಲಿ ಕಾಸುವದು.

೧೪ ಸಲ್ಫೂರಿಕ್ ಅಸಿಡ್ ನೈಟ್ರಿಕ್ ಅಸಿಡ್

ಹೈಡ್ರೋಕ್ಲೋರಿಕ್ ಅಸಿಡ್

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಲಿ, ಅವರಿಗೆ ವಾಂತಿಯಾಗಲು ಬಿಡದೆ ಕೊಡಬಾರದು.

೧. ೨ ಲೀಟರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಗ್ನೀಸಿಯಮ್ ಕಾರ್ಬೋನೇಟ ೩೦ ಗ್ರೇನು ಹಾಕಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕುದಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡುವದು.

೨. ಸುಣ್ಣದ ತಿಳಿನೀರು ೧-೨ ಲೀಟರು ಕೊಡುವದು.

೩. ಹಾಲು ಕೋಳೀತಟ್ಟಿ ಬಾರ್ಲಿ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು.

೪. ಅಂತರ್ದಾಹಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಫಿನ್ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವದು.

೫. ಸಲಾಯಿನ ಇಂಟ್ರವೈನಸ್ ಕೊಡುವದು.
೬. ಕೈಕಾಲು ತಣ್ಣಗಾದರೆ ಕಾಸಬೇಕು.
೭. ಸೂತರೇಲಿರ ಮೇಮುಗರ್ಭಗಳನ್ನು ಸಮಯವರಿತು ಕೊಡಬೇಕು. ಸಲ್ಫುರಿಕ್ ಅಸಿಡ್ ಅರ್ಧದಿಂದ ಒಂದು ಚಮಚ, ನೈಟ್ರಿಕ್ ಅಸಿಡ್ ೨ ಚಮಚ, ಹೈಡ್ರೋಕ್ಲೋರಿಕ್ ಅಸಿಡ್ ೧ ರಿಂದ ೪ ಚಮಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸುವದು.

೧೫ ಮದ್ಯ

ಮದ್ಯ ಕುಡಿದದ್ದು ಅವರ ಬಾಯಿಯ ವಾಸನೆಯಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿದರೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿ, ಅಥವಾ ಸಾಸಿವೆಪುಡಿ ಹಾಕಿ ಕುಡಿಸಿ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ತಲೆಯ ನೋವು ತಣ್ಣೀರು ಸುರುಪುಬೇಕು. ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಾಸಬೇಕು. ಬಣ್ಣಕ್ಕಿಳಿದವ ಅಂಜನವನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಬಡ್ಡಿಸೋಪು ಹಾಕಿ ಕುಡಿಸಿದ ನೀರು ಕುಡಿಸಬೇಕು.

ನಾಲಿಗೆಗೆ ಸುಣ್ಣು ಬಹಳ ಹತ್ತಿದ್ದಕ್ಕೆ:— ನಾಲಿಗೆಯು ಕೆಂಪು ಅದರಿಂದಾದವು ಅಥವಾ ಮೊಬ್ಬ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು.

ಕೇರುಹತ್ತಿದ್ದಕ್ಕೆ:— ಮೊಬ್ಬ ಎಣ್ಣೆ ಎಳ್ಳೆಣ್ಣೆ ಅಥವಾ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆ ಕೋತಂಬರಿ ರಸವನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು.

೧೬ ಕಾಜಿನಪುಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ

ಕಾಜು ಕುಟ್ಟಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ತಿಂದದ್ದು ತಿಳಿದುಬಂದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಉಪಚರಿಸಬೇಕು.

೧. ಅಂಥವರಿಗೆ ಜುಲಾಬು ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಕೊಡಬಾರದು.
೨. ಬ್ರೆಡ್ಡು ಬೆಣ್ಣೆ, ಅಥವಾ ಹಾಲೊಳಗೆ ಮಾಡಿದ ರೊಟ್ಟಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ೨-೪ ದಿವಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡಬೇಕು.

೧೭ ಚೇಳು ಕಡಿದರೆ

೧. ಕಡಿದ ಸ್ವರದ ಮೇಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ, ಮೇಡಿ-
ನಿಂದ ತುಸು ಕೊಯ್ದು, ಮೇಲಿಂದ ಪರಮನಾಗಬೇಡವೆ ಕಣಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು
ತಿಕ್ಕುವದು.

೨. ನವನಾಗದವ ನೀರಿನ ಅಥವಾ ತಿನ್ನಿನ ಮೂಡಾ ಹಾಕಿದ ನೀರಿನ
ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಡಿದ ಸ್ವರದ ಮೇಲೆ ಇಡುವದು.

೩. ಉಕ್ಕು ಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಅದನ್ನು ತಿಕ್ಕುವದು. ಅಥವಾ ಕಪ್ಪರ
ಹಚ್ಚಿ ತಿಕ್ಕಬೇಕು.

೪. ಉತ್ತರಾಣಿಯ, ಮೀದ, ಕೊಮ್ಮೆ ಮೇವಮಾಡುವದು. ಬೊಟ್ಟಿ-
ಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡುವದು.

೫. ಮೀದಿನ ಕಾಳು, ಚೆನಾ, ಮಾಲು ಕೊಡುವದು.

೧೮ ಹಾವು ಕಚ್ಚುವದು

ಹಾವುಗಳಲ್ಲಿ ಆನೇಕ ಜಾತಿಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ
ನಿಷಯುಕ್ತವಿರುತ್ತವೆ. ನಿಷಾರಿ ಹಾವು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಎರಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕಡಿದ
ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದು ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಎರಡು ಕಡೆಗೆ ಕಚ್ಚು-
ಗಿರುವವು. ಕಡಿದ ಸ್ವರದ ಮೇಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ತುಸು ಬಾವು ಇದ್ದು, ಅ ಭಾಗವು
ತುಸು ನೀರಿನ ಬಣ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣುವದು. ಕಡಿದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವ
ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ದಾಹ, ನಾಲಿಗೆಯು ನಿಷಕ್ತವಾಗುವದು. ಹೊಟ್ಟು ಸೋರುವದು.
ವಾಂತಿ, ಗುಟ್ಟು, ನೀರಾವು ಅತೀಕೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷಾಘಾತ,
ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸವು ನಿಲ್ಲುವ ಪ್ರಸಂಗ. ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಬಹುದು.

ಉಪಚಾರ.— ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯರನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಕಳೆಯಿಸಬೇಕು. ಅವರು
ಬರುವ ತನಕ ಮಾಡುವ ಉಪಚಾರಗಳು.

೧. ಹಾವು ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ವರದ ಮೇಲಾಗಿ ಗಟ್ಟಿ ಮರಿಯಿಂದ ಅಥವಾ
ಫೋಕರದ ಅಂಚಿನಿಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ನಿಷಕ್ತವಾಗಿ-
ಕಡಿದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗುವದು.

೨. ಬಂಧನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಚಾಕು-
ವಿನಿಂದ ಅಥವಾ ರೇಝರ್ ಬ್ಲೇಡದಿಂದ ಈ ಆಕೃತಿಯಂತೆ ಕೊಯ್ದು ಅಥವಾ
ತ್ವಚೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ, ಆ ಭಾಗದಿಂದ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗುವಂತೆ ತಿರ್ದಿ ಮತ್ತು
ಮುತ್ತು ಕೈಯಿಂದ ಒತ್ತಬೇಕು. ಪೋಟ್ಯಾಕ್ ಪರಮಾಂಗನೇಟದ ಕಣ
ಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ತಿಕ್ಕಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ವಿಷದ
ಪರಿಣಾಮವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

೩. ಸಣ್ಣ ಬಡಚಿ ಕಾಸಿ ಕಡಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಸುಡಬೇಕು.

೪. ಹಾವು ಕಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಸ್ಪಿರಿಟ್
ಅಮೋನಿಯಾ ಅರೋಮಾಟಿಕ್ ೨೦ ಹನಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಂಡಿಯನ್ನು
ಕೊಡಬೇಕು.

೫. ನೂರು ಹನಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಗ್ರೇನು ಪೋಟ್ಯಾಕ್ ಪರಮಾಂಗನೇಟ
ಹಾಕಿ, ಇದರಿಂದ ಕಡಿದ ಸ್ಥಳದ ಆಜೂಬಾಜೂಕ್ಕೆ ಹತ್ತುತ್ತು ಹನಿಗಳನ್ನು
ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು.

೬. ಗುದದ್ವಾರದಿಂದ ಸಾದಾ ನೀರಿನ ಬಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು
ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

೭. ಅಡ್ರಿನಲಿನ್ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು.

೮. ಸಮೀಪದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಟಿಟಲ್ ಇದ್ದರೆ ಅಂಟಿವೈಸನಮ್ ಇಂಜ-
ಕ್ಷನ್ ಕೊಡಿಸಲು ಕಳಿಸಬೇಕು.

೯. ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ನಿಂತಿದ್ದರೆ ಕೃತ್ರಿಮರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು
ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

೧೦. ಲೆಗ್‌ಬ್ಲಿನ ಮತ್ತು ತಿರಿಯಾಕ್, ಎಂಬ ಔಷಧಗಳು ಕೆಮಿಸ್ಟರ
ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಇವೆರಡೂ ಹಾವಿನ ಔಷಧಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಗುಣ-
ಕಾರಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿರುವವು.

೧೧. ಮಾಂತ್ರಿಕರಿಂದ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಸುವದು.

೧೨ ಹುಚ್ಚುನಾಯಿ ಕಡಿದರೆ

ಹುಚ್ಚುನಾಯಿ ರೋಗಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ರೇಬೀಜ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇದೆ.
ಈ ಬೇನೆ ನಾಯಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಅವಧಿ ಕೊಟ್ಟು

ದೂಷಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ನಾಯಿ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಚೆ ತೆಂದರೆ ಆ ನಾಯಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಹಿಡಿದು ಹದಿನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆ ನಾಯಿಗೆ ಏನೂ ಆಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಡದೆ ಹುಚ್ಚು ನಾಯಿ ಅಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಿರ್ಭಯ ದಿಂದ ಇರಲು ಅಡಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನೇಕೆ ಆದು ಸತ್ತರೆ, ಹುಚ್ಚು ನಾಯಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೂಡಲೇ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅಪಾಯ ಭೀತಿ. ಕೇವಲ ಮೃತ್ಯುವ ದಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡದೆ ಹಾಸ್ಟಿ-ಟೆಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೋಗ, ಬುಜಾಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮರೆಯಬಾರದು.

೧. ಕಡಿದ ಸ್ವಳದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಯಾದ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು.

೨. ಕಡಿದ ಸ್ವಳವನ್ನು ಮನು ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದು ಆ ಸ್ವಳವನ್ನು ಸಿಲ್ವರ ನಾಯಟ್ರೇಟ್ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಬೊಲಿಕ್ ಆಸಿಡ್‌ನಿಂದ ಸುಡಬೇಕು. ಲಿಂಬೀ ಹಣ್ಣು ಹೆಚ್ಚಿ ಅದರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಕ್ಕಬೇಕು. ಅನಂತರ ಹಾಸ್ಟಿಟೆಲೆಕ್ಟಿ ಹೋಗಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

೨೦ ಇಲಿ ವಿಷ

ಕಡಿದ ಸ್ವಳದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಣಿಯ ರಸವನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು, ಮುತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಾಲ್ಪಿಸ್ಟರ್ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ಅಥವಾ ಸೋಡಿಯಂ ಕ್ಲೋರೈಡ್‌ನಿಂದಲೇ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವದು.

೨೧ ಕರಿಜೀರಗಿ ಹುಳ ಜೇನುನೋಣ ಕಡಿದರೆ

ನವಸಾಗರ ಹಾಕಿದ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ನಂತರ ಗೋಪಿಚಂದನ ಸೊನ್ನೇಕ್ಕಾವಿ ತೆಯ್ತು ಹಚ್ಚಬೇಕು.

೨೨ ಎಲ್ಲ ತರದ ವಿಷಕ್ಕೆ

ಗುಡಪಾಪಾಣಿ ಬೇಕು, ಅಂಟಾಳಕಾಯಿ ತೆಯ್ತು ಕುಡಿಸಬೇಕು.

ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಕೈಕಾಲು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಧೈರ್ಯ ದಿಂದ ಉಪಚಾರ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು.

ಡಾ. ಹಣಮಂತರಾವ ಸವಣೂರು, L. M. & S.

ಇವರು ರಚಿಸಿದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಗ್ರಂಥ

ಆಯುರ್ವೇದಿಕ್ ಮಟೀರೀಆ ಮೆಡಿಕಾ

ಜಿಲೆ: ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿ

ಸಿಗುವ ಸ್ಥಳ:

ಡಾ. ಜತಾರ ಆಂಡ ಸನ್ಸ್

ಮಾರುತಿಗಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿ

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಆಯುರ್ವೇದೀಯ ದ್ರವ್ಯಗುಣ, ಪದಾರ್ಥ ವಿಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮ ರಚನೆ, ತ್ರಿದೋಷ ವಿಚಾರ, ಪಚನ ವ್ಯಾಪಾರ, ರೋಗದವೀಕ್ಷೆ ಪದ್ಧತಿ.

ರೋಗ ನಿವಾರಣೆ ಹಾಗೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮೊದಲಾದ ಉಪಯುಕ್ತ

ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಒಳ್ಳೆ ಶೋಧಕ

ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಯುಕ್ತ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿರು

ವರು. ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ಅಧಾರಭೂತವಾದ

ಮೂಲತತ್ವಗಳ ಸುಂದರವಾದ ಈ

ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ

ನೈದ್ಯರೂ, ಚಾಕ್ರರೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಚ್ಯಾನಭಾಂಡಾರವನ್ನು

ಜಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ವೈದ್ಯ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯ ಬುರ್ಲಿಯವ — ಉಪಯುಕ್ತ ಪುಸ್ತಕಗಳು —

ಸುಧಾರಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದ 'ಹಳ್ಳಿಯ ವೈದ್ಯ' (2ನೇ ಆವೃತ್ತಿ)

ನಿವೃತ್ತ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ಎಸ್. ಪಂಚಮುಖಿ, M. A. ಡಾಯರೆಕ್ಟರ
ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನ ಸಂಸ್ಥೆ ಧಾರವಾಡ ಇವರ ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣ
ಮುನ್ನುಡಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು.

ಸಿಗುವ ಸ್ಥಳ:

ಜಿ. ಎಚ್. ಚನ್ನಪ್ಪ, ಬುಕ್ ಸೇಲರ್, ಬಾಗಲಕೋಟೆ

ಸುಲಭ ಔಷಧಿ ಸಂಗ್ರಹ

ಸಿಗುವ ಸ್ಥಳ:

ಯುನಾಯಿಟೆಡ್ ವಿಜ್ಞೇಷ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

ಆಯುರ್ವೇದಿಯ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ

ಸಿಗುವ ಸ್ಥಳ:

ಅಯುರ್ವೇದ ಸೇವಾಕುಟ, ಬಾಗಲಕೋಟೆ

ಪಲೆಟೊರ ವೈದ್ಯ (ತೆಲಗು)

ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿದೆ

ವೈದ್ಯ ಬುರ್ಲಿಯವರ ಪ್ರಕಟನಾಗಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು

- ಸ್ತ್ರೀರೋಗ ನಿವಾರಣೆ ಮತ್ತು ಚಿಕಿತ್ಸೆ
- ವನಸ್ಪತಿಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು
- ವೈದ್ಯ ಶತಶ್ಲೋಕ (ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಸಹಿತ)
